

หลักสูตรโรงเรียนมัธยมวัดกลางโกสุม พุทธศักราช ๒๕๖๑
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
กระทรวงศึกษาธิการ

หลักสูตรโรงเรียนมัธยมวัดกลางโกสุม พุทธศักราช ๒๕๖๗
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้จัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ฉบับนี้ ซึ่งเป็นเอกสาร ประกอบหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมวัดกลางโกสุม พุทธศักราช ๒๕๖๗ ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เพื่อเป็นเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกระบวนการ จัดการเรียนรู้ เพื่อเป็นกรอบและทิศทางในการจัดการเรียนการสอน ให้ตรงตามมาตรฐานตัวชี้วัดและสาระการ เรียนรู้ ของกลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยพิจารณาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมวัดกลางโกสุม พุทธศักราช ๒๕๖๗ ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

- วิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย
- สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
- คุณลักษณะอันพึงประสงค์
- สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
- คุณภาพผู้เรียน
- ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
- รายวิชาที่เปิด
- คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน
- คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม
- โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน
- โครงสร้างรายวิชาเพิ่มเติม
- สื่อ/แหล่งเรียนรู้
- การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

คณะผู้จัดทำขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาและจัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ฉบับนี้ จนสำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนต่อไป

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
วิสัยทัศน์	๑
หลักการ	๑
จุดมุ่งหมาย	๑
สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	๒
คุณลักษณะอันพึงประสงค์	๓
ทำไมต้องเรียนภาษาไทย	๔
เรียนรู้อะไรในภาษาไทย	๔
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	๕
คุณภาพผู้เรียน	๕
ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	๙
รายวิชาที่เปิดสอน	๒๙
คำอธิบายรายวิชาพื้นฐานและโครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน	๓๐
อภิธานศัพท์	๑๒๖
กระบวนการเขียน	
กระบวนการอ่าน	
กระบวนการเรียนรู้	
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	๑๓๖
สื่อการเรียนรู้	๑๓๙
ภาคผนวก	
คณะผู้จัดทำ	

วิสัยทัศน์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะทางภาษาไทยนำไปใช้ในการดำรงชีวิตและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ในศาสตร์อื่น ๆ รักและภูมิใจในภาษาไทยในฐานะเป็นมรดก ของชาติ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

๑. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็น ไทยควบคู่กับความเป็นสากล
๒. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
๓. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
๔. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
๕. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
๖. หลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ดังนี้

๑. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๒. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
๓. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
๔. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๕. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

โรงเรียนมัธยมวัดกลางโกสุม มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้ บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ ๕ ประการ ดังนี้

๑. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา ถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและ ประสพการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลด ปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการ เลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

๒. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่าง สร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้ อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการ เปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับ การเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมี ทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้การสื่อสาร การทำงาน การ แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทย และพลโลก ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. **รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์** หมายถึง มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย นิยมไทย ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของศาสนาเคารพเทิดทูนศาสนา แสดงความจงรักภักดี เทิดทูนพระเกียรติและพระราชกรณียกิจของพระมหากษัตริย์

2. **ซื่อสัตย์สุจริต** หมายถึง การประพฤติปฏิบัติอย่างเหมาะสม และตรงต่อความเป็นจริงประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมา ทั้งกาย วาจา ใจ ต่อตนเองและผู้อื่นรวมถึงต่อหน้าที่การงานและคำมั่นสัญญา ความประพฤติที่ตรงไปตรงมาและจริงใจในสิ่งที่ถูกที่ควร ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม รวมไปถึงการไม่คิดคดทรยศ ไม่คดโกงและไม่หลอกลวงนอกจากนี้แล้วความซื่อสัตย์สุจริตยังรวมถึง การรักษาคำพูดหรือคำมั่นสัญญาและการปฏิบัติหน้าที่การงานของตนเองด้วยความรับผิดชอบและ ด้วยความซื่อสัตย์ไม่แสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองและพวกพ้องด้วยการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ ซึ่งความซื่อสัตย์สุจริตนี้จะดำเนินไปด้วยความตั้งใจจริงเพื่อทำหน้าที่ของตนเองให้สำเร็จลุล่วง ด้วย ความระมัดระวัง และเกิดผลดีต่อตนเองและสังคม

3. **มีวินัย** หมายถึง การควบคุมความประพฤติให้ถูกต้องและเหมาะสมกับจรรยาบรรณ ขอบบังคับ ข้อตกลง กฎหมายและศีลธรรมการรู้จักควบคุมตนเองให้ประพฤติปฏิบัติตามข้อตกลง ขอบบังคับ ระเบียบแบบแผน และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามย่อมนำมาซึ่งความสงบสุขในชีวิตของตนความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคมและประเทศชาติ

4. **ใฝ่เรียนรู้** หมายถึง การค้นคว้าหาความรู้หรือสิ่งที่เป็นประโยชน์ เพื่อพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

5. **อยู่อย่างพอเพียง** หมายถึง การมีความพอดีในการบริโภค ใช้ทรัพยากรและเวลาว่างให้เป็นประโยชน์ คำนึงถึงฐานะและเศรษฐกิจ คิดก่อนใช้จ่ายตามความเหมาะสมรู้จักการเพิ่มพูนทรัพย์ ด้วยการเก็บและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ดูแลรักษาบูรณทรัพย์ของตนเอง มีการเก็บออมเงินไว้ตามสมควร

6. **มุ่งมั่นในการทำงาน** หมายถึง การศึกษาเรียนรู้เพื่อหาข้อเท็จจริง ซึ่งอาจพัฒนาไปสู่ความจริงในสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ หรือต้องการหาคำตอบเพื่อนำคำตอบที่ได้นั้นมาใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เช่น การยกระดับความรู้การนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน หรือนำมาสรุปเป็นความจริงได้

7. **รักความเป็นไทย** หมายถึง เข้าใจ ห่วงแหนความเป็นไทยซึ่งถือเป็นต้นทุนทางสังคมทำให้ทุกศาสนาสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติโดยต้องมีการดำเนินชีวิตโดยกายสุจริต วาจาสุจริต และมนัสสุจริตเป็นคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสังคมและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น ความมีกิริยามารยาท การปรับตัว ความตรงต่อเวลา ความสุภาพ การมีสัมมาคารวะ การพูดจาไพเราะ และ อ่อนน้อมถ่อมตน

8. **มีจิตสาธารณะ** หมายถึง คุณลักษณะทางจิตใจของบุคคลเกี่ยวกับการมองเห็นคุณค่า หรือการให้คุณค่าแก่การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งสาธารณะที่ไม่มีผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเจ้าของหรือเป็นสิ่งที่คนในสังคมเป็นเจ้าของร่วมกันเป็นสิ่งที่สามารถสังเกตได้จากความรู้สึกนึกคิด หรือการกระทำที่แสดงออกมา ได้แก่ การหลีกเลี่ยงการใช้หรือการกระทำที่จะทำให้เกิดความชำรุดเสียหายต่อส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่มการถือปฏิบัติเป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาของส่วนรวมในวิสัยที่ตนสามารถทำได้และการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม

ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสพการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศ ต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทาง สังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคง ทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมี ประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง

1. การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างการอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่านเพื่อนำไป ปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน

2. การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ของ การ เขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์ วิจัย และเขียนเชิงสร้างสรรค์

3. การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

4. หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

5. วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูลแนวความคิด คุณค่า ของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลง พื้นบ้าน ที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกรักคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของ สังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจ ในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมา จนถึงปัจจุบัน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน ๕ มาตรฐาน ดังนี้

ภาษาไทย

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงาน การศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของ ภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษา ภาษาไทยไว้เป็นสมบัติ ของชาติ

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

คุณภาพผู้เรียน

รายวิชาพื้นฐาน จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน เหตุการณ์ สรุป ความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจ ความหมายของข้อมูลจาก แผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และ มี มารยาทในการอ่าน
๒. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน
๓. เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดความรู้สึก เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมี มารยาทในการฟัง ดู และพูด
๔. สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำ ในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่ง คำคล้องจอง แต่ง คำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

๕. เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็น วัฒนธรรมของ ท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร่ายกรอง ที่มี คุณค่าตามความสนใจได้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

๑. อ่านออกเสียงบทร่ายแก้วและบทร่ายกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมาย โดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหาร จากเรื่องที่อ่าน เข้าใจ คำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่างๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง รวมทั้งจับใจความสำคัญของ เรื่องที่อ่านและนำ ความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้ มี มารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และ เห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน
๒. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกดคำ แต่งประโยคและ เขียน ข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพ โครงเรื่องและ แผนภาพความคิด เพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบ รายการต่าง ๆ เขียนแสดง ความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน
๓. พูดย่อแสดงความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟังและดูตั้ง คำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูโฆษณา อย่างมีเหตุผล พูดย่อตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่าง ๆ อย่างชัดเจน พูดย่อรายงานหรือประเด็นค้นคว้าจาก การฟัง การดู การสนทนา และพูดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการดูและพูด
๔. สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ สำนวน คำพังเพยและสุภาษิต รู้และเข้าใจ ชนิดและหน้าที่ ของคำในประโยค ชนิดของประโยค และคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ใช้คำราชาศัพท์และ คำสุภาพได้ อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทร่ายกรองประเภทกลอนสี่ กลอนสุภาพ และ กาพย์ยานี ๑๑
๕. เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลงพื้นบ้านของ ท้องถิ่น นำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทอาขยาน ตามที่กำหนดได้

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

๑. อ่านออกเสียงบทร่ายแก้วและบทร่ายกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายโดยตรง และความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อ โต้แย้ง เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจาก สิ่ง ที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่ อ่าน รวมทั้งประเมินความ ถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน
๒. เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษาเขียนคำ ขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่างๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชิวประวัติ อัตชีวประวัติและ ประสบการณ์ ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ความคิด หรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและ เขียนโครงงาน
๓. พูดย่อแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำข้อคิดไปประยุกต์ใช้

ในชีวิตประจำวันพูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีศิลปะในการพูด พูดใน โอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และพูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และ พูด

๔. เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาลีสันสกฤต คำภาษาต่างประเทศอื่นๆ คำทับศัพท์ และศัพท์บัญญัติในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพูด ภาษาเขียน โครงสร้างของประโยครวม ประโยคซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการและไม่เป็นทางการ และแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ กาพย์ และ โคลงสี่สุภาพ
๕. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญ วิถีชีวิตไทย และคุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดีวรรณกรรมและบทอาขยานพร้อมทั้งสรุปความรู้ข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้องและเข้าใจ ดีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่านได้ วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นโต้แย้งและเสนอความคิดใหม่จากการอ่านอย่างมีเหตุผล คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน เขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และเขียนรายงานจากสิ่งที่อ่าน สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้ความคิดจากการอ่านมาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ และ นำความรู้ความคิดไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน

๒. เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ โดยใช้ภาษาได้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ ย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบและเนื้อหาที่หลากหลาย เรียงความแสดงแนวคิดเชิงสร้างสรรค์โดยใช้โวหารต่างๆ เขียนบันทึก รายงาน การศึกษาค้นคว้าตามหลักการเขียนทางวิชาการ ใช้ข้อมูลสารสนเทศในการอ้างอิง ผลงานงานของ ตนเองในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งสารคดีและบันเทิงคดี รวมทั้งประเมินงานเขียนของผู้อื่นและนำมาพัฒนางานเขียน ของตนเอง

3. ตั้งคำถามและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู มีวิจรรย์ญาณในการเลือกเรื่องที่ฟังและดู วิเคราะห์วัตถุประสงค์ แนวคิด การใช้ภาษา ความน่าเชื่อถือของเรื่องที่ฟังและดู ประเมิน สิ่งที่ฟังและดูแล้วนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต มีทักษะการพูดในโอกาสต่าง ๆ

ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการโดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง พูดแสดงทรรศนะโต้แย้ง โน้มน้าว และเสนอแนวคิดใหม่อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

4. เข้าใจธรรมชาติของภาษา อิทธิพลของภาษา และลักษณะของภาษาไทย ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคได้ตรงตามวัตถุประสงค์ แต่งคำประพันธ์ประเภท กาพย์ โคลง ร่ายและฉันท์ ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับกาลเทศะและใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างถูกต้อง วิเคราะห์หลักการ สร้างคำ ในภาษาไทย อิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทยและภาษาถิ่น วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

5. วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์วรรณคดีเบื้องต้น รู้และเข้าใจลักษณะเด่นของวรรณคดี ภูมิปัญญาทางภาษาและวรรณกรรมพื้นบ้าน เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีไทย ประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ และนำข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

รายวิชาเพิ่มเติม จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

๑. เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้อง
๒. เขียนสื่อสารในชีวิตประจำวันในรูปแบบต่าง ๆ ได้ตามวัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูลและสาระสำคัญชัดเจน
๓. เขียนเพื่อการศึกษา เขียนบันทึกความรู้ เขียนรายงาน เขียนโครงการอย่างมีประสิทธิภาพ
๔. บอกแนวทางการเขียนสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง
๕. เขียนสื่อสารผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ใช้ระดับภาษาเหมาะสมถูกกาลเทศะอย่างมีมารยาท
๖. เขียนแสดงความคิดเห็นบนพื้นที่สาธารณะ โดยใช้ภาษาสุภาพสละสลวย
๗. อธิบายความรู้เกี่ยวกับเขียนอาชีพได้
๘. รู้จักอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการเขียนและความสำคัญของการเขียนในงานอาชีพได้
๙. อธิบายหลักการสะกดคำ การเขียนคำทับศัพท์ และการใช้คำเหมาะสมตามความหมายได้ถูกต้อง
๑๐. รู้จักศัพท์เฉพาะวิชาชีพ สะกดคำและเขียนคำทับศัพท์ได้ถูกต้อง
๑๑. อธิบายความสำคัญของการเขียนในงานอาชีพได้
๑๒. ใช้คำถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เรียบเรียงถ้อยคำเป็นประโยค และใช้สำนวนไทยได้อย่างถูกต้อง
๑๓. บอกความสำคัญของการเขียนเพื่ออาชีพในโอกาสต่าง ๆ ได้
๑๔. เข้าใจองค์ประกอบรูปแบบของการเขียนเพื่ออาชีพในโอกาสต่างๆและเขียนเพื่ออาชีพในโอกาสต่าง ๆ ได้
๑๕. อธิบายจุดประสงค์ องค์ประกอบ ลักษณะภาษา และหลักในการเขียนโฆษณาและประชาสัมพันธ์ได้
๑๖. เขียนโฆษณาและประชาสัมพันธ์ได้
๑๗. บอกความสำคัญของการเขียนบทร้อยกรองในงานอาชีพได้
๑๘. เข้าใจหลักการและรูปแบบของการเขียนบทร้อยกรอง และเขียนบทร้อยกรองในงานอาชีพได้
๑๙. อธิบายลักษณะ ภูมิหลัง รูปแบบของวรรณคดีสมัยสุโขทัยและสมัยอยุธยา
๒๐. วิเคราะห์ จำแนก และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของวรรณคดีสมัยสุโขทัยและอยุธยา
๒๑. วิเคราะห์เชื่อมโยงวรรณคดีกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของคนในอดีต
๒๒. มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และเผยแพร่วรรณคดีไทยในสมัยสุโขทัยและสมัยอยุธยา
๒๓. อธิบายลักษณะ ภูมิหลัง รูปแบบของวรรณคดีสมัยธนบุรีและสมัยรัตนโกสินทร์
๒๔. วิเคราะห์ จำแนก และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะวรรณคดีสมัยธนบุรีและสมัยรัตนโกสินทร์
๒๕. วิเคราะห์ เชื่อมโยงวรรณคดีกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของคนไทยในอดีต
๒๖. มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และเผยแพร่วรรณคดีไทยในสมัยธนบุรีและสมัยรัตนโกสินทร์
๒๗. อธิบายชนิดของคำในภาษาไทย หน้าที่ของคำและกลุ่มคำ ที่อยู่ในรูปประโยคได้
๒๘. อธิบายความหมายและองค์ประกอบสำคัญของการสื่อสารได้
๒๙. อธิบายลักษณะของสาร และจัดประเภทของการสื่อสารประเภทต่างๆได้
๓๐. อธิบายอุปสรรคในการสื่อสารพร้อมยกตัวอย่างประกอบและบอกวิธีแก้ไขได้
๓๑. อธิบายทักษะการรับสารและทักษะการส่งสารได้
๓๒. จัดประเภทและเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของการสื่อสารได้
๓๓. สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์
๓๔. สรุปแนวคิด และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู
๓๕. ประเมินเรื่องที่ฟังและดู แล้วกำหนดแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต
๓๖. มีวิจารณญาณในการเลือกเรื่องที่อ่าน ฟังและดู

๓๗. พูดในโอกาสต่างๆ พูดแสดงทรรศนะโต้แย้ง โน้มน้าวใจ และเสนอแนวคิดใหม่ด้วยภาษา
ถูกต้อง เหมาะสม
๓๘. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. ๑	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยาย - บทร้อยกรอง เช่น กลอนสุภาพ กลอนสักวา กาพย์ยานี ๑๑ กาพย์ฉกั ๑๖ กาพย์สุรางคนางค์ ๘ และโคลงสี่สุภาพ
	2. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน 3. ระบุเหตุและผล และข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน 4. ระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบกับคำที่มีหลาย ความหมายในบริบทต่างๆ จากการอ่าน 5. ตีความคำยากในเอกสารวิชาการ โดยพิจารณาจาก บริบท 6. ระบุข้อสังเกตและความสมเหตุสมผลของงานเขียน ประเภทชักจูง โน้มน้าวใจ	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - เรื่องสั้น - บทสนทนา - นิทานชาดก - วรรณคดีในบทเรียน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - บทความ - สารคดี - บันทึกคดี - เอกสารทางวิชาการที่มีคำ ประโยค และ ข้อความที่ต้องใช้บริบทช่วยพิจารณา ความหมาย - งานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจ เชิงสร้างสรรค์
	๗. ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีการใช้งานของเครื่องมือหรือ เครื่องใช้ในระดับที่ยากขึ้น	การอ่านและปฏิบัติตามเอกสารคู่มือ
	๘. วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่าง หลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๙. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. ๒	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้อง	การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยายและบทพรรณนา - บทร้อยกรอง เช่น กลอนบทละคร กลอนนิทาน กลอนเพลงยาว และกาพย์ห่อโคลง
	2. จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน 3. เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่างๆ ที่อ่าน 4. อภิปรายแสดงความคิดเห็นแลข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 5. วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุน และข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน 6. ระบุข้อสังเกตการชวนเชื่อการโน้มน้าว หรือความสมเหตุสมผลของงานเขียน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - วรรณคดีในบทเรียน - บทความ - บันทึกเหตุการณ์ - บทสนทนา - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - งานเขียนหรือบทความแสดงข้อเท็จจริง - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	๗. อ่านหนังสือ บทความ หรือคำประพันธ์อย่างหลากหลาย และประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่าน เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	การอ่านตามความสนใจ เช่น - หนังสืออ่านนอกเวลา - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๘. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน
ม. ๓	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบทความทั่วไปและบทความปกิณกะ - บทร้อยกรอง เช่น กลอนบทละคร กลอนเสภา กาพย์ยานี ๑๑ กาพย์ฉก ๑๖ และโคลงสี่สุภาพ
	2. ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย 3. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน 4. อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึก ย่อความและรายงาน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - วรรณคดีในบทเรียน - ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ - บทความ - บันทึกคดี - สารคดี - สารคดีเชิงประวัติ - ตำนาน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	5. วิเคราะห์ วิจารณ์ และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น	- งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	6. ประเมินความถูกต้องของข้อมูล ที่ใช้สนับสนุนในเรื่องที่อ่าน	
	7. วิจารณ์ความสมเหตุสมผล การลำดับความ และความเป็นไปได้ของเรื่อง	
	8. วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	- การอ่านตามความสนใจ เช่น - หนังสืออ่านนอกเวลา - หนังสืออ่านตามความสนใจและตามวัยของนักเรียน - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนด
	๙. ตีความและประเมินคุณค่า และแนวคิดที่ได้จากงาน เขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหา ในชีวิต	
	๑๐. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน
ม. ๔-๖	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง ไพเราะ และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วประเภทต่างๆ เช่น บทความ นวนิยาย และความเรียง - บทร้อยกรอง เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย และลิลิต
	2. ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน 3. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่าน ในทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผล 4. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการ ดำเนินชีวิต 5. วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล 6. ตอบคำถามจากการอ่านประเภทต่างๆ ภายในเวลาที่กำหนด 7. อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิดผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงาน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - ข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในชุมชน - บทความ - นิทาน - เรื่องสั้น - นวนิยาย - วรรณกรรมพื้นบ้าน - วรรณคดีในบทเรียน - บทโฆษณา - สารคดี - บันทึกคดี - ปาฐกถา - พระบรมราโชวาท - เทศนา

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๘. สังเคราะห์ความรู้จากการอ่าน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ต่างๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ	- คำบรรยาย - คำสอน - บทร้อยกรองร่วมสมัย - บทเพลง - บทอาเศียรวาท - คำขวัญ
	๙. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบ ต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงาน การศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. ๑	๑. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	๒. เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้องชัดเจน เหมาะสม และ สละสลวย	การเขียนสื่อสาร เช่น - การเขียนแนะนำตนเอง - การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญๆ - การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์
	๓. เขียนบรรยายประสบการณ์โดยระบุสาระสำคัญและ รายละเอียดสนับสนุน	การบรรยายประสบการณ์
	๔. เขียนเรียงความ	การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา
	๕. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น เรื่องสั้น คำสอน โอวาท คำปราศรัยสุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง บทสนทนาเรื่องเล่า ประสบการณ์
	๖. เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อที่ได้รับ	การเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจาก สื่อ ต่างๆ เช่น - บทความ - หนังสืออ่านนอกเวลา - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - เหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ
	๗. เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายกิจธุระ	การเขียนจดหมายส่วนตัว - จดหมายขอความช่วยเหลือ - จดหมายแนะนำ การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายสอบถามข้อมูล
	๘. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและโครงการ	การเขียนรายงาน ได้แก่ - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ
	๙. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. ๒	๑. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	๒. เขียนบรรยายและพรรณนา	การเขียนบรรยายและพรรณนา
	๓. เขียนเรียงความ	การเขียนเรียงความเกี่ยวกับประสบการณ์
	๔. เขียนย่อความ	การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน คำสอน บทความทางวิชาการ บันทึกเหตุการณ์ เรื่องราวในบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น นิทานชาดก
	๕. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า	การเขียนรายงาน - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงงาน
	๖. เขียนจดหมายกิจธุระ	การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายเชิญวิทยากร - จดหมายขอความอนุเคราะห์
	๗. เขียนวิเคราะห์ วิจัย และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้ง ในเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล	การเขียนวิเคราะห์ วิจัย และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งจากสื่อต่างๆ เช่น - บทความ - บทเพลง - หนังสืออ่านนอกเวลา - สารคดี - บันทึกคดี
	๘. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน
ม. ๓	๑. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	๒. เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา	การเขียนข้อความตามสถานการณ์และโอกาสต่างๆ เช่น - คำอวยพรในโอกาสต่างๆ - คำขวัญ - คำคม - โฆษณา - คติพจน์ - สุนทรพจน์
	๓. เขียนชีวประวัติหรืออัตชีวประวัติโดยเล่าเหตุการณ์ ข้อคิดเห็น และทัศนคติในเรื่องต่างๆ	การเขียนอัตชีวประวัติหรือชีวประวัติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๔. เขียนย่อความ	การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ประวัติ ตำนาน สารคดีทางวิชาการ พระราชดำรัส พระบรมราชโองการ จดหมายราชการ
	๕. เขียนจดหมายกิจธุระ	การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายเชิญวิทยากร - จดหมายขอความอนุเคราะห์ - จดหมายแสดงความขอบคุณ
	๖. เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็นและโต้แย้งอย่าง มีเหตุผล	การเขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็น และโต้แย้งในเรื่องต่างๆ
	๗. เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ ความ คิดเห็น หรือโต้แย้ง ในเรื่องต่างๆ	การเขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ ความ คิดเห็น หรือโต้แย้งจากสื่อต่างๆ เช่น - บทโฆษณา - บทความทางวิชาการ
	๘. กรอกรูปแบบสมรรถนะพร้อมเขียนบรรยายเกี่ยวกับ ความรู้และทักษะของตนเองที่เหมาะสมกับงาน	การกรอกรูปแบบสมรรถนะ
	๙. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า และโครงการ	การเขียนรายงาน ได้แก่ - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ
	๑๐. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน
ม. ๔ - ๖	๑. เขียนสื่อสารในรูปแบบต่างๆ ได้ ตรงตาม วัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูล และ สาระสำคัญชัดเจน	การเขียนสื่อสารในรูปแบบต่างๆ เช่น - อธิบาย - บรรยาย - พรรณนา - แสดงพรรณนา - โต้แย้ง - โน้มน้าว - เชิญชวน - ประกาศ - จดหมายกิจธุระ - โครงการและรายงานการดำเนินโครงการ - รายงานการประชุม - การกรอกรูปแบบรายการต่างๆ
	๒. เขียนเรียงความ	การเขียนเรียงความ
	๓. เขียนย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบ และเนื้อหา หลากหลาย	การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น - กวีนิพนธ์ และวรรณคดี - เรื่องสั้น สารคดี นวนิยาย บทความทาง วิชาการ และวรรณกรรมพื้นบ้าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๕. ประเมินงานเขียนของผู้อื่น แล้วนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง	การประเมินคุณค่างานเขียนในด้านต่างๆ เช่น - แนวคิดของผู้เขียน - การใช้ถ้อยคำ - การเรียบเรียง - สำนวนโวหาร - กลวิธีในการเขียน
	๖. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าเรื่องที่สนใจตามหลักการเขียนเชิงวิชาการ และใช้ข้อมูลสารสนเทศอ้างอิงอย่างถูกต้อง	การเขียนรายงานเชิงวิชาการ การเขียนอ้างอิงข้อมูลสารสนเทศ
	๗. บันทึกการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำไปพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ	การเขียนบันทึกความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย
	๘. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. ๑	1. พุดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู	- การพุดสรุปความ พุดแสดงความรู้ ความคิด อย่างสร้างสรรค์จากเรื่องที่ฟังและดู
	2. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ฟังและดู	
	3. พุดแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู	- การพุดประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าว
ม. ๑	4. ประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าวใจ	การพุดรายงานการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ในชุมชน และท้องถิ่นของตน
	๕. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	
	๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	
ม. ๒	๑. พุดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู	การพุดสรุปความจากเรื่องที่ฟังและดู
	2. วิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และความน่าเชื่อถือของข่าวสารจากสื่อต่างๆ	การพุดวิเคราะห์และวิจารณ์จากเรื่องที่ฟังและดู
	3. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผลเพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	
	๔. พุดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์	การพุดในโอกาสต่างๆ เช่น - การพุดอวยพร - การพุดโน้มน้าว - การพุดโฆษณา
	๕. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้า	
	๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	การพุดรายงานการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. ๓	1. แสดงความคิดเห็นและประเมินเรื่องจากการฟังและการดู	การพูดแสดงความคิดเห็น และประเมินเรื่องจากการฟังและการดู การพูดวิเคราะห์วิจารณ์จากเรื่องที่ฟังและดู
	2. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูเพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	
	๓. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	การพุดรายงานการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น
	๔. พุดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์	การพุดในโอกาสต่างๆ เช่น - การพุดโต้วาที - การอภิปราย - การพุดยอวาที
	๕. พุดโน้มน้าวโดยนำเสนอหลักฐานตามลำดับเนื้อหาอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ	การพุดโน้มน้าว
	๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	มารยาทในการฟัง การดู และการพุด
ม. ๔-๖	๑. สรุปแนวคิด และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู	การพุดสรุปแนวคิด และการแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู
	2. วิเคราะห์ แนวคิด การใช้ภาษา และความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล	- การวิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษา และความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดู
	3. ประเมินเรื่องที่ฟังและดู แล้วกำหนดแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	- การเลือกเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ
	4. มีวิจารณญาณในการเลือกเรื่องที่ฟังและดู	- การประเมินเรื่องที่ฟังและดูเพื่อกำหนดแนวทางนำไปประยุกต์ใช้
	๕. พุดในโอกาสต่างๆ พุดแสดงทรรศนะโต้แย้ง โน้มน้าวใจ และเสนอแนวคิดใหม่ด้วยภาษาถูกต้องเหมาะสม	การพุดในโอกาสต่างๆ เช่น - การพุดต่อที่ประชุมชน - การพุดอภิปราย - การพุดแสดงทรรศนะ - การพุดโน้มน้าวใจ
	๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	มารยาทในการฟัง การดู และการพุด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. ๑	๑. อธิบายลักษณะของเสียงในภาษาไทย	เสียงในภาษาไทย
	๒. สร้างคำในภาษาไทย	การสร้างคำ - คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน - คำพ้อง
	๓. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	ชนิดและหน้าที่ของคำ
	๔. วิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน	- ภาษาพูด - ภาษาเขียน
	๕. แต่งบทร้อยกรอง	กาพย์ยานี ๑๑
	๖. จำแนกและใช้สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต	สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต
ม. ๒	๑. สร้างคำในภาษาไทย	การสร้างคำสมาส
	๒. วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญประโยครวม และประโยคซ้อน	ลักษณะของประโยคในภาษาไทย - ประโยคสามัญ - ประโยครวม - ประโยคซ้อน
	๓. แต่งบทร้อยกรอง	กลอนสุภาพ
	๔. ใช้คำราชาศัพท์	คำราชาศัพท์
	๕. รวบรวมและอธิบายความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ
ม. ๓	๑. จำแนกและใช้คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ
	๒. วิเคราะห์โครงสร้างประโยคซับซ้อน	ประโยคซับซ้อน
	๓. วิเคราะห์ระดับภาษา	ระดับภาษา
	๔. ใช้คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติ	- คำทับศัพท์ - ศัพท์บัญญัติ
	๕. อธิบายความหมายคำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ	คำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ
	๖. แต่งบทร้อยกรอง	โคลงสี่สุภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. ๔-๖	๑. อธิบายธรรมชาติของภาษา พลังของภาษา และลักษณะของภาษา	- ธรรมชาติของภาษา - พลังของภาษา - ลักษณะของภาษา - เสียงในภาษา - ส่วนประกอบของภาษา - องค์ประกอบของพยางค์และคำ
	๒. ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคตรงตามวัตถุประสงค์	การใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยค - คำและสำนวน - การร้อยเรียงประโยค - การเพิ่มคำ - การใช้คำ - การเขียนสะกดคำ
	๓. ใช้ภาษาเหมาะสมแก่โอกาส กาลเทศะ และบุคคล รวมทั้งคำราชาศัพท์อย่างเหมาะสม	- ระดับของภาษา - คำราชาศัพท์
	๔. แต่งบทร้อยกรอง	กาพย์ โคลง ร่าย และฉันท์
	๕. วิเคราะห์อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น	อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น
	๖. อธิบายและวิเคราะห์หลักการสร้างคำในภาษาไทย	หลักการสร้างคำในภาษาไทย
	๗. วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์	การประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและ นำมาประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. ๑	๑. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	วรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับ - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิตคำสอน - เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ - บันเทิงคดี - บันทึกการเดินทาง - วรรณกรรมท้องถิ่น
	2. วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม ที่อ่านพร้อม ยกเหตุผลประกอบ	การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดีและ วรรณกรรม
	3. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน 4. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง	
	๕. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรอง ที่ มีคุณค่าตามความสนใจ	บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
ม. ๒	๑. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านในระดับ ที่ ยากขึ้น	วรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับ - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิต คำสอน - เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ - บันเทิงคดี - บันทึกการเดินทาง
	2. วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีวรรณกรรม และ วรรณกรรมท้องถิ่นที่อ่าน พร้อมยกเหตุผลประกอบ	การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดี วรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่น
	3. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน 4. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน ไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง	
	๕. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่ มีคุณค่าตามความสนใจ	บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. ๓	๑. สรุปเนื้อหาวรรณคดี วรรณกรรมและวรรณกรรมท้องถิ่นในระดับที่ยากยิ่งขึ้น	วรรณคดี วรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่นเกี่ยวกับ - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิตคำสอน - เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ - บันเทิงคดี
	2. วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	การวิเคราะห์วิถีไทย และคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรม
	3. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	
ม. ๔-๖	๔. ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจและนำไปใช้อ้างอิง	บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
	๑. วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น	หลักการวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมเบื้องต้น - จุดมุ่งหมายการแต่งวรรณคดีและวรรณกรรม - การพิจารณารูปแบบของวรรณคดีและวรรณกรรม - การพิจารณาเนื้อหาและกลวิธีในวรรณคดีและวรรณกรรม - การวิเคราะห์และการวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม
	๒. วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต	การวิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับเหตุการณ์ประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต
	๓. วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีและวรรณกรรมในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ	การวิเคราะห์และประเมินคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรม - ด้านวรรณศิลป์ - ด้านสังคมและวัฒนธรรม
	๔. สังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	การสังเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม
	๕. รวบรวมวรรณกรรมพื้นบ้านและอธิบายภูมิปัญญาทางภาษา	วรรณกรรมพื้นบ้านที่แสดงถึง - ภาษาถิ่น - ภาษาถิ่น
	๖. ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจและนำไปใช้อ้างอิง	บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

รายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติม
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

รายวิชาที่เปิดสอน**รายวิชาพื้นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษา ม. ๑ - ม. ๖**

ท 21101	ภาษาไทย (ภาคเรียนที่ 1)	1.5 หน่วยกิต	จำนวน 60	ชั่วโมง
ท 21102	ภาษาไทย (ภาคเรียนที่ 2)	1.5 หน่วยกิต	จำนวน 60	ชั่วโมง
ท 22101	ภาษาไทย (ภาคเรียนที่ 1)	1.5 หน่วยกิต	จำนวน 60	ชั่วโมง
ท 22102	ภาษาไทย (ภาคเรียนที่ 2)	1.5 หน่วยกิต	จำนวน 60	ชั่วโมง
ท 23101	ภาษาไทย (ภาคเรียนที่ 1)	1.5 หน่วยกิต	จำนวน 60	ชั่วโมง
ท 23102	ภาษาไทย (ภาคเรียนที่ 2)	1.5 หน่วยกิต	จำนวน 60	ชั่วโมง
ท 31101	ภาษาไทย (ภาคเรียนที่ 1)	1.0 หน่วยกิต	จำนวน 40	ชั่วโมง
ท 31102	ภาษาไทย (ภาคเรียนที่ 2)	1.0 หน่วยกิต	จำนวน 40	ชั่วโมง
ท 32101	ภาษาไทย (ภาคเรียนที่ 1)	1.0 หน่วยกิต	จำนวน 40	ชั่วโมง
ท 32102	ภาษาไทย (ภาคเรียนที่ 2)	1.0 หน่วยกิต	จำนวน 40	ชั่วโมง
ท 33101	ภาษาไทย (ภาคเรียนที่ 1)	1.0 หน่วยกิต	จำนวน 40	ชั่วโมง
ท 33102	ภาษาไทย (ภาคเรียนที่ 2)	1.0 หน่วยกิต	จำนวน 40	ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชา		
ท๒๑๑๐๑ ภาษาไทย	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	ภาคเรียนที่ ๑
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	จำนวน ๖๐ ชั่วโมง	๑.๕ หน่วยกิต

ศึกษาหนังสือนิทานเรื่องเล่าบทความเอกสารทางวิชาการงานเขียนเรื่องที่ฟังและดูระบุเหตุและผล และข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน อธิบายลักษณะเสียงในภาษาไทยชนิดและหน้าที่ของคาสำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิตศึกษาวรรณคดีและวรรณกรรมที่เกี่ยวกับบันทึกการเดินทางศาสนาประเพณีพิธีกรรม ฝึกอ่านออกเสียงร้อยแก้วร้อยกรองอ่านจับใจความสำคัญระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบกับ คำที่มีหลาย ความหมายในบริบทต่างๆ อ่านและปฏิบัติตามเอกสารคู่มือคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดเขียนสื่อสารเขียนเรียง ความเชิงพรรณนาเขียนย่อความเขียนจดหมายส่วนตัวจดหมายกิจธุระเขียนรายงานพูดสรุปใจความสำคัญพูด รายงานพูดแสดงความคิดเห็นต่อจากบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า สามารถสื่อสารหรือหักทลายด้วย ภาษาอังกฤษและภาษาในกลุ่มอาเซียนในห้องเรียนและนอกห้องเรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมสามารถนำหลัก ประัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาประยุกต์ใช้ทั้งยังมีทักษะชีวิตที่สามารถนำไปใช้จริงได้อย่างเหมาะสม

เพื่ออธิบายตีความวิเคราะห์ประเมินค่าวรรณคดีวรรณกรรมสรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริงและสื่อต่างๆฝึกอ่านเขียนฟังดูพูดได้อย่างถูกต้องเหมาะสมมีมารยาทในการอ่านเขียนการฟังดูและพูดมีนิสัย รักการอ่านและการเขียน

การวัดผลและประเมินผล ใช้วิธีการที่หลากหลายตามสภาพจริง สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ ทักษะ/กระบวนการ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนสื่อความหมาย และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนที่ต้องการ วัด

รหัสตัวชี้วัด

ท ๑.๑	ม.๑/๑ , ม.๑/๒ , ม.๑/๓ , ม.๑/๔
ท ๒.๑	ม.๑/๑ , ม.๑/๒, ม.๑/๓, ม.๑/๕ , ม.๑/๖
ท ๓.๑	ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๓, ม.๑/๔, ม.๑/๖
ท ๔.๑	ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๓, ม.๑/๔
ท ๕.๑	ม.๑/๒, ม.๑/๓, ม.๑/๔, ม.๑/๕

รวมทั้งหมด ๒๒ ตัวชี้วัด

รหัสวิชา ท ๒๑๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	รักการอ่าน	มาตรฐาน ท ๑.๑ ม.๑/๑ ม.๑/๒ ม.๑/๓ ม.๑/๖	-อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อย กรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน -จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน -ระบุเหตุและผล และข้อเท็จจริงกับ ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน -ระบุข้อสังเกตและความสมเหตุสมผลของ งานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจ	๑๐	๑๖
๒	วิจารณ์งานเขียน	มาตรฐาน ท ๒.๑ ม.๑/๑ ม.๑/๒ ม. ๑/๓ ม.๑/๕ ม.๑/๖	-ลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด -เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้องชัดเจน เหมาะสม และสละสลวย -เขียนบรรยายประสบการณ์โดยระบุ สาระสำคัญและรายละเอียดสนับสนุน -เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน -เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระ จากสื่อที่ได้รับ	๑๒	๑๘
๓	พูดดีเป็นศรีแก่ ปาก	มาตรฐาน ท ๓.๑ ม.๑/๑ ม.๑/๒ ม.๑/๓ ม.๑/๔ ม.๑/๖	-พูดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและ ดู -เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ฟังและดู -พูดแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู -ประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหา โน้มน้าวใจ -มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๕	๑๔

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๔	รักษ์ภาษา	มาตรฐาน ท ๔.๑ ม.๑/๑ ม.๑/๒ ม.๑/๓ ม.๑/๔	-อธิบายลักษณะของเสียงในภาษาไทย -สร้างคำในภาษาไทย -วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค -วิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน	๑๘	๒๘
๕	วรรณคดีมีค่า	มาตรฐาน ท.๑.๒ ม.๑/๒ ม.๑/๓ ม. ๑/๔ ม.๑/๕	-วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม ที่อ่าน พร้อมยกเหตุผลประกอบ -อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน -สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง -ท่องจำทออาขยานตามที่กำหนดและบท ร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	๑๕	๒๔

รหัสวิชา ท ๒๑๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑

ตารางวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้เพื่อจัดทำแผนการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ รักการอ่าน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต
จำนวน ๑๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์นำทาง	สาระการเรียนรู้	เวลา/ ชั่วโมง	คะแนน
๑	มาตรฐาน ท ๑.๑ ม.๑/๑ ม.๑/๒ ม.๑/๓ ม.๑/๖	๑. บอกหลักเกณฑ์ในการ อ่านร้อยแก้วได้ถูกต้อง ๒. อ่านออกเสียงร้อยแก้วได้ ถูกต้องและสอดคล้องกับ เนื้อหาเรื่องที่อ่าน ๓. บอกหลักเกณฑ์ในการ อ่านร้อยกรองได้ถูกต้อง ๔. อ่านออกเสียงร้อยกรอง ได้ถูกต้องตามฉันทลักษณ์ และมีความไพเราะ ๕. บอกลักษณะของใจความ สำคัญของข้อความหรือเรื่องที่ อ่านได้ถูกต้อง ๖. จับใจความสำคัญของบท ร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ ถูกต้อง	- การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบท บรรยาย - บทร้อยกรอง เช่น กลอน สุภาพ กลอนสักวา กาพย์ยานี ๑๑ กาพย์ฉับ ๑๖ กาพย์ สุรางคนางค์ ๒๘ และโคลงสี่ สุภาพ - การอ่านจับใจความจากสื่อ ต่าง ๆ เช่น - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - เรื่องสั้น - บทสนทนา - นิทานชาดก - วรรณคดีในบทเรียน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์	๑๐	๑๖

รหัสวิชา ท ๒๑๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒

ตารางวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้เพื่อจัดทำแผนการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วิจัยงานเขียน

จำนวน ๑๒ ชั่วโมง

หน่วยที่	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์นำทาง	สาระการเรียนรู้	เวลา/ ชั่วโมง	คะแนน
๒	มาตรฐาน ท ๒.๑ ม.๑/๑ ม.๑/๒ ม.๑/๓ ม.๑/๕ ม.๑/๖	๑. บอกความสำคัญ และ บอกจุดประสงค์ของการคัด ลายมือ ๒. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่ง บรรทัดได้อย่างสวยงามและ ถูกต้อง ๓. เขียนสื่อสารแนะนำ ตนเองและแนะนำสถานที่ ต่างๆได้ต่างๆได้ ๔. เขียนบรรยายจาก ประสบการณ์ได้ ๕. เขียนย่อความจากเรื่องที่ อ่านได้ ๖. เขียนแสดงความคิดเห็น จากสื่อต่างๆที่อ่านได้	- การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่ง บรรทัดตามรูปแบบการเขียน ตัวอักษรไทย - การเขียนสื่อสาร เช่น - การเขียนแนะนำตนเอง - การเขียนแนะนำสถานที่ สำคัญๆ - การเขียนบนสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ - การบรรยายประสบการณ์ - การเขียนย่อความจากสื่อ ต่างๆ เช่น เรื่องสั้น คำสอน โอวาท คำปราศรัย สุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คาสั่ง บท สนทนาเรื่องเล่าประสบการณ์ - การเขียนแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับสาระจากสื่อต่าง ๆ เช่น - บทความ - หนังสืออ่านนอกเวลา - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - เหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ	๑๒	๑๘

รหัสนิเทศ ๒๑๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ พุทธิเป็นศรีแก่ปาก

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต
จำนวน ๕ ชั่วโมง

หน่วยที่	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์นำทาง	สาระการเรียนรู้	เวลา/ ชั่วโมง	คะแนน
๓	มาตรฐาน ท ๓.๑ ม.๑/๑ ม.๑/๒ ม.๑/๓ ม.๑/๔ ม.๑/๖	๑. สามารถพูดสรุปความจาก เรื่องที่ฟังและดูได้ ๒. พุดรายงาน และประเมิน เรื่องจากการฟังและการดูสื่อ ต่าง ๆ ได้ ๓. สามารถพูดอธิบาย การศึกษาค้นคว้าภูมิปัญญาที่ พบในท้องถิ่นได้ ๔. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	- การพูดสรุปความ พูดแสดง ความรู้ ความคิดอย่าง สร้างสรรค์จากเรื่องที่ฟังและดู - การพุดรายงานการศึกษา ค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ในชุมชน และท้องถิ่นของตน - มารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๕	๑๔

รหัสวิชา ท ๒๑๑๐๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ รักษ์ภาษา จำนวน ๑๘ ชั่วโมง

หน่วยที่	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์นำทาง	สาระการเรียนรู้	เวลา/ ชั่วโมง	คะแนน
๔	มาตรฐาน ท ๔.๑ ม.๑/๑ ม.๑/๒ ม.๑/๓ ม.๑/๔	๑. อธิบายเสียงในภาษาไทย ได้ ๒. นักเรียนบอกวิธีการสร้าง คำในภาษาไทยได้ ๓. บอกหลักในการสร้างคำ คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน คำพ้อง ได้ ๔. อธิบายชนิดและหน้าที่ ของคำได้ ๕. วิเคราะห์ภาษาพูดและ ภาษาเขียนได้ถูกต้อง	-เสียงในภาษาไทย - การสร้างคำ - คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน - คำพ้อง - ชนิดและหน้าที่ของคำ - ภาษาพูด - ภาษาเขียน	๑๘	๒๘

รหัสนี้วิชา ท ๒๑๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วรรณคดีมีค่า

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต
จำนวน ๑๕ ชั่วโมง

หน่วยที่	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์นำทาง	สาระการเรียนรู้	เวลา/ ชั่วโมง	คะแนน
๕	มาตรฐาน ท.๕.๑ ม.๑/๒ ม.๑/๓ ม.๑/๔ ม.๑/๕	๑.สรุปเนื้อหาวรรณคดี วรรณกรรมและวรรณกรรม ท้องถิ่นในระดับที่ยากยิ่งขึ้นได้ ๒. อธิบายศาสนา ประเพณี พิธีกรรมที่พบในวรรณคดี และ วรรณกรรมได้ ๓.อธิบายความเป็นมาและ พิจารณาคุณค่าจากวรรณคดี ได้ ๔. วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่า จากวรรณคดีและวรรณกรรมที่ อ่าน ได้ ๕. สรุปความรู้และข้อคิดจาก การอ่านเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริงได้ ๖. อ่านและบอกคุณค่าบท อาขยานตามที่กำหนด และ บทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตาม ความสนใจและนำไปใช้อ้างอิง ได้	- การวิเคราะห์คุณค่า และข้อคิดจากวรรณคดี และวรรณกรรม - บทอาขยานและบท ร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่ กำหนด - บทร้อยกรองตามความ สนใจ	๑๕	๒๔

วิเคราะห์ตัวชี้วัด

รหัสวิชา ท ๒๑๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

ตัวชี้วัด	อัตรา คะแนน			รวม	คะแนนการประเมิน		รวม
	K	P	A		ระหว่างเรียน	ปลายภาคเรียน	
๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	๒	๒		๔	๔		๔
๒. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน	๒	๒		๔	๔		๔
๓. ระบุเหตุและผล และข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	๒	๒		๔	๔		๔
๔. ระบุข้อสังเกตและความสมเหตุสมผลของงานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจ	๑	๒	๑	๔	๔		๔
๕. ลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด		๒	๒	๔	๔		๔
๖. เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้องชัดเจน เหมาะสม และสละสลวย	๒	๒		๔	๔		๔
๗. เขียนบรรยายประสบการณ์โดยระบุสาระสำคัญและรายละเอียดสนับสนุน	๒	๒		๔	๔		๔
๘. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	๑	๒	๑	๔	๔		๔
๙. เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อที่ได้รับ	๑	๑		๒	๒		๒
๑๐. พุดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู	๑	๑		๒	๒		๒
๑๑. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ฟังและดู	๒		๒	๔	๔		๔
๑๒. พุดแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู	๒	๑	๑	๔	๔		๔
๑๓. ประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าวใจ	๒			๒	๒		๒
๑๔. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๑	๑		๒	๒		๒
๑๕. อธิบายลักษณะของเสียงในภาษาไทย		๑	๑	๒	๒		๒
๑๖. สร้างคำในภาษาไทย	๘	๒	๒	๑๒	๖	๖	๑๒
๑๗. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	๖	๒		๘	๔	๔	๘
๑๘. วิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน	๒	๒	๒	๖	๖		๖
๑๙. วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม ที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ	๔			๔		๔	๔
๒๐. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	๘			๘		๘	๘
๒๑. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	๘			๘		๘	๘
๒๒. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	๑	๒	๑	๔	๔		๔
รวม	๕๘	๒๙	๑๓	๑๐๐	๗๐	๓๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชา

ท๒๑๑๐๒ ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
จำนวน ๖๐ ชั่วโมง

ภาคเรียนที่ ๒
๑.๕ หน่วยกิต

ศึกษาหนังสือ เรื่องสั้น บทสนทนา งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ บทความ เอกสารทางวิชาการ งานเขียน สื่อต่างๆ การสร้างคำ ระบู้ข้อสังเกตและความสมเหตุสมผลของงานเขียนประเภทชักจูง หรือ โน้มน้าวใจ วิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน ศึกษาวรรณคดีและวรรณกรรมที่เกี่ยวกับบันเทิงคดี สุภาษิตศาสนเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ วรรณกรรมท้องถิ่น

ฝึกการอ่านออกเสียงร้อยแก้วร้อยกรอง อ่านจับใจความสำคัญ คัดลายมือตัวบรรจง ครึ่งบรรทัด เขียนบรรยายประสบการณ์ เขียนเรียงความเชิงพรรณนา เขียนแสดงความคิดเห็นจาก สื่อต่างๆ เขียนจดหมายกิจธุระ เขียนรายงาน ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีการใช้งานของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ในระดับที่ยากขึ้น แต่งบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี ๑๑ ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า สามารถสื่อสารหรือถ่ายทอดด้วยภาษาอังกฤษ และภาษาในกลุ่มอาเซียนในห้องเรียนและนอกห้องเรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สามารถนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาประยุกต์ใช้ทั้งยังมีทักษะชีวิตที่สามารถนำไปใช้จริงได้อย่างเหมาะสม

เพื่ออธิบาย ตีความ วิเคราะห์ ประเมินค่า วรรณคดี วรรณกรรม และสื่อต่างๆ ฝึกอ่าน เขียน ฟัง ดู พูดได้อย่างถูกต้องเหมาะสม มีมารยาทในการอ่าน เขียน การฟัง ดู และพูด มีนิสัยรักการอ่านและการเขียน

การวัดผลและประเมินผล ใช้วิธีการที่หลากหลายตามสภาพจริง สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ ทักษะ/ กระบวนการ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนสื่อความหมาย และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนที่ต้องการวัด

รหัสตัวชี้วัด

ท ๑.๑	ม.๑/๑ , ม.๑/๒ , ม.๑/๔, ม.๑/๕, ม.๑/๗ , ม.๑/๘ ,ม.๑/๙
ท ๒.๑	ม.๑/๔,ม.๑/๗, ม.๑/๘, ม.๑/๙
ท ๓.๑	ม.๑/๑ ,ม.๑/๒ ม.๑/๕,ม.๑/๖
ท ๔.๑	ม.๑/๕, ม.๑/๖
ท ๕.๑	ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๓ , ม.๑/๔, ม.๑/๕

รวมทั้งหมด ๒๒ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย

รหัสวิชา ท ๒๑๑๐๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ภาคเรียนที่ ๒

เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	รักการอ่าน	มาตรฐาน ท ๑.๑ ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๔, ม.๑/๕, ม.๑/๗, ม.๑/๘, ม.๑/๙	๑. การอ่านออกเสียง ประกอบด้วยบทร้อยแก้วที่เป็น บทบรรยายบทร้อยกรอง เช่น กลอนสุภาพ กลอนสักวา กาพย์ยานี ๑๑ กาพย์ฉบัง ๑๖ กาพย์สุรางคนางค์ ๒๘ และ โคลงสี่สุภาพได้ ๒. การอ่านจับใจความจากสื่อ ต่างๆ เช่นนิทานชาดก วรรณคดีในบทเรียน งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ บทความได้ ๓. การอ่านและปฏิบัติตาม เอกสารคู่มือ การอ่านหนังสือตามความสนใจ หนังสือที่นักเรียนสนใจและ เหมาะสมกับวัย หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียน กำหนดร่วมกันได้ ๔. มีมารยาทในการอ่าน	๑๕	๒๔
๒	วิจารณ์งานเขียน	มาตรฐาน ท ๒.๑ ม.๑/๔, ม.๑/๗, ม.๓/๘, ม.๓/๙,	๑. การเขียนเรียงความเชิง พรรณนา ๒. การเขียนจดหมายส่วนตัว จดหมายขอความช่วยเหลือ จดหมายแนะนำ การเขียนจดหมายกิจธุระ จดหมายสอบถามข้อมูล การเขียนรายงาน ได้แก่ การเขียนรายงานจาก การศึกษาค้นคว้า การเขียนรายงานโครงการได้ ๔. มีมารยาทในการเขียน		

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๓	พูดดีเป็นศรีแก่ ปาก	มาตรฐาน ท ๓.๑ ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๕, ม.๑/๖	๑.การพูดสรุปความ พูดแสดง ความรู้ ความคิดอย่าง สร้างสรรค์จากเรื่องที่ฟังและดู ได้ ๒.การพูดรายงานการศึกษา ค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ในชุมชน และท้องถิ่นของตนได้ ๓.มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๕	๑๒
๔	รักษารักษา	มาตรฐาน ท ๔.๑ ม.๑/๕, ม.๑/๖	๑. แต่งกาพย์ยานี ๑๑ ๒. อธิบายสำนวนที่เป็นคำ พังเพยและสุภาพ	๑๐	๑๖
๕	วรรณคดีมีค่า	มาตรฐาน ท.๑.๒ ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๓, ม.๑/๔ ม.๑/๕	๑.อธิบายวรรณคดีและ วรรณกรรมเกี่ยวกับ ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม สุภาพคำสอน เหตุการณ์ ประวัติศาสตร์ บ้านเกิด บันทึกการเดินทาง วรรณกรรมท้องถิ่นได้ ๒.การวิเคราะห์คุณค่าและ ข้อคิดจากวรรณคดีและ วรรณกรรมได้ ๓.อ่านบทอาขยานและบทร้อย กรองที่มีคุณค่า บทอาขยานตามที่กำหนด บทร้อยกรองตามความสนใจ และวิเคราะห์ได้	๒๐	๓๖

รหัสวิชา ท ๒๑๑๐๒
ภาคเรียนที่ ๒
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ รักการอ่าน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต
จำนวน ๑๕ ชั่วโมง

หน่วยที่	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์นำทาง	สาระการเรียนรู้	เวลา/ ชั่วโมง	คะแนน
๑	มาตรฐาน ท ๑.๑ ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๔, ม.๑/๕, ม.๑/๗, ม.๑/๘, ม.๑/๙	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และ บทร้อยกรองได้ถูกต้อง เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน ๒. จับใจความสำคัญจาก เรื่องที่อ่าน ๓. ระบุและอธิบายคา เปรียบเทียบ และคำที่มี หลายความหมายในบริบท ต่างๆ จากการอ่าน ๔. ตีความคายากในเอกสาร วิชาการ โดยพิจารณาจาก บริบท ๕. ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำ วิธีการใช้งาน ของเครื่องมือ หรือเครื่องใช้ในระดับที่ยาก ขึ้น ๖. วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับ จากการอ่านงานเขียนอย่าง หลากหลายเพื่อ นำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต ๗. มีมารยาทในการอ่าน	๑. การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบท บรรยาย - บทร้อยกรอง เช่น กลอน สุภาพ กลอนสักวา กาพย์ยานี ๑๑ กาพย์ฉบ้ง ๑๖ กาพย์ สุรางคนางค์ ๒๘ และโคลงสี่ สุภาพ ๒. การอ่านจับใจความจากสื่อ ต่างๆ เช่น - นิทานชาดก - วรรณคดีในบทเรียน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - บทความ ๓. การอ่านและปฏิบัติตาม เอกสารคู่มือ การอ่านหนังสือตามความ สนใจ - หนังสือที่นักเรียนสนใจและ เหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและ นักเรียนกำหนดร่วมกัน ๔. มารยาทในการอ่าน	๑๕	๒๔

ตารางวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้เพื่อจัดทำแผนการเรียนรู้

รหัสวิชา ท ๒๑๑๐๒
ภาคเรียนที่ ๒
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วิจารณ์งานเขียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต
จำนวน ๑๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์นำทาง	สาระการเรียนรู้	เวลา/ ชั่วโมง	คะแนน
๒	มาตรฐาน ท ๒.๑ ม.๑/๔, ม.๑/๗, ม.๓/๘, ม.๓/๙,	๑. เขียนเรียงความ ๒. เขียนจดหมายส่วนตัวและ จดหมาย กิจธุระ ๓. เขียนรายงานการศึกษา ค้นคว้าและโครงการ ๔. มีมารยาทในการเขียน	๑. การเขียนเรียงความเชิง พรรณนา ๒. การเขียนจดหมายส่วนตัว - จดหมายขอความช่วยเหลือ - จดหมายแนะนำ ๓. การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายสอบถามข้อมูล การเขียนรายงาน ได้แก่ - การเขียนรายงานจาก การศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ ๔. มารยาทในการเขียน	๑๐	๑๒

ตารางวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้เพื่อจัดทำแผนการเรียนรู้

รหัสวิชา ท ๒๑๑๐๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ภาคเรียนที่ ๒

เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ พุทธเป็นศรีแก่ปาก

จำนวน ๕ ชั่วโมง

หน่วยที่	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์นำทาง	สาระการเรียนรู้	เวลา/ ชั่วโมง	คะแนน
๓	มาตรฐาน ท ๓.๑ ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๕, ม.๑/๖	๑. พุทธสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู ๒. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ฟังและดู ๓. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา ๔. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๑.การพุทธสรุปความ พุดแสดงความรู้ ความคิดอย่างสร้างสรรค์จากเรื่องที่ฟังและดู ๒.การพุดรายงานการศึกษา ค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ในชุมชน และท้องถิ่นของตน ๓.มารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๕	๑๒

ตารางวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้เพื่อจัดทำแผนการเรียนรู้

รหัสวิชา ท ๒๑๑๐๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ภาคเรียนที่ ๒

เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ รักษ์ภาษา

จำนวน ๑๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์นำทาง	สาระการเรียนรู้	เวลา/ ชั่วโมง	คะแนน
๔	มาตรฐาน ท ๔.๑ ม.๑/๕, ม.๑/๖	๑. แต่งบทร้อยกรอง ๒. จำแนกและใช้สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต	๑. กาพย์ยานี ๑๑ ๒. สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต	๑๐	๑๖

ตารางวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้เพื่อจัดทำแผนการเรียนรู้

รหัสวิชา ท ๒๑๑๐๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ภาคเรียนที่ ๒

เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วรรณคดีมีค่า

จำนวน ๒๐ ชั่วโมง

หน่วย ที่	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์นำทาง	สาระการเรียนรู้	เวลา/ ชั่วโมง	คะแนน
๕	มาตรฐาน ท.๕.๑ ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๓, ม.๑/๔ ม.๑/๕	๑.สรุปเนื้อหาวรรณคดี วรรณกรรมและ วรรณกรรมท้องถิ่นใน ระดับที่ยากยิ่งขึ้นได้ ๒. อธิบายสุภาษิตคำ สอน ประวัติศาสตร์ บันเทิงคดี ที่พบใน วรรณคดี และ วรรณกรรมได้ ๓.อธิบายความเป็นมาและ พิจารณาคุณค่าจาก วรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบ หนทได้ ๔. อธิบายความเป็นมา และพิจารณาคุณค่าจาก วรรณคดีเรื่อง โคลง สุภาษิต นฤมุนการ ได้ ๕. ท่องจำและบอก คุณค่าบทอาขยานตามที่ กำหนด และบทร้อย กรอง ที่มีคุณค่าตาม ความสนใจและนำไปใช้ อ้างอิงได้	๑.วรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับ - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิตคำสอน - เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ - บันเทิงคดี - บันทึกการเดินทาง - วรรณกรรมท้องถิ่น ๒.การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจาก วรรณคดีและวรรณกรรม ๓.บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มี คุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ	๒๐	๓๖

ตารางวิเคราะห์คะแนนรายตัวชี้วัด

รหัสวิชา ท ๒๑๑๐๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

วิชาภาษาไทย

ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

จำนวน ๑๐๐ คะแนน

อัตราส่วนคะแนนระหว่างภาค ต่อ ปลายภาค ๗๐ : ๓๐

ตัวชี้วัด	คะแนนระหว่างภาค				ประเมิน ปลายภาค	รวม
	คะแนนประเมิน ก่อนกลางภาค	คะแนนประเมิน กลางภาค	คะแนนประเมิน หลังกลางภาค	รวม		
๑.อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	๒			๒		๒
๒.จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน		๔		๔		๔
๓. ระบุและอธิบายคาเปรียบเทียบ และคำที่มีหลายความหมายในบริบทต่างๆ	๔			๔		๔
๔. ตีความคายากในเอกสารวิชาการ โดยพิจารณาจากบริบท	๔			๔		๔
๕. ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีการใช้งาน ของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ในระดับที่ยากขึ้น		๔		๔		๔
๖. วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต		๔		๔		๔
๗. มีมารยาทในการอ่าน	๒			๒		๒
๘. เขียนเรียงความ	๔			๔		๔
๙. เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายกิจธุระ		๒		๒		๒
๑๐. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและโครงการ		๒		๒		๒
๑๑. มีมารยาทในการเขียน		๔		๔		๔
๑๒. พุดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู	๖			๖		๖
๑๓. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ฟังและดู	๒			๒		๒
๑๔. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	๒			๒		๒

ตัวชี้วัด	คะแนนระหว่างภาค				ประเมิน ปลายภาค	รวม
	คะแนนประเมิน ก่อนกลางภาค	คะแนนประเมิน กลางภาค	คะแนนประเมิน หลังกลางภาค	รวม		
๑๕. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด			๒	๒		๒
๑๖. แต่งบทร้อยกรอง			๔	๔	๔	๘
๑๗. จำแนกและใช้สำนวนที่เป็นคำพังเพยและ สุภาษิต			๒	๒	๖	๘
๑๘. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่ อ่าน			๔	๔	๕	๙
๑๙. วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม ที่อ่าน พร้อมยกเหตุผลประกอบ			๘	๘	๗	๑๕
๒๐. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและ วรรณกรรมที่อ่าน					๔	๔
๒๑. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อ ประยุกต์ใช้ในชีวิตรจริง					๔	๔
๒๒. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบ ทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ			๔	๔		๔
รวม	๒๖	๒๐	๒๔	๗๐	๓๐	๑๐๐
รวมทั้งสิ้น	๒๖	๒๐	๒๔	๗๐	๓๐	๑๐๐

วิเคราะห์ตัวชี้วัด

รหัสวิชา ท ๒๑๑๐๒
ภาคเรียนที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

ตัวชี้วัด	อัตราคะแนน			รวม	ประเมินปลายภาค		รวม
	K	P	A		ระหว่างเรียน	ปลายภาคเรียน	
๑.อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องกับเรื่องที่อ่าน	๑	๑		๒	๒		๒
๒. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน	๒	๑	๑	๔	๔		๔
๓. ระบุและอธิบายคาเปรียบเทียบ และคำที่มีหลายความหมายในบริบทต่างๆ	๒	๒		๔	๔		๔
๔. ตีความคายกในเอกสารวิชาการ โดยพิจารณาจากบริบท	๒	๒		๔	๔		๔
๕. ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีการใช้งาน ของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ในระดับที่ยากขึ้น	๒	๑	๑	๔	๔		๔
๖. วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	๒	๑	๑	๔	๔		๔
๗. มีมารยาทในการอ่าน		๑	๑	๒	๒		๒
๘. เขียนเรียงความ	๑	๒	๑	๔	๔		๔
๙. เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายกิจธุระ	๑	๑		๒	๒		๒
๑๐. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและโครงการ	๑	๑		๒	๒		๒
๑๑. มีมารยาทในการเขียน	๑	๒	๑	๔	๔		๔
๑๒. พุทธสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู	๒	๓	๑	๖	๖		๖
๑๓. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ฟังและดู		๑	๑	๒	๒		๒
๑๔. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา		๑	๑	๒	๒		๒
๑๕. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๑	๑		๒	๒		๒
๑๖. แต่งบทร้อยกรอง	๒	๔	๒	๘	๔	๔	๘
๑๗. จำแนกและใช้สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต	๔	๓	๑	๘	๒	๖	๘
๑๘. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	๗	๑	๑	๙	๔	๕	๙
๑๙. วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม ที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ	๑๐	๓	๒	๑๕	๘	๗	๑๕
๒๐. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	๔			๔		๔	๔
๒๑. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	๔			๔		๔	๔
๒๒. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	๒	๑	๑	๔	๔		๔
รวม	๕๑	๓๓	๑๖	๑๐๐	๗๐	๓๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชา

วิชา ภาษาไทย (ท ๒๒๑๐๑)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๖๐ ชั่วโมง จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

ศึกษา การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ระบุเหตุผลและข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน อธิบายคำเปรียบเทียบกับ คำที่มีหลายความหมายในบริบท ตีความ แปลความโดยพิจารณาจากบริบทต่าง ๆ จากการอ่าน ระบุข้อสังเกต ความสมเหตุสมผลของงานเขียน โน้มน้าวใจ วิเคราะห์ประเมินค่าข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมจากเรื่อง สมบัติวรรณคดีไทย โคลงภาพพระราชนิพนธ์ คตอน พระสุริโยทัย ขาดคอช้าง ตอนพันท้ายนรสิงห์ ถวายชีวิต บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศกรรมาและสามัคคีเสวก ศิลปจารึก หลักที่ ๑ ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด ที่มีคุณค่าตามความสนใจ ที่ได้จากการอ่านงานเขียนที่หลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหา มีมารยาทในการอ่าน คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด คัดลอกข้อความ เขียนตามคำบอก เขียนแนะนำตนเอง เขียนเรียงความ ย่อความเขียนจดหมายกิจธุระ เขียนโครงการภาษาไทย จัดบันทึกโดยใช้ภาษาถูกต้อง มีมารยาทการฟัง ดู พูด มีการเปรียบเทียบความแตกต่างของภาษาพูด และภาษาเขียน อธิบายลักษณะของเสียงในภาษา และการสร้างคำ ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค จำแนก ใช้สำนวนที่เป็นคำพังเพยสุภาษิต สรุปใจความสำคัญจากเรื่อง ฟัง ดู พูด เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ฟัง ดู ประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าวใจ พุดรายงานเรื่องที่ได้อศึกษาค้นคว้าจากการฟัง ดู อย่างมีมารยาท

โดย ใช้ทักษะกระบวนการตามหลักภาษาไทย เปรียบเทียบ อภิปราย สื่อสาร การใช้ความคิด วิเคราะห์ การรู้จักแก้ปัญหา เพื่อใช้เป็นทักษะในการดำเนินชีวิต และการใช้เทคโนโลยี

เพื่อ สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์ สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ มีคุณธรรม จริยธรรม

รหัสตัวชี้วัด

ท ๑.๑	ม.๒/๑,ม.๒/๒, ๒/๓, ม.๒/๔, ม.๒/๗
ท ๒.๑	ม. ๒/๑,ม. ๒/๓,ม.๒/๖,ม. ๒/๗,ม. ๒/๘
ท ๓.๑	ม. ๒/๓,ม. ๒/๕
ท ๔.๑	ม.๒/๑, ม.๒/๓
ท ๕.๑	ม.๒/๒, ม.๒/๓

รวมทั้งหมด ๑๖ ตัวชี้วัด

กำหนดหน่วยการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
วิชาภาษาไทย (ท ๒๒๑๐๑) ภาคเรียนที่ ๑
เวลาเรียน ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

หน่วย/แผนการจัดการ กระบวนการเรียนรู้	เนื้อหาแผนการจัดการกระบวนการเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง
หน่วยที่ ๑ (วรรณคดีวิจักขณ์)	โคลงภาพพระราชนพศาวดาร	๘
หน่วยที่ ๒ (วรรณคดีวิจักขณ์)	บทเสภาสามัคคีเสวก	๘
หน่วยที่ ๓ (วรรณคดีวิจักขณ์)	หลักศิลาจารึก	๑๐
หน่วยที่ ๔ (วรรณคดีวิจักขณ์)	บทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนพระนารายณ์ปราบนาทก	๘
หน่วยที่ ๕ (วิวิธภาษา) หลักภาษา	เมื่อแพะกลายเป็นสุนัข (การโน้มน้าวใจ)	๕
หน่วยที่ ๖ (วิวิธภาษา) หลักภาษา	ลูกผู้ชายตัวเกือบจริง (ลักษณะองค์ประกอบของเรื่องสั้น)	๕
หน่วยที่ ๗ (วิวิธภาษา) หลักภาษา	ความรับผิดชอบ (เรียงความ)	๕
หน่วยที่ ๘ (วิวิธภาษา) หลักภาษา	เย็นศิระเพราะพระบริบาล (คำยืมในภาษาบาลี-สันสกฤต)	๕
หน่วยที่ ๙ (วิวิธภาษา) หลักภาษา	โชคดีมีภาษาไทย (คำราชาศัพท์)	๔
หน่วยที่ ๑๐ (วรรณคดีวิจักขณ์)	ศิลปะการประพันธ์ในวรรณคดี	๒
รวม		๖๐

อัตราส่วนคะแนนระหว่างภาค : ปลายภาค = ๗๐ : ๓๐

๑. คะแนนรายจุดประสงค์ก่อนวัดผลกลางภาค	= ๒๕ คะแนน
๒. คะแนนรายวัดผลกลางภาค	= ๒๐ คะแนน
๓. คะแนนรายจุดประสงค์หลังวัดผลกลางภาค	= ๒๕ คะแนน
๔. คะแนนวัดผลปลายภาค	= ๓๐ คะแนน

วิเคราะห์คะแนนตัวชี้วัด

วิชาภาษาไทย (ท ๒๒๑๐๑)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ภาคเรียนที่ ๑

เวลาเรียน ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

อัตราส่วนคะแนนระหว่างภาค ต่อ ปลายภาค = ๗๐ : ๓๐

ข้อ	ตัวชี้วัด	เวลาเรียน	คะแนนระหว่างเรียน	คะแนนกลางภาคเรียน	คะแนนปลายภาคเรียน	วิธีการประเมิน			คะแนนรวม
						K	P	A	
๑	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง	๔	๖	-	-	๔	๒	-	๖
๒	จับใจความสำคัญ สรุปความและอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน	๔	-	๖	-	๔	๒	-	๖
๓	เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่างๆที่ที่อ่าน	๒	๕	-	-	๓	๒	-	๕
๔	อภิปรายแสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	๓	-	๖	-	๓	๒	-	๖
๕	อ่านหนังสือ บทความหรือคำประพันธ์อย่างหลากหลายและประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่านเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	๔	-	๔	-	๒	๒	-	๔
๖	คิดลายมือตัวบรรจง ครึ่งบรรทัด	๓	๔	-	-	๒	๒	-	๔
๗	เขียนเรียงความ	๒	๖	-	-	๓	๓	-	๖
๘	เขียนจดหมายกิจธุระ	๕	๖	-	-	๔	๒	-	๖
๙	เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์และแสดงความรู้ความคิดเห็นหรือโต้แย้งในเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล	๔	๗	-	-	๔	๒	๑	๗
๑๐	มีมารยาทในการเขียน	๔	๗	-	-	๔	๒	๑	๗
๑๑	วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล เพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	๓	๕	-	-	๒	๒	๑	๕
๑๒	พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้า	๕	๔	๔	-	๔	๓	๑	๘
๑๓	การสร้างคำในภาษาไทย	๕	-	-	๘	๔	๓	๑	๘
๑๔	แต่งบทร้อยกรอง	๔	-	-	๖	๔	๒	-	๖
๑๕	วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีวรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่นที่อ่าน พร้อมยกเหตุผลประกอบ	๔	-	-	๘	๔	๓	๒	๘
๑๖	อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	๔	-	-	๘	๕	๓	-	๘
รวม		๖๐	๕๐	๒๐	๓๐	๕๖	๓๗	๗	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาภาษาไทย

รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๒
ภาคเรียนที่ ๒กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๖๐ ชั่วโมง /ภาคเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

ศึกษา การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ระบุเหตุผลและข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน อธิบายคำเปรียบเทียบกับ คำที่มีหลายความหมายในบริบท ตีความ แปลความโดยพิจารณาจากบริบทต่าง ๆ จากการอ่าน ระบุข้อสังเกต ความสมเหตุสมผลของงานเขียน โน้มน้าวใจ วิเคราะห์ประเมินค่าข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมจากเรื่อง บทละคร เรื่อง รามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนนทก ภาพยนตร์โคลงประพาสธารทองแดง โคลงสุภาพษิต พระราชนิพนธ์ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า และแต่งบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี ๑๑ กาพย์ฉบับ ๑๖ กาพย์สุรางคนางค์ ๒๘ โคลงสี่สุภาพ กลอนสุภาพ จำแนกและใช้สำนวนที่เป็นคำพังเพย สุภาพษิต ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ ที่ได้จากการอ่านงานเขียนที่หลากหลาย เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหา ย่อความเขียนจดหมายกิจธุระ ตีความเอกสารทางวิชาการ ที่มีศัพท์เฉพาะทางวิชาการที่ต้องทำความเข้าใจความหมาย อ่านตีความเอกสารคู่มือ มีมารยาทในการอ่าน คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด คัดลอกข้อความ เขียนตามคำบอก เขียนแนะนำตนเอง เขียนเรียงความ ย่อความเขียนจดหมายกิจธุระ เขียนโครงงานภาษาไทย จัดบันทึกโดยใช้ภาษาถูกต้อง มีมารยาทการฟัง ดู พูด สรุปใจความสำคัญจากเรื่อง ฟัง ดู พูด เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ฟัง ดู ประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าวใจ พูดย่อรายงานเรื่องที่ได้อ่านค้นคว้าจากการฟัง ดู อย่างมีมารยาท

โดยใช้ทักษะกระบวนการตามหลักภาษาไทย เปรียบเทียบ อภิปราย สื่อสาร การใช้ความคิด วิเคราะห์ การรู้จักแก้ปัญหา เพื่อใช้เป็นทักษะในการดำเนินชีวิต และการใช้เทคโนโลยี

เพื่อ สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์ สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ มีคุณธรรมจริยธรรม

รหัสตัวชี้วัด

ท ๑.๑	ม.๒/๑,ม.๒/๒, ๒/๖, ม.๒/๘
ท ๒.๑	ม.ม. ๒/๒,ม.๒/๔,ม. ๒/๕
ท ๓.๑	ม. ๒/๑,ม. ๒/๒,ม.๒/๔,ม ๒/๖
ท ๔.๑	ม.๒/๒, ม.๒/๔,ม. ๒/๕
ท ๕.๑	ม. ๒/๑, ม.๒/๔, ม ๒/๕

รวมทั้งหมด ๑๗ ตัวชี้วัด

กำหนดหน่วยการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

วิชาภาษาไทย (ท ๒๒๑๐๒) ภาคเรียนที่ ๒

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

เวลาเรียน ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

หน่วย/แผนการจัดการกระบวนการเรียนรู้	เนื้อหาแผนการจัดการกระบวนการเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง
หน่วยที่ ๑ (วรรณคดีวิจักษ์)	โคลงสุภาพิต	๗
หน่วยที่ ๒ (วรรณคดีวิจักษ์)	กาพย์ห่อโคลงประพาสธารทองแดง	๗
หน่วยที่ ๓ (วิวิธภาษา) หลักภาษา	ถกประเด็นทำรายงาน	๔
หน่วยที่ ๔ (วิวิธภาษา) หลักภาษา	เข้าเมืองตาหลิ่วต้องหลิ่วตาตาม	๕
หน่วยที่ ๕ (วรรณคดีวิจักษ์)	กลอนดอกสร้อยร่ำฟังในป่าช้า	๘
หน่วยที่ ๖ (วิวิธภาษา) หลักภาษา	บันทึกการท่องเที่ยวโลก	๕
หน่วยที่ ๗ (วิวิธภาษา) หลักภาษา	ปาร์ตี้บาปคิว	๕
หน่วยที่ ๘ (วิวิธภาษา) หลักภาษา	ท่องเที่ยวเก็บความรู้	๕
หน่วยที่ ๙ (วิวิธภาษา) หลักภาษา	พอใจให้สุข	๕
หน่วยที่ ๑๐ (วรรณคดีวิจักษ์)	รื่นเริงเพลงร่ำวง	๔
หน่วยที่ ๑๑ (วรรณคดีวิจักษ์)	สมบัติวรรณคดีของไทย	๕
รวม		๖๐

อัตราส่วนคะแนนระหว่างภาค : ปลายภาค = ๗๐ : ๓๐

๑. คะแนนรายจุดประสงค์ก่อนวัดผลกลางภาค	= ๒๕ คะแนน
๒. คะแนนรายวัดผลกลางภาค	= ๒๐ คะแนน
๓. คะแนนรายจุดประสงค์หลังวัดผลกลางภาค	= ๒๕ คะแนน
๔. คะแนนวัดผลปลายภาค	= ๓๐ คะแนน
รวม	= ๑๐๐ คะแนน

วิเคราะห์คะแนนตัวชี้วัด

วิชาภาษาไทย (ท ๒๒๑๐๒)
ภาคเรียนที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลาเรียน ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

อัตราส่วนคะแนนระหว่างภาค ต่อ ปลายภาค = ๗๐ : ๓๐

ข้อ	ตัวชี้วัด	เวลาเรียน	คะแนนระหว่างเรียน	คะแนนกลางภาคเรียน	คะแนนปลายภาคเรียน	วิธีการประเมิน			คะแนนรวม
						K	P	A	
๑	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง	๒	๕	-	-	๓	๒	-	๕
๒	จับใจความสำคัญ สรุปความและอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน	๒	๔	-	-	๒	๒	-	๔
๓	ระบุข้อสังเกตการชวนเชื่อการโน้มน้าวหรือความสมเหตุสมผลของงานเขียน	๒	๔	-	-	๓	๑	-	๔
๔	มีมารยาทในการอ่าน	๒	๔	-	-	๓	๑	-	๔
๕	เขียนบรรยายและพรรณนา	๓	๔	-	-	๒	๒	-	๔
๖	เขียนย่อความ	๒	๕	-	-	๓	๒	-	๕
๗	เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า	๔	๖	-	-	๔	๒	-	๖
๘	พูดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู	๔	๖	-	-	๓	๒	๑	๖
๙	วิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นและความน่าเชื่อถือของข่าวสารจากสื่อต่างๆ	๒	๔	-	-	๒	๒	-	๔
๑๐	พูดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์	๔	-	๔	๔	๔	๒	๒	๘
๑๑	มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๒	๒	๒	-	๒	๒	-	๔
๑๒	วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยคกรรมและประโยคซ้อน	๖	-	๓	๕	๔	๒	๒	๘
๑๓	ใช้คำราชาศัพท์	๖	-	๓	๕	๔	๒	๒	๘
๑๔	รวบรวมและอธิบายความหมายของภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	๔	๒	-	๔	๔	๑	๑	๖
๑๕	สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านในระดับที่ยากขึ้น	๕	-	๔	๔	๔	๒	๒	๘
๑๖	สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	๓	-	-	๘	๔	๒	๒	๘
๑๗	ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	๒	๘	-	-	๕	๒	๑	๘
รวม		๖๐	๕๐	๒๐	๓๐	๕๖	๓๑	๑๓	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาภาษาไทย

รหัสวิชา ท ๒๓๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

อธิบายหลักการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว ร้อยกรอง ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุน เขียนกรอบแนวคิดผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงานจากเรื่องที่อ่าน มารยาทในการอ่าน คัดลายมือ เขียนข้อความ ชีวประวัติหรืออัตชีวประวัติ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ มารยาทในการเขียน พุดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์และวิจารณ์รายงาน เรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดูและการสนทนา มารยาทในการฟัง ดูและการพุด จำแนกและใช้คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย วิเคราะห์โครงสร้างประโยคซับซ้อน ระดับภาษา แต่งบทร้อยกรอง สรุปเนื้อหา วิเคราะห์วิถีไทยจากวรรณคดี วรรณกรรมและวรรณกรรมท้องถิ่น ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยาน และบทร้อยกรอง

ใช้กระบวนการฟัง การอ่าน การเขียน การพุด การฟังและการดู อย่างมีวิจารณญาณ คิดไตร่ตรอง คิดวิเคราะห์อย่างสร้างสรรค์ สร้างความรู้ ความคิดและสื่อสารได้ถูกต้องและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่านอย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์ วิจารณ์ และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบ ตีความและประเมินคุณค่าแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต มีความรู้ความเข้าใจในคุณค่าของวรรณกรรมและวรรณคดี ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

มีมารยาทในการฟัง การอ่าน การเขียน การพุดและการดู มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีความซื่อสัตย์ รักและภูมิใจในความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ มีความตระหนักและเห็นคุณค่าของวรรณกรรม วรรณคดี วรรณกรรมท้องถิ่น และใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด

- ท๑.๑ ม.๓/๑,ม.๓/๒,ม.๓/๓,ม.๓/๔,ม.๓/๕,ม.๓/๑๐
ท๒.๑ ม.๓/๑,ม.๓/๒,ม.๓/๓,ม.๓/๔,ม.๓/๕,ม.๓/๖
ท๓.๑ ม.๓/๑,ม.๓/๒,ม.๓/๓
ท๔.๑ ม.๓/๑,ม.๓/๒,ม.๓/๓,ม.๓/๔
ท๕.๑ ม.๓/๑,ม.๓/๒

รวม ๒๑ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย

รหัสวิชา ท ๒๓๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๑	อ่านคล่องว่องไว	มาตรฐาน ท ๑.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๓, ม.๓/๔, ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท.๒.๑ ม.๓/๒,ม.๓/๔,ม.๓/ ๕,ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท.๓.๑ ม.๓/๑,ม.๓/๒,ม.๓/ ๓,ม.๓/๖	-อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วที่เป็นบทความทั่วไป และบทความปณิณกะ -อ่านออกเสียงบทร้อยกรอง ได้แก่ กลอนบทละคร กาพย์ยานี ๑๑ กาพย์ณัฏ -การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น วรรณคดีในบทเรียน ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ บทความ บันเทิงคดี สารคดี สารคดีเชิงประวัติ ตำนานงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ เรื่อง ราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น -มารยาทในการอ่าน	๑๐	๒๐
๒	รักการเขียน	มาตรฐาน ท ๑.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๔, ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท.๒.๑ ม.๓/๔,ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท.๓.๑ ม.๓/๑,ม.๓/๒,ม.๓/ ๓,ม.๓/๖, ม.๓/๔ มาตรฐาน ท.๔.๑ ม.๓/๒ มาตรฐาน ท.๕.๑ ม.๓/๑,ม.๓/๒	-การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย -การเขียนข้อความตามสถานการณ์และโอกาสต่างๆ เช่น คำอวยพรในโอกาสต่างๆ คำขวัญ คำคม โฆษณา คติพจน์สุนทรพจน์ -การเขียนอัตชีวประวัติหรือชีวประวัติ -การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ประวัติ ตำนาน สารคดีเชิงวิชาการ พระราชดำรัส พระบรมราโชวาทจดหมายราชการ ฯลฯ -การเขียนจดหมายกิจธุระ -จดหมายเชิญวิทยากร -จดหมายขอความอนุเคราะห์ -จดหมายแสดงความขอบคุณ -มารยาทในการเขียน	๑๒	๒๐

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๓	พูดดีพูดได้ ถ่ายทอดเป็น	มาตรฐาน ท ๑.๑ ม.๓/๓, ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท.๒.๑ ม.๓/๒,ม.๓/๔, ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท.๓.๑ ม.๓/๖,ม.๓/๔	-การพูดแสดงความคิดเห็นและประเมิน เรื่องจากการฟังและดู -การพูดวิเคราะห์ วิเคราะห์จากเรื่องที่ฟัง และดู -การพูดรายงานการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ ภูมิปัญญาท้องถิ่น -มารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๕	๑๐
๔	เรียนรู้คู่ภาษา	มาตรฐาน ท ๑.๑ ม.๓/๒, ม.๓/๔, ม. ๓/๑๐ มาตรฐาน ท.๒.๑ ม.๓/๖,ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท.๓.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๖, มาตรฐาน ท.๔.๑ ม.๓/๑,ม.๓/๒ม.๓/๔	- การจำแนกคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ - วิเคราะห์โครงสร้างประโยคซับซ้อน ระดับภาษา - แต่งบทร้อยกรองสี่สุภาพ	๑๘	๓๐
๕	วรรณคดีมรดก	มาตรฐาน ท ๑.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๒, ม. ๓/๕,ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท.๒.๑ ม.๓/๒,ม.๓/๖,ม.ม. ๓/๗,๓/๑๐ มาตรฐาน ท.๓.๑ ม.๓/๑,ม.๓/๒ ม.๓/๔, ม.๓/๖, มาตรฐาน ท.๔.๑ ม.๓/๖,ม.๓/๓	- การสรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรม เกี่ยวกับศาสนา ประเพณี พิธีกรรม - การวิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจาก วรรณคดี วรรณกรรม - บทอาขยานและ บทร้อยกรองที่มีคุณค่า ตาม ที่กำหนดและตาม ความสนใจ	๑๕	๒๐
รวม				๖๐	๑๐๐

ตารางวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้เพื่อจัดทำแผนการเรียนรู้

รหัสวิชา ท ๒๓๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

ลำดับที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	จุดประสงค์นำทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	อ่าน คล่อง ว่องไว	มาตรฐาน ท ๑.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๓, ม.๓/๔, ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท.๒.๑ ม. ๓/๒,ม.๓/๔,ม.๓/๕, ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท.๓.๑ ม.๓/๑,ม.๓/๒,ม.๓/๓, ม.๓/๖	๑. บอกหลักเกณฑ์ใน การอ่านร้อยแก้วได้ ถูกต้อง ๒. อ่านออกเสียงร้อย แก้วได้ถูกต้องและ สอดคล้องกับเนื้อหา เรื่องที่อ่าน ๓. บอกหลักเกณฑ์ใน การอ่านร้อยกรองได้ ถูกต้อง ๔. อ่านออกเสียงร้อย กรองได้ถูกต้องตาม ฉันทลักษณ์ และมี ความไพเราะ ๕. บอกลักษณะของ ใจความสำคัญของ ข้อความหรือเรื่องที่ อ่านได้ถูกต้อง ๖. จับใจความสำคัญ ของบทร้อยแก้วและ บทร้อยกรองได้ ถูกต้อง ๗. มีมารยาทในการ อ่าน	-อ่านออกเสียงบท ร้อยแก้วที่เป็น บทความทั่วไป และ บทความปณิณกะ -อ่านออกเสียงบท ร้อยกรอง ได้แก่ กลอนบทละคร กาพย์ยานี ๑๑ กาพย์ฉบัง -การอ่านจับใจความ จากสื่อต่างๆ เช่น วรรณคดีในบทเรียน ข่าวและเหตุการณ์ สำคัญ บทความ บันเทิงคดี สารคดี สารคดีเชิงประวัติ ตำนานงานเขียนเชิง สร้างสรรค์ เรื่อง ราวจากบทเรียนใน กลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น -มารยาทในการอ่าน	๑๐	๒๐

ลำดับที่	ชื่อหน่วย การ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	จุดประสงค์นำทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๒	รักการ เขียน	มาตรฐาน ท.๑.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๔, ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท.๒.๑ ม.๓/๔,ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท.๓.๑ ม.๓/๑,ม.๓/๒,ม.๓/๓, ม.๓/๖,ม.๓/๔ มาตรฐาน ท.๔.๑ ม.๓/๒ มาตรฐาน ท.๕.๑ ม.๓/๑,ม.๓/๒	๑. บอกความสำคัญ และบอกจุดประสงค์ ของการคัดลายมือ ๒. คัดลายมือตัว บรรจงครึ่งบรรทัดได้ อย่างสวยงามและ ถูกต้อง ๓. เขียนบรรยายตาม สถานการณ์และ โอกาสต่างๆได้ ๔. เขียน อัตชีวประวัติหรือ ชีวประวัติ ๕.เขียนย่อความจาก เรื่องที่อ่านได้ ๖. เขียนจดหมาย ส่วนตัว และจดหมาย กิจธุระได้ ๗. มีมารยาทในการ เขียน	-การคัดลายมือตัว บรรจงครึ่งบรรทัด ตามรูปแบบการ เขียนตัวอักษรไทย -การเขียนข้อความ ตามสถานการณ์และ โอกาสต่างๆ เช่น คำ อวยพรในโอกาส ต่างๆ คำขวัญ คำคม โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ -การเขียน อัตชีวประวัติหรือ ชีวประวัติ -การเขียนย่อความ จากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ประวัติ ตำนาน สารคดีเชิง วิชาการ พระราช ดำรัส พระบรม ราโชวาท จดหมาย ราชการ ฯลฯ -การเขียนจดหมาย กิจธุระ -จดหมายเชิญ วิทยากร -จดหมายขอความ อนุเคราะห์ -จดหมายแสดง ความขอบคุณ -มารยาทในการ เขียน	๑๒	๒๐

ลำดับที่	ชื่อหน่วย การ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	จุดประสงค์นำทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๓	พูดดีพูด ได้ ถ่ายทอด เป็น	มาตรฐาน ท ๑.๑ ม.๓/๓,ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท.๒.๑ ม. ๓/๒,ม.๓/๔, ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท.๓.๑ ม.๓/๖,ม.๓/๔	๑. บอกหลักการ แสดงความคิดเห็น จากสื่อต่าง ๆ ได้ ๒. พูดแสดง ความคิดเห็น และประเมิน เรื่องจากการฟังและ การดูสื่อต่าง ๆ ได้ ๓. วิเคราะห์เรื่องที่ ฟัง และดูได้ ๔. สามารถพูด อธิบายการศึกษา ค้นคว้าภูมิปัญญาที่ พบในท้องถิ่นได้ ๕. มีมารยาทในการ ฟัง การดู และการพูด	-การพูดแสดง ความคิดเห็นและประเมิน เรื่องจากการฟังและ ดู -การพูดวิเคราะห์ วิจารณ์จากเรื่องที่ฟัง และดู -การพูดรายงาน การศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับภูมิปัญญา ท้องถิ่น -มารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๕	๑๐
๔	เรียนรู้ คู่ ภาษา	มาตรฐาน ท ๑.๑ ม.๓/๒, ม.๓/๔, ม. ๓/๑๐ มาตรฐาน ท.๒.๑ ม. ๓/๖,ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท.๓.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๖, มาตรฐาน ท.๔.๑ ม.๓/๑,ม.๓/๒ ม.๓/๔	๑. บอกหลักในการ จำแนกภาษาที่มาจาก ภาษาต่างประเทศได้ ๒. จำแนกคำที่มาจาก ภาษาต่างประเทศได้ ๓. บอกหลักในการ วิเคราะห์โครงสร้าง ประโยคซับซ้อนได้ ๔. วิเคราะห์ระดับ ภาษาได้ ๕. วิเคราะห์ โครงสร้างประโยค ซับซ้อน ระดับภาษา ๖. บอกหลักการแต่ง บทร้อยกรองได้ ๗. แต่งบทร้อยกรอง โคลงสี่สุภาพได้ถูกต้อง	- การจำแนกคำที่มา จาก ภาษาต่างประเทศ - วิเคราะห์ โครงสร้างประโยค ซับซ้อน ระดับ ภาษา -แต่งบทร้อยกรองสี่ สุภาพ	๑๘	๓๐

ลำดับที่	ชื่อหน่วย การ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	จุดประสงค์นำทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๕	วรรณคดี มรดก	มาตรฐาน ท ๑.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๒, ม. ๓/๕, ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท.๒.๑ ม. ๓/๒,ม.๓/๖, ม.๓/๗,๓/๑๐ มาตรฐาน ท.๓.๑ ม.๓/๑,ม.๓/๒ ม.๓/๔, ม.๓/๖, มาตรฐาน ท.๔.๑ ม.๓/๖,ม.๓/๓ มาตรฐาน ท.๕.๑ ม.๓/๑,ม.๓/๒	๑.สรุปเนื้อหา วรรณคดี วรรณกรรม และวรรณกรรม ท้องถิ่นในระดับที่ยาก ยิ่งขึ้นได้ ๒. อธิบายศาสนา ประเพณี พิธีกรรมที่ พบในวรรณคดี และ วรรณกรรมได้ ๓.อธิบายความเป็นมา และพิจารณาคุณค่า จากวรรณคดีเรื่องพระ อภัยมณี ได้ ๔. อธิบายความ เป็นมาและพิจารณา คุณค่าจากวรรณคดี เรื่อง พงศาวดารโยนก ๕. วิเคราะห์วิถีไทย และคุณค่าจาก วรรณคดีและ วรรณกรรมที่อ่าน ได้ ๖. สรุปความรู้และ ข้อคิดจากการอ่าน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริงได้ ๗. ท่องจำและบอก คุณค่าบทอาขยาน ตามที่กำหนด และ บทร้อยกรอง ที่มี คุณค่าตามความสนใจ และนำไปใช้อ้างอิงได้	- การสรุปเนื้อหา วรรณคดีและ วรรณกรรมเกี่ยวกับ ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม - การวิเคราะห์วิถี ไทยและคุณค่าจาก วรรณคดี วรรณกรรม - บทอาขยานและ บทร้อยกรองที่มี คุณค่า ตาม ที่ กำหนดและตาม ความสนใจ	๑๕	๒๐

ตารางวิเคราะห์คะแนนรายตัวชี้วัด

รหัสวิชา ท ๒๓๑๐๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

วิชาภาษาไทย

ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน จำนวน ๑๐๐

คะแนน

อัตราส่วนคะแนนระหว่างภาค ต่อ ปลายภาค ๗๐ : ๓๐

ตัวชี้วัด	คะแนนระหว่างภาค				ประเมิน ปลาย ภาค	รวม
	คะแนน ประเมิน ก่อนกลาง ภาค	คะแนน ประเมิน กลางภาค	คะแนน ประเมิน หลังกลาง ภาค	รวม		
๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อย กรองได้ถูกต้องและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	๔			๔		๔
๒. ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมาย โดยตรงและความหมายโดยนัย		๔		๔		๔
๓. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของ ข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน		๔		๔		๔
๔. อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผัง ความคิด บันทึกย่อความและรายงาน	๔			๔		๔
๕. วิเคราะห์ วิจารณ์ และ ประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการ เปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น	๔			๔		๔
๖. มีมารยาทในการอ่าน	๔			๔		๔
๗. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด		๔		๔		๔
๘. เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตาม ระดับภาษา		๔		๔		๔
๙. เขียนชีวประวัติหรือ อัตชีวประวัติ โดยเล่าเหตุการณ์ข้อคิดเห็น และทัศนคติในเรื่องต่างๆ			๒	๒		๒
๑๐. เขียนย่อความ	๒			๒		๒
๑๑. เขียนจดหมายกิจธุระ	๔			๔		๔
๑๒. มีมารยาทในการเขียน		๔		๔		๔
๑๓. แสดงความคิดเห็นและประเมินเรื่องจาก การฟังและการดู			๔	๔		๔
๑๔. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดู เพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในชีวิต			๔	๔		๔

ตัวชี้วัด	คะแนนระหว่างภาค				ประเมินปลายภาค	รวม
	คะแนนประเมินก่อนกลางภาค	คะแนนประเมินกลางภาค	คะแนนประเมินหลังกลางภาค	รวม		
๑๕. พุดรายงานเรื่อง หรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา			๒	๒		๒
๑๖. จำแนกและใช้คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย			๖	๖	๖	๑๒
๑๗. วิเคราะห์โครงสร้างประโยคซับซ้อน			๔	๔	๔	๘
๑๘. วิเคราะห์ระดับภาษา			๖	๖		๖
๑๙. อธิบายความหมายของศัพท์ทางวิชาการ					๔	๔
๒๐. สรุปเนื้อหาวรรณคดี วรรณกรรมและวรรณกรรมท้องถิ่นในระดับที่ยากยิ่งขึ้น					๘	๘
๒๑. วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน					๘	๘
รวม	๒๒	๒๐	๒๘		๓๐	๑๐๐
รวมทั้งสิ้น	๒๒	๒๐	๒๘		๓๐	๑๐๐

วิเคราะห์ตัวชี้วัด

รหัสวิชา ท ๒๓๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

ตัวชี้วัด	อัตราคะแนน			รวม	คะแนนการประเมิน		รวม
	K	P	A		ระหว่างเรียน	ปลายภาคเรียน	
๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และ บทร้อยกรองได้ถูกต้องและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	๒	๒		๔	๔		๔
๒. ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย	๒	๒		๔	๔		๔
๓. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน	๒	๒		๔	๔		๔
๔. อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงาน	๑	๒	๑	๔	๔		๔
๕. วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น		๒	๒	๔	๔		๔
๖. มีมารยาทในการอ่าน	๒	๒		๔	๔		๔
๗. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	๒	๒		๔	๔		๔
๘. เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา	๑	๒	๑	๔	๔		๔
๙. เขียนชีวประวัติหรืออัตชีวประวัติ โดยเล่าเหตุการณ์ข้อคิดเห็นและทัศนคติในเรื่องต่างๆ	๑	๑		๒	๒		๒
๑๐. เขียนย่อความ	๑	๑		๒	๒		๒
๑๑. เขียนจดหมายกิจธุระ	๒		๒	๔	๔		๔
๑๒. มีมารยาทในการเขียน	๒	๑	๑	๔	๔		๔
๑๓. แสดงความคิดเห็นและประเมินเรื่องจากการฟังและการดู	๒	๑	๑	๔	๔		๔
๑๔. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูเพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในชีวิต	๒	๒		๔	๔		๔
๑๕. พุดรายงานเรื่อง หรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา		๑	๑	๒	๒		๒
๑๖. จำแนกและใช้คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	๘	๒	๒	๑๒	๖	๖	๑๒
๑๗. วิเคราะห์โครงสร้างประโยคซับซ้อน	๖	๒		๘	๔	๔	๘
๑๘. วิเคราะห์ระดับภาษา	๒	๒	๒	๖	๖		๖
๑๙. อธิบายความหมายของศัพท์ทางวิชาการ	๔			๔		๔	๔
๒๐. สรุปเนื้อหาวรรณคดีวรรณกรรมและวรรณกรรมท้องถิ่นในระดับที่ยากขึ้น	๘			๘		๘	๘
๒๑. วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	๘			๘		๘	๘
รวม	๕๘	๒๙	๑๓	๑๐๐	๗๐	๓๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาภาษาไทย

รหัสวิชา ท ๒๓๑๐๒
ภาคเรียนที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

อธิบายหลักการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว ร้อยกรอง วิเคราะห์ วิจารณ์และประเมิน ความถูกต้องของ ข้อมูลความสมเหตุสมผลที่ใช้สนับสนุน แสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน อ่านตีความและประเมิน คุณค่าและแนวคิดที่ได้จากงานเขียน มารยาทในการอ่าน คัดลายมือ เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วิจารณ์ โต้แย้งอย่างมีเหตุผลและแสดงความรู้ ความคิดเห็นโต้แย้งในเรื่องต่างๆ กรอกรูปแบบสมรรถงาน เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและโครงการ มารยาทในการเขียน พูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์และวิจารณ์ พูดในโอกาสต่างๆ พูดโน้มน้าวโดยนำเสนอหลักฐานตามลำดับเนื้อหาอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ มารยาทในการ ฟัง ดู และการพูด ใช้คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติ อธิบายความหมายคำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ สรุป เนื้อหา สรุปความรู้ข้อคิดและคุณค่าจากวรรณคดี วรรณกรรมและวรรณกรรมท้องถิ่นจากการอ่านในระดับที่ยาก ยิ่งขึ้น ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

ใช้กระบวนการฟัง การอ่าน การเขียน การพูด การฟังและการดู อย่างมีวิจารณญาณ คิดไตร่ตรอง คิด วิเคราะห์อย่างสร้างสรรค์ สร้างความรู้ ความคิดและสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ มีความรู้ความเข้าใจในคุณค่า ของวรรณกรรมและวรรณคดี ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและ บทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ เพื่อ นำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

มีมารยาทในการฟัง การอ่าน การเขียน การพูดและการดู มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีความซื่อสัตย์ รักและ ภูมิใจในความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ มีความตระหนักและเห็นคุณค่าของวรรณกรรม วรรณคดี วรรณกรรม ท้องถิ่น และใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่าง ถูกต้องและเหมาะสม

มาตรฐานและตัวชี้วัด

ท ๑.๑	ม.๓/๑, ม.๓/๕, ม.๓/๖, ม.๓/๗, ม.๓/๘, ม.๓/๙, ม.๓/๑๐
ท ๒.๑	ม.๓/๑, ม.๓/๖, ม.๓/๗, ม.๓/๘, ม.๓/๙, ม.๓/๑๐
ท ๓.๑	ม.๓/๑, ม.๓/๔, ม.๓/๕, ม.๓/๖
ท ๔.๑	ม.๓/๔, ม.๓/๕,
ท ๕.๑	ม.๓/๑, ม.๓/๓, ม.๓/๔

รวมทั้งหมด ๒๒ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย

รหัสวิชา ท ๒๓๑๐๒
ภาคเรียนที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	อิศรญาณภาษิต	มาตรฐาน ท ๑.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๕, ม.๓/๖, ม.๓/๗, ม.๓/๘, ม.๓/๙, ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท ๒.๑ ม.๒/๒,ม.๒/๗, ม.๒/๑๐ มาตรฐาน ท ๓.๑ ม.๓/๑,ม.๓/๖ มาตรฐาน ท ๕.๑ ม.๕/๑	- อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน - วิเคราะห์ วิจารณ์ และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น - ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนในเรื่องที่อ่าน - วิจารณ์ความสมเหตุสมผล การลำดับความ และความเป็นไปได้ของเรื่อง - วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน - ตีความและประเมินคุณค่า และแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหา ในชีวิต - มีมารยาทในการอ่าน - เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา - เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องต่างๆ - มีมารยาทในการเขียน - แสดงความคิดเห็นและประเมินเรื่องจากการฟังและ การดู - มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด - สรุปเนื้อหาวรรณคดี วรรณกรรมและวรรณกรรมท้องถิ่นในระดับที่ยากยิ่งขึ้น	๑๐	๑๐
๒	พรที่สัมฤทธิ์คดีได้บุญ	มาตรฐาน ท ๒.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๒, ม. ๓/๖, ม.๓/๗, ม. ๓/๘, ม.๓/๙, ม. ๓/๑๐ มาตรฐาน ท ๑.๑ ม.๑/๒,ม.๑/๔	- ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย - อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกรายความ และรายงาน - มีมารยาทในการอ่าน - คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด - เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา	๕	๕

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ม.๑/๑๐ มาตรฐาน ท ๓.๑ ม.๓/๓,ม.๓/๖ มาตรฐาน ท ๔.๑ ม.๔/๒	- เขียนอธิบาย ชี้แจงแสดงความคิดเห็นและโต้แย้งอย่างมีเหตุผล - เขียนวิเคราะห์ วิจัย และแสดงความรู้ ความคิดเห็นหรือโต้แย้งในเรื่องต่างๆ - กรอแบบสมัครงานพร้อมเขียนบรรยายเกี่ยวกับความรู้และทักษะของตนเองที่เหมาะสมกับงาน - เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและโครงการ - มีมารยาทในการเขียน - พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา - มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด - วิเคราะห์โครงสร้างประโยคซับซ้อน		
๓	พรที่สัมฤทธิ์	มาตรฐาน ท ๒.๑ ม.๓/๒,ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท ๓.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๔, ม.๓/๕, ม.๓/๖ มาตรฐาน ท ๔.๑ ม.๔/๑	- เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา - มีมารยาทในการเขียน - แสดงความคิดเห็นและประเมินเรื่องจากการฟังและการดู - พุดในโอกาสต่างๆได้ตรงตามวัตถุประสงค์ - พุดโน้มน้าวโดยนำเสนอหลักฐานตามลำดับเนื้อหาอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ - มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด - จำแนกและใช้คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	๕	๕
๔	บทพากษ์เอราวัณ	มาตรฐานท ๑.๑ ม.๓/๑ม.๓/๒ ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท ๒.๑ ม.๓/๒,ม.๓/๔ ม.๓/๖,ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท ๔.๑ ม.๓/๓, ม.๓/๔ ม.๓/๕,ม.๓/๖	- อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน - ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย - มีมารยาทในการอ่าน - เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา - เขียนย่อความ - เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็นและโต้แย้งอย่างมีเหตุผล - มีมารยาทในการเขียน	๑๐	๑๐

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		มาตรฐาน ท ๕.๑ ม.๓/๑	- วิเคราะห์ระดับภาษา - ใช้คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติ - อธิบายความหมายคำศัพท์ทางวิชาการ และ วิชาชีพ - แต่งบทร้อยกรอง - สรุปเนื้อหาวรรณคดี วรรณกรรมและ วรรณกรรมท้องถิ่นในระดับที่ยากยิ่งขึ้น		
๕	กาพย์เพรา เสนาะทำนอง	มาตรฐาน ท.๑.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๔ ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท ๒.๑ ม.๓/๒, ม.๓/๓, ม. ๓/๖ ม.๓/๗, ม.๓/๑๐ มาตรฐานท ๓.๑ ม.๓/๔, ม.๓/๖ มาตรฐาน ท ๔.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๔ ม.๓/๖	- อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อย กรองได้ถูกต้องและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน - อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกรายความ และรายงาน - มีมารยาทในการอ่าน - เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตาม ระดับภาษา - เขียนชีวประวัติหรืออัตชีวประวัติโดยเล่า เหตุการณ์ ข้อคิดเห็นและทัศนคติ ในเรื่อง ต่างๆ - เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็น และโต้แย้งอย่างมีเหตุผล - เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องต่างๆ - มีมารยาทในการเขียน - พูดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ - มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด - จำแนกและใช้คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ ในภาษาไทย - ใช้คำทับศัพท์และ ศัพท์ บัญญัติ - แต่งบทร้อยกรอง	๑๐	๑๐
๖	รู้ตำนานสืบสาน วัฒนธรรม	มาตรฐาน ท ๑.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๒ ม.๓/๕, ม.๑/๑๐ มาตรฐาน ท ๒.๑ ม.๓/๒, ม.๓/๔ ม.๓/๖, ม.๓/๗ ม.๓/๑๐	- อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และ บทร้อยกรองได้ถูกต้องและเหมาะสมกับ เรื่องที่อ่าน - ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมาย โดยตรงและความหมายโดยนัย - วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และประเมินเรื่อง ที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อใ ห้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น - มีมารยาทในการอ่าน	๒๐	๒๐

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		มาตรฐาน ท ๓.๑ ม.๓/๑,ม.๓/๒ ม.๓/๔,ม.๓/๖ มาตรฐาน ท ๔.๑ ม.๓/๑,ม.๓/๒ มาตรฐาน ท ๕.๑ ม.๓/๑,ม.๓/๓ ม.๓/๔	-เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตาม ระดับภาษา - เขียนย่อความ - เขียนอธิบาย ชี้แจงแสดงความคิดเห็นและ โต้แย้งอย่างมีเหตุผล - เขียนวิเคราะห์ วิเคราะห์และแสดงความรู้ ความคิดเห็นหรือโต้แย้งในเรื่องต่างๆ - มีมารยาทในการเขียน -แสดงความคิดเห็นและประเมินเรื่องจาก การฟังและการดู -วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดู เพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนิน ชีวิต - พูดในโอกาสต่างๆได้ตรงตามวัตถุประสงค์ - มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด -จำแนกและใช้คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ใน ภาษาไทย - วิเคราะห์โครงสร้างประโยคซับซ้อน - สรุปเนื้อหารรณคดีวรรณกรรมและ วรรณกรรมท้องถิ่นในระดับที่ยากยิ่งขึ้น - สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรจริง -ท่องจำและบอกคุณค่าบทยานตามที กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตาม ความ สนใจและนำไปใช้อ้างอิง		

ตารางวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้เพื่อจัดทำแผนการเรียนรู้

 รหัสวิชา ท ๒๓๑๐๒
 ภาคเรียนที่ ๒

 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
 จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์นำทาง (ตัวชี้วัด)	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๑	อิศรญาณ ภาชิต	มาตรฐาน ท๑.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๕, ม.๓/๖, ม.๓/๗, ม.๓/๘, ม.๓/๙, ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท ๒.๑ ม๒/๒,ม.๒/๗, ม.๒/๑๐ มาตรฐาน ท ๓.๑ ม.๓/๑,ม.๓/๖ มาตรฐาน ท ๕.๑ ม.๕/๑	- อ่านออกเสียงบทร้อย แก้วและบทร้อยกรองได้ ถูกต้องและเหมาะสมกับ เรื่องที่อ่าน - วิเคราะห์ วิจารณ์ และ ประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้ กลวิธีการเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น - ประเมินความถูกต้อง ของข้อมูลที่ใช้สนับสนุน ในเรื่องที่อ่าน - วิจารณ์ความ สมเหตุสมผล การลำดับความและความ เป็นไปได้ของเรื่อง -วิเคราะห์เพื่อแสดงความ คิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน - ดีความและประเมิน คุณค่า และแนวคิดที่ได้จากงาน เขียนอย่างหลากหลาย เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหา ใน ชีวิต - มีมารยาทในการอ่าน - เขียนข้อความโดยใช้ ถ้อยคำได้ถูกต้องตาม ระดับภาษา - เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความ คิดเห็น หรือโต้แย้งใน เรื่องต่างๆ -มีมารยาทในการเขียน - แสดงความคิดเห็นและ ประเมินเรื่องจากการฟัง และ การดู - มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด	๑. การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย -บทร้อยแก้วที่เป็นบทความ ทั่วไป - บทร้อยกรอง เช่น กลอนบท ละคร กาพย์ฉบ ๑๖ และโคลง สี่สุภาพ ๒. การอ่านจับใจความจากสื่อ ต่างๆ เช่น - พรรณคดีในบทเรียน - สารคดี - ตำนาน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ -เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่ม -สาระการเรียนรู้ภา ษาไทย และกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่น ๓.การอ่านตามความสนใจ เช่น- หนังสืออ่านนอกเวลา -หนังสืออ่านตามความสนใจ และตามวัยของนัก เรียน- หนังสืออ่านที่ครูและ นักเรียนร่วมกันกำหนด ๔.มารยาทในการอ่าน ๕.การเขียนข้อความตาม สถานการณ์และโอกาสต่างๆ ๖. การเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ความคิดเห็น หรือโต้แย้งจากสื่อต่างๆ เช่น - บทโฆษณา - บทความทางวิชาการ ๗. มารยาทในการเขียน ๘. การพูดแสดงความคิดเห็น และประเมินเรื่องจากการฟัง และการดู ๙. การพูดวิเคราะห์วิจารณ์จาก เรื่องที่ฟังและดู ๑๐. มารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๑๐	๑๐

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์นำทาง (ตัวชี้วัด)	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
			-สรุปเนื้อหาวรรณคดี วรรณกรรมและ วรรณกรรมท้องถิ่นใน ระดับที่ยากยิ่งขึ้น	๑๑. วรรณคดี วรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่นเกี่ยวกับ - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิตคำสอน - เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ - บันเทิงคดี		
๒	พรที่ สัมฤทธิ์คิด ดีได้บุญ	มาตรฐาน ท ๒.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๒, ม.๓/๖, ม.๓/๗, ม.๓/๘, ม.๓/๙, ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท ๑.๑ ม.๑/๒,ม.๑/๔ ม.๑/๑๐ มาตรฐาน ท ๓.๑ ม.๓/๓,ม.๓/๖ มาตรฐาน ท ๔.๑ ม.๔/๒	- ระบุความแตกต่างของ คำที่มีความหมายโดยตรง และความหมายโดยนัย - อ่านเรื่องต่างๆ แล้ว เขียนกรอบแนวคิด ผัง ความคิด บันทึกย่อความ และรายงาน - มีมารยาทในการอ่าน - คัดลายมือ - เขียนข้อความโดยใช้ ถ้อยคำได้ถูกต้องตาม ระดับภาษา - เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็นอย่างมี เหตุผล - เขียนวิเคราะห์ วิจัย และแสดงความรู้ ความ คิดเห็นหรือโต้แย้งใน -กรอกแบบสมัครงาน พร้อมเขียนบรรยาย เกี่ยวกับความรู้และทักษะ ของตนเองที่เหมาะสมกับ งาน - เขียนรายงานและ โครงงาน - มีมารยาทในการเขียน - พุดรายงานเรื่องหรือ ประเด็นที่ศึกษาค้นคว้า จากการฟัง การดู และก สันทนา	๑.การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่ง บรรทัดตามรูปแบบ ๒.การเขียนข้อความตาม สถานการณ์และโอกาสต่างๆ เช่น - คำอวยพรในโอกาสต่างๆ - คำ ขวัญ - คำคม - โฆษณา - คติพจน์ - สุนทรพจน์ ๓. การเขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็น และโต้แย้งในเรื่องต่างๆ ๔. การกรอกสมัครงาน ๕. การเขียนรายงาน - การเขียนรายงานจาก การศึกษาค้นคว้า - การเขียนโครงงาน ๖. มารยาทในการเขียน ๗ การอ่านจับใจความจากสื่อ ต่างๆ ๘. มารยาทในการอ่าน ๙. การพุดรายงานการศึกษา ค้นคว้าเกี่ยวกับภูมิปัญญา ท้องถิ่น ๑๐. มารยาทในการฟัง การดู และการพุด ๑๑.ประโยชน์สุขข้อ	๕	๕

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์นำทาง (ตัวชี้วัด)	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
			- มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด - วิเคราะห์โครงสร้างประโยคซับซ้อน			
๓	พริตีสัมฤทธิ์	มาตรฐาน ท ๒.๑ ม.๓/๒, ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท ๓.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๔, ม.๓/๕, ม.๓/๖ มาตรฐาน ท ๔.๑ ม.๔/๑	- เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา - มีมารยาทในการเขียน - แสดงความคิดเห็นและประเมินเรื่องจากการฟังและการดู - พูดในโอกาสต่างๆได้ตรงตามวัตถุประสงค์ - พูดโน้มน้าวโดยนำเสนอหลักฐานตามลำดับเนื้อหาอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ - มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด - จำแนกและใช้คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	๑. การเขียนข้อความตามสถานการณ์และโอกาสต่างๆ ๒. มารยาทในการเขียน ๓. การพูดแสดงความคิดเห็นและประเมินเรื่องจากการฟังและการดู ๔. การพูดในโอกาสต่างๆ ๕. การพูดโน้มน้าว ๖. มารยาทในการฟัง การดู และการพูด ๗. คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ	๕	๕
๔	บทพากย์เอราวัณ	มาตรฐานท ๑.๑ ม.๓/๑ม.๓/๒ ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท ๒.๑ ม.๓/๒, ม.๓/๔ ม.๓/๖, ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท ๔.๑ ม.๓/๓, ม.๓/๔ ม.๓/๕, ม.๓/๖	- อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน - ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย - มีมารยาทในการอ่าน - เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตาม	๑. การอ่านออกเสียงประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยาย - บทร้อยกรอง - การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ - มารยาทในการอ่าน ๒. การเขียนข้อความตามสถานการณ์และโอกาสต่าง ๓. การเขียนอัตชีวประวัติหรือชีวประวัติ	๑๐	๑๐

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์นำทาง (ตัวชี้วัด)	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
		มาตรฐาน ท ๕.๑ ม.๓/๑	ระดับภาษา - เขียนย่อความ - เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็น และ โต้แย้งอย่างมีเหตุผล - มีมารยาทในการเขียน - วิเคราะห์ระดับภาษา - ใช้คำทับศัพท์และศัพท์ บัญญัติ - อธิบายความหมาย คำศัพท์ทางวิชาการและ วิชาชีพ - แต่งบทร้อยกรอง - สรุปเนื้อหาวรรณคดี วรรณกรรมและ วรรณกรรมท้องถิ่นใน ระดับที่ยากยิ่งขึ้น	๔. การเขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็น และโต้แย้งในเรื่องต่างๆ ๕.มารยาทในการเขียน ๖. ระดับภาษา ๗.คำทับศัพท์ ๘. คำศัพท์บัญญัติ ๙. คำศัพท์ทางวิชาการและ วิชาชีพ ๑๐. โคลงสี่สุภาพ ๑๑. วรรณคดี วรรณกรรมและ วรรณกรรมท้องถิ่นเกี่ยวกับ - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิตคำสอน - เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ - บันเทิงคดี		
๕	กาพย์ เพราะ เสนา ทำนอง	มาตรฐาน ท.๑.๑ ม.๓/๑,ม.๓/๔ ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท ๒.๑ ม.๓/๒,ม.๓/๓,ม. ๓/๖ ม.๓/๗,ม.๓/๑๐ มาตรฐานท ๓.๑ ม.๓/๔,ม.๓/๖ มาตรฐาน ท ๔.๑ ม.๓/๑,ม.๓/๔ ม.๓/๖	- อ่านออกเสียงบทร้อย แก้วและบทร้อยกรองได้ ถูกต้องและเหมาะสมกับ เรื่องที่อ่าน -อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียน กรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และ รายงาน - มีมารยาทในการอ่าน - เขียนข้อความโดยใช้ ถ้อยคำได้ถูกต้องตาม ระดับภาษา - เขียนชีวประวัติหรือ อัตชีวประวัติโดยเล่า เหตุการณ์ ข้อคิดเห็นและ ทัศนคติ ในเรื่องต่างๆ - เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็น และ โต้แย้งอย่างมีเหตุผล - เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ ความ	๑. การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้ว - บทร้อยกรอง กาพย์ยานี ๑๑ กาพย์ฉบัง ๑๖ และโคลงสี่สุภาพ ๒.การอ่านจับใจความจากสื่อ ต่างๆ ๓. มารยาทในการอ่าน ๔.การเขียนข้อความตาม สถานการณ์และโอกาสต่าง ๕.การเขียนอัตชีวประวัติหรือ ชีวประวัติ ๖. การเขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็น และโต้แย้งในเรื่องต่างๆ ๗. การเขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งจากสื่อ ต่างๆ เช่น - บทโฆษณา	๑๐	๑๐

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์นำทาง (ตัวชี้วัด)	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
			คิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องต่างๆ - มีมารยาทในการเขียน - พุดในโอกาสต่างๆได้ ตรงตามวัตถุประสงค์ -มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด -จำแนกและใช้คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย - ใช้คำทับศัพท์และ ศัพท์บัญญัติ - แต่งบทร้อยกรอง	- บทความทางวิชาการ ๘. มารยาทในการเขียน ๙. การพุดในโอกาสต่างๆ เช่น - การพุดโต้ว่าที่ - การอภิปราย - การพุดยอว่าที่ ๑๐. มารยาทในการฟัง การดู และการพุด ๑๑. คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ๑๒. คำทับศัพท์ ๑๓. คำศัพท์บัญญัติ ๑๔. โคลงสี่สุภาพ		
๖	รู้ตำนานสืบสานวัฒนธรรม	มาตรฐาน ท ๑.๑ ม.๓/๑,ม.๓/๒ ม.๓/๕,ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท ๒.๑ ม.๓/๒,ม.๓/๔ ม.๓/๖,ม.๓/๗ ม.๓/๑๐ มาตรฐาน ท ๓.๑ ม.๓/๑,ม.๓/๒ ม.๓/๔,ม.๓/๖ มาตรฐาน ท ๔.๑ ม.๓/๑,ม.๓/๒ มาตรฐาน ท ๕.๑ ม.๓/๑,ม.๓/๓ ม.๓/๔	- อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน - ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย - วิเคราะห์ วิจารณ์ และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น - มีมารยาทในการอ่าน - เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา - เขียนย่อความ - เขียนอธิบาย ชี้แจงแสดงความคิดเห็นและโต้แย้งอย่างมีเหตุผล - เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์และแสดงความรู้ ความคิดเห็นหรือโต้แย้งในเรื่องต่างๆ - มีมารยาทในการเขียน - แสดงความคิดเห็นและประเมินเรื่องจาก	๑. การอ่านออกเสียงประกอบด้วย -บทร้อยแก้วที่เป็นบทความทั่วไปและบทความบันเทิง - บทร้อยกรอง ๒. การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ ๓. มารยาทในการอ่าน ๔. การเขียนข้อความตามสถานการณ์และโอกาสต่างๆ ๕. การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ประวัติตำนาน สารคดีทางวิชาการ พระราชดำรัส พระบรมราโชวาท จดหมายราชการ ๖. การเขียนอธิบาย ชี้แจงแสดงความคิดเห็น และโต้แย้งในเรื่องต่างๆ ๗. การเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็นหรือโต้แย้งจากสื่อต่างๆ เช่น - บทโฆษณา - บทความทางวิชาการ ๘. มารยาทในการเขียน	๒๐	๒๐

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์นำทาง (ตัวชี้วัด)	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
			การฟังและการดู -วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดู เพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต - พุดในโอกาสต่างๆได้ตรงตามวัตถุประสงค์ - มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด - จำแนกและใช้คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย - วิเคราะห์โครงสร้างประโยคซับซ้อน - สรุปเนื้อหาวรรณคดีวรรณกรรมและวรรณกรรมท้องถิ่นในระดับที่ยากยิ่งขึ้น - สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง - ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจและนำไปใช้อ้างอิง	๙. การพูดแสดงความคิดเห็นและประเมินเรื่องจากการฟังและการดู ๑๐. การพูดวิเคราะห์วิจารณ์จากเรื่องที่ฟังและดู ๑๑. การพูดในโอกาสต่างๆ ๑๒. มารยาทในการฟัง การดู และการพูด ๑๓. คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ๑๔. ประโยคซับซ้อน ๑๕. วรรณคดี วรรณกรรมและวรรณกรรมท้องถิ่น ๑๖. การวิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรม ๑๗. บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ		

ตารางวิเคราะห์คะแนนรายตัวชี้วัด

รหัสวิชา ท ๒๓๑๐๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

วิชาภาษาไทย

ภาคเรียนที่ ๒

เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน จำนวน ๑๐๐ คะแนน

อัตราส่วนคะแนนระหว่างภาค ต่อ ปลายภาค ๗๐ : ๓๐

ตัวชี้วัด	คะแนนระหว่างภาค				ประเมินปลายภาค	รวม
	คะแนนประเมินก่อนกลางภาค	คะแนนประเมินกลางภาค	คะแนนประเมินหลังกลางภาค	รวม		
๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้องและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	๒			๒		๒

ตัวชี้วัด	คะแนนระหว่างภาค				ประเมินปลายภาค	รวม
	คะแนนประเมินก่อนกลางภาค	คะแนนประเมินกลางภาค	คะแนนประเมินหลังกลางภาค	รวม		
๒. วิเคราะห์ วิจารณ์ และประเมินเรื่อง ที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น		๔		๔		๔
๓. ประเมินความถูกต้องของข้อมูล ที่ใช้สนับสนุนในเรื่องที่อ่าน	๒			๒		๒
๔. วิเคราะห์ความสมเหตุสมผล การลำดับความ และความเป็นไปได้ของเรื่อง	๒			๒		๒
๕. วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน		๔		๔		๔
๖. ตีความและประเมินคุณค่า และแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต		๔		๔		๔
๗. มีมารยาทในการอ่าน	๒			๒		๒
๘. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	๔			๔		๔
๙. เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็นและโต้แย้งอย่างมีเหตุผล		๒		๒		๒
๑๐. เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องต่างๆ		๒		๒		๒
๑๑. กรอกรูปแบบสมัครงานพร้อมเขียนบรรยายเกี่ยวกับความรู้และทักษะ ของตนเองที่เหมาะสมกับงาน		๔		๔		๔
๑๒. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า และโครงการ	๖			๖		๖
๑๓. มีมารยาทในการเขียน	๒			๒		๒
๑๔. แสดงความคิดเห็นและประเมินเรื่องจากการฟัง	๒			๒		๒
๑๕. พุดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์			๒	๒		๒
๑๖. พุดโน้มน้าวโดยนำเสนอหลักฐานตามลำดับเนื้อหาอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ			๔	๔		๔
๑๗. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด			๒	๒		๒
๑๘. ใช้คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติ			๘	๑๕	๗	๑๕
๑๙. อธิบายความหมายคำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ			๘	๑๕	๗	๑๕

ตัวชี้วัด	คะแนนระหว่างภาค				ประเมินปลายภาค	รวม
	คะแนนประเมินก่อนกลางภาค	คะแนนประเมินกลางภาค	คะแนนประเมินหลังกลางภาค	รวม		
๒๐. สรุปเนื้อหาวรรณคดี วรรณกรรมและวรรณกรรมท้องถิ่นในระดับ ที่ยากยิ่งขึ้น				๘	๘	๘
๒๑. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง				๘	๘	๘
๒๒. ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจและนำไปใช้อ้างอิง			๔	๔		๔
รวม	๒๒	๒๐	๒๘		๓๐	๑๐๐
รวมทั้งสิ้น	๒๒	๒๐	๒๘		๓๐	๑๐๐

วิเคราะห์ตัวชี้วัด

รหัสวิชา ท ๒๓๑๐๒
ภาคเรียนที่ ๒กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

ตัวชี้วัด	อัตราคะแนน			รวม	ประเมินปลายภาค		รวม
	K	P	A		ระหว่างเรียน	ปลายภาคเรียน	
๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้องและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	๑	๑		๒	๒		๒
๒. วิเคราะห์ วิจารณ์ และประเมินเรื่อง ที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น	๒	๑	๑	๔	๔		๔
๓. ประเมินความถูกต้องของข้อมูล ที่ใช้สนับสนุนในเรื่องที่อ่าน	๑	๑		๒	๒		๒
๔. วิจารณ์ความสมเหตุสมผล การลำดับความ และความเป็นไปได้ของเรื่อง	๑	๑		๒	๒		๒
๕. วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	๒	๑	๑	๔	๔		๔
๖. ตีความและประเมินคุณค่า และแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลาย เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	๒	๑	๑	๔	๔		๔
๗. มีมารยาทในการอ่าน		๑	๑	๒	๒		๒
๘. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	๑	๒	๑	๔	๔		๔
๙. เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็นและโต้แย้งอย่างมีเหตุผล	๑	๑		๒	๒		๒
๑๐. เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องต่างๆ	๑	๑		๒	๒		๒
๑๑. กรอกรูปแบบสมิครงานพร้อมเขียนบรรยายเกี่ยวกับความรู้และทักษะ ของตนเองที่เหมาะสมกับงาน	๑	๒	๑	๔	๔		๔
๑๒. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า และโครงการงาน	๒	๓	๑	๖	๖		๖
๑๓. มีมารยาทในการเขียน		๑	๑	๒	๒		๒
๑๔. แสดงความคิดเห็นและประเมินเรื่องจากการฟังและการดู		๑	๑	๒	๒		๒
๑๕. พูดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์	๑	๑		๒	๒		๒
๑๖. พูดโน้มน้าวโดยนำเสนอหลักฐานตามลำดับเนื้อหาอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ	๒	๑	๑	๔	๔		๔
๑๗. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด		๑	๑	๒	๒		๒
๑๘. ใช้คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติ	๑๐	๓	๒	๑๕	๘	๗	๑๕
๑๙. อธิบายความหมายคำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ	๑๐	๓	๒	๑๕	๘	๗	๑๕
๒๐. สรุปเนื้อหาวรรณคดี วรรณกรรมและวรรณกรรมท้องถิ่นในระดับ ที่ยากยิ่งขึ้น	๘			๘		๘	๘
๒๑. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิจริง	๘			๘		๘	๘
๒๒. ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด	๒	๑	๑	๔	๔		๔
รวม	๕๖	๒๘	๑๖	๑๐๐	๗๐	๓๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ท ๓๑๑๐๑ ภาษาไทย

เวลา ๔๐ ชั่วโมง (๒ ชั่วโมง/สัปดาห์)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

รายวิชาพื้นฐาน

ภาคเรียนที่ ๑

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษาและฝึกการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วประเภทความเรียง คำบรรยาย การอ่านร้อยกรองประเภทกาพย์ กลอน โคลง การอ่านตีความ แปลความ ขยายความ จากบทอ่าน การอ่านเรื่องสั้น การวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีในบทเรียน มารยาทในการอ่าน การเขียนย่อความ การเขียนรายงาน มารยาทในการเขียน การสรุป และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและดู การวิเคราะห์แนวคิดและการใช้ภาษาจากเรื่องที่ฟังและดู มารยาทในการฟัง การดูและการพูด ธรรมชาติของภาษา พลังของภาษาและลักษณะของภาษา การใช้คำและกลุ่มคำสร้าง ประโยค การวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีวรรณกรรมเบื้องต้น การวิเคราะห์และประเมินคุณค่าวรรณคดีและ วรรณกรรมด้านวรรณศิลป์ด้านสังคมและวัฒนธรรม ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า

โดยใช้ทักษะความสามารถในการสื่อสาร การอ่าน กระบวนการเขียน การฟังการดูและการพูด การ คิด วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม การใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง

เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ หลักการภาษาและการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง พัฒนาทักษะ ภาษาไทยครบทุกด้าน มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู การพูด รักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติ ของชาติ เห็นคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมไทยในฐานะเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ และสามารถ นำไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิตได้

รหัสตัวชี้วัด

ท ๑.๑	ม.๔ - ๖/๑, ม.๔ - ๖/๒, ม.๔ - ๖/๓, ม.๔ - ๖/๔
ท ๒.๑	ม.๔ - ๖/๓, ม.๔ - ๖/๖, ม.๔ - ๖/๘
ท ๓.๑	ม.๔ - ๖/๑, ม.๔ - ๖/๒, ม.๔ - ๖/๕
ท ๔.๑	ม.๔ - ๖/๑, ม.๔ - ๖/๒
ท ๕.๑	ม.๔ - ๖/๑, ม.๔ - ๖/๓, ม.๔ - ๖/๖

รวมทั้งหมด ๑๕ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท ๓๑๑๐๑

รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๔๐ ชั่วโมง

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = ๗๐ : ๓๐

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก/ คะแนน ๑๐๐
๑	อภิปูชนียกานต์	ท ๑.๑ ม. ๔ - ๖/๑ ม. ๔ - ๖/๙ ท ๓.๑ ม. ๔ - ๖/๑ ม. ๔ - ๖/๖ ท ๔.๑ ม. ๔ - ๖/๑ ท ๕.๑ ม. ๔ - ๖/๑ ม. ๔ - ๖/๒ ม. ๔ - ๖/๓ ม. ๔ - ๖/๔ ม. ๔ - ๖/๖	การศึกษาเรื่อง อภิปูชนียกานต์ จะต้องอ่านออกเสียงบทร้อยกรองประเภทกาพย์อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว รวมทั้งการพูดสรุปความจากเรื่องที่ฟังและดู จะต้องมีการถ่ายทอดในการพูด ศึกษาธรรมชาติของภาษา รวมทั้งวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีในฐานะที่เป็นวัฒนธรรมของชาติ สังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดี เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ท่องจำและบอกคุณค่าบทร้อยกานต์ตามที่กำหนด	๘	๑๕
๒	นิทานเวตาล	ท ๑.๑ ม. ๔ - ๖/๑ ม. ๔ - ๖/๙ ท ๒.๑ ม. ๔ - ๖/๓ ท ๓.๑ ม. ๔ - ๖/๒ ท ๔.๑ ม. ๔ - ๖/๑ ท ๕.๑ ม. ๔ - ๖/๑ ม. ๔ - ๖/๒ ม. ๔ - ๖/๓ ม. ๔ - ๖/๔	การศึกษานิทานเวตาล (เรื่องที่ ๑๐) จะต้องอ่านจับใจความสำคัญ อ่านตีความแปลความ ขยายความ อย่างถูกต้องและมีมารยาทในการอ่าน เขียนย่อความ ตามรูปแบบ วิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษา และความเชื่อจากเรื่องที่ฟังและดู อธิบาย พลังของภาษา รวมทั้งวิจารณ์วรรณกรรม ตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น วิเคราะห์ ลักษณะเด่นของเรื่องเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิต วิเคราะห์ และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณกรรมในฐานะ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ สังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณกรรมเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	๑๒	๑๕
สอบกลางภาค				-	๑๐

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา/ชั่วโมง	น้ำหนัก/คะแนน ๑๐๐
๓	ทุกข์ของชาวนาในบทกวี	ท ๑.๑ ม. ๔ - ๖/๓ ท ๒.๑ ม. ๔ - ๖/๖ ม. ๔ - ๖/๘ ท ๓.๑ ม. ๔ - ๖/๒ ท ๔.๑ ม. ๔ - ๖/๑ ท ๕.๑ ม. ๔ - ๖/๑ ม. ๔ - ๖/๒ ม. ๔ - ๖/๓ ม. ๔ - ๖/๔	การศึกษาเรื่อง ทุกข์ของชาวนาในบทกวี ต้องฝึกอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ วิเคราะห์ วิจัยเรื่องที่ย่านในทก ก ด้าน อย่างมีเหตุผล และเขียนรายงานการศึกษา ค้นคว้าจะต้องเขียนให้ถูกต้องตามหลักการ เขียนเชิงวิชาการ และมีมารยาทในการเขียน รวมทั้งการวิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษา และความเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดู ศึกษา ลักษณะของภาษาไทย วิเคราะห์ และวิจารณ์ วรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์ เบื้องต้น วิเคราะห์ลักษณะเด่นของเรื่อง เชื่อมโยงกับ การเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิต วิเคราะห์และประเมินคุณค่า ด้านวรรณศิลป์ ของวรรณกรรมในฐานะที่ เป็นมรดกทาง วัฒนธรรมของชาติ สังเคราะห์ข้อคิดจากเรื่อง เพื่อนำไป ประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง	๘	๑๕
๔	มงคลสูตรคำฉันท์	ท ๔.๑ ม. ๔ - ๖/๒ ท ๕.๑ ม. ๔ - ๖/๑ ม. ๔ - ๖/๒ ม. ๔ - ๖/๓ ม. ๔ - ๖/๔	การศึกษาเรื่อง มงคลสูตรคำฉันท์ ต้อง ฝึกวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีตาม หลักการวิจารณ์เบื้องต้น วิเคราะห์ลักษณะ เด่นของเรื่อง เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทาง ประวัติศาสตร์และวิถีชีวิต วิเคราะห์และ ประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดี ในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ และสังเคราะห์ข้อคิดจากเรื่องเพื่อนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง รวมทั้งศึกษาเรื่อง การใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยค จะต้อง เข้าใจความหมายของคำและสำนวน อย่าง ลึกซึ้งและถูกต้อง	๑๒	๑๕
สอบปลายภาค				-	๓๐
รวมตลอดทั้งภาคเรียน				๔๐	๑๐๐

วิเคราะห์คะแนนตัวชี้วัด

วิชาภาษาไทย (ท ๓๒๑๐๑)
ภาคเรียนที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔
จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

คะแนนระหว่างภาค ต่อ ปลายภาค = ๗๐ : ๓๐

ข้อ	ตัวชี้วัด	เวลาเรียน	คะแนนระหว่างเรียน	คะแนนกลางภาคเรียน	คะแนนปลายภาคเรียน	วิธีการประเมิน			คะแนนรวม
						K	P	A	
๑	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง ไพเราะ และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	๔	๘	-	-	๕	๒	๑	๘
๒	วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	๒	๖	-	-	๔	๒	-	๖
๓	วิเคราะห์ วิวิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้ง กับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล	๒	๕	-	-	๓	๒	-	๕
๔	อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อ ความ และรายงาน	๒		๖		๓	๒	๑	๖
๕	ผลิตงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ	๒	๔	-	-	๒	๑	๑	๔
๖	ประเมินงานเขียนของผู้อื่นแล้วนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง	๒	๔	-	-	๒	๒	-	๔
๗	สรุปแนวคิดและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู	๓	๒	๖	-	๔	๓	๑	๘
๘	วิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษา และความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล	๒	๗	-	-	๔	๒	๑	๗
๙	มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด	๓	๔	๔	-	๔	๓	๑	๘
๑๐	ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคตรงตามวัตถุประสงค์	๔	-	-	๘	๕	๓	-	๘
๑๑	ใช้ภาษาเหมาะสมแก่โอกาสกาลเทศะและบุคคล รวมทั้งคำราชาศัพท์อย่างเหมาะสม	๓	๘	-	-	๔	๓	๑	๘
๑๒	วิเคราะห์อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น	๓	-	-	๘	๔	๓	๑	๘

ข้อ	ตัวชี้วัด	เวลา เรียน	คะแนน ระหว่าง เรียน	คะแนน กลาง ภาคเรียน	คะแนน ปลาย ภาคเรียน	วิธีการประเมิน			คะแนน รวม
						K	P	A	
๑๓	วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม ตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น	๒	๒	๔	-	๔	๒	-	๖
๑๔	วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต	๓	-	-	๖	๔	๒	-	๖
๑๕	วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ ของวรรณคดีและวรรณกรรมในฐานที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ	๓	-	-	๘	๔	๓	๑	๘
รวม		๔๐	๕๐	๒๐	๓๐	๕๖	๓๕	๙	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ท ๓๑๐๒ ภาษาไทย

เวลา ๔๐ ชั่วโมง (๒ ชั่วโมง/สัปดาห์)

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๒

จำนวน ๑ หน่วยกิต

ศึกษาและฝึกการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วประเภทบทความ การอ่านออกเสียงบทร้อยกรองประเภท โคลง การวิเคราะห์และวิจารณ์นวนิยาย การอ่านงานเขียนประเภทบทความและสารคดี มารยาทในการอ่าน การเขียนเชิงชวน เขียนประกาศ เขียนจดหมายกิจธุระ และเขียนกรอกรับรายการ การเขียนบันทึก การศึกษาค้นคว้า การฟังการดูอย่างมีวิจารณญาณ ระดับภาษาและคำราชาศัพท์ การแต่งบทร้อยกรอง การวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดี การพิจารณารูปแบบวรรณคดีและวรรณกรรม การวิเคราะห์และประเมินคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรม การท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรอง

โดยใช้ทักษะ ความสามารถในการคิดและการสื่อสาร การอ่าน การเขียนประเภทต่าง ๆ การฟัง การดู และการพูด การวิเคราะห์วิจารณ์ การแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล การแต่งบทร้อยกรอง ประเมินค่า วรรณคดีและวรรณกรรม พัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ

เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้และเข้าใจในหลักการใช้ภาษาไทย มีทักษะในการคิดและสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีนิสัยรักการอ่าน มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟังและการดูและการพูด เห็นคุณค่าของ วรรณคดีและวรรณกรรมไทยในฐานะเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ และรักษาภาษาไทยไว้ให้เป็นสมบัติ ของชาติ

รหัสตัวชี้วัด

ท ๑.๑	ม.๔ - ๖/๑, ม.๔ - ๖/๕, ม.๔ - ๖/๗
ท ๒.๑	ม.๔ - ๖/๑, ม.๔ - ๖/๗ ม. ๔ -๖/๙
ท ๓.๑	ม.๔ - ๖/๔ ม. ๔ - ๖/๙
ท ๔.๑	ม.๔ - ๖/๓, ม.๔ - ๖/๔ ม.๔ - ๖/๕,
ท ๕.๑	ม.๔ - ๖/๑, ม.๔ - ๖/๓, ม.๔ - ๖/๖
รวมทั้งหมด	๑๔ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท ๓๑๑๐๒ รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๔๐ ชั่วโมง จำนวน ๑ หน่วยกิต
 สัดส่วนคะแนน ระหว่างภาค : ปลายภาค = ๗๐ : ๓๐

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก/ คะแนน ๑๐๐
๑	มหาเวสสันดรชาดก	ท ๑.๑ ม. ๔ - ๖/๑ ท ๒.๑ ม. ๔ - ๖/๑ ท ๓.๑ ม. ๔ - ๖/๔ ท ๔.๑ ม. ๔ - ๖/๓ ท ๕.๑ ม. ๔ - ๖/๑ ม. ๔ - ๖/๒ ม. ๔ - ๖/๓ ม. ๔ - ๖/๔ ม. ๔ - ๖/๖	การศึกษาเรื่อง มหาเวสสันดรชาดก ต้องฝึกการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่อง วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณกรรมตาม หลักการวิจารณ์เบื้องต้น วิเคราะห์ลักษณะ เด่นของเรื่อง เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทาง ประวัติศาสตร์และวิถีชีวิต วิเคราะห์และ ประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของ วรรณกรรมในฐานะที่เป็นมรดกทาง วัฒนธรรมของชาติ และสังเคราะห์ข้อคิด จากเรื่องเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง และเขียนสื่อสารในรูปแบบการเขียนเชิง การเลือกเรื่องที่ฟังและดูอย่างมี วิจารณญาณ รวมทั้งการศึกษาเรื่องระดับ ภาษา ควรคำนึงถึงความสัมพันธ์ของผู้ส่ง สารและผู้รับสาร และบริบทในการสื่อสาร เพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและ สมฤทธิ์ผล	๑๒	๑๕
๒	อิเหนา	ท ๑.๑ ม. ๔ - ๖/๑ ท ๒.๑ ม. ๔ - ๖/๓ ท ๔.๑ ม. ๔ - ๖/๓ ท ๕.๑ ม. ๔ - ๖/๑ ม. ๔ - ๖/๒ ม. ๔ - ๖/๓ ม. ๔ - ๖/๔ ม. ๔ - ๖/๖	การศึกษบทละครเรื่อง อิเหนา ตอนศึก กะหมิงกุหนิง จะต้องฝึกอ่านออก เสียงร้อย กรองประเภทกลอนบทละครให้ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน เขียนสื่อสารใน รูปแบบการ เขียนประกาศ ศึกษาเรื่องคำราชาศัพท์ ตลอดจนวิเคราะห์เนื้อเรื่องตาม หลักการ วิจารณ์เบื้องต้น วิเคราะห์และ ประเมิน คุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดี ในฐานะที่ เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ สังเคราะห์ ข้อคิดจากเรื่องเพื่อนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิต จริง ท่องจำและบอก คุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด	๑๒	๑๕
สอบกลางภาค				-	๑๐

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา/ ชั่วโมง	น้ำหนัก/ คะแนน ๑๐๐
๓	หัวใจชายหนุ่ม	ท ๑.๑ ม. ๔ - ๖/๕ ม. ๔ - ๖/๗ ม. ๔ - ๖/๙ ท ๒.๑ ม. ๔ - ๖/๑ ท ๓.๑ ม. ๔ - ๖/๔ ท ๕.๑ ม. ๔ - ๖/๑ ม. ๔ - ๖/๒ ม. ๔ - ๖/๓ ม. ๔ - ๖/๔	การศึกษาเรื่อง หัวใจชายหนุ่ม ต้องฝึกอ่านจับใจความสำคัญ วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้าน แสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล มีมารยาทในการอ่าน และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ภายในเวลาที่กำหนดเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ เขียนจดหมายกิจธุระ กรอกแบบรายการ การเลือกเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ รวมทั้งวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น วิเคราะห์ลักษณะเด่นของเรื่อง เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิต วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณกรรมในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ และ สังเคราะห์ข้อคิดจากเรื่อง เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรจริง	๘	๑๕
๔	โคลงนิราศนรินทร์	ท ๑.๑ ม. ๔ - ๖/๑ ท ๒.๑ ม. ๔ - ๖/๗ ท ๔.๑ ม. ๔ - ๖/๔ ท ๕.๑ ม. ๔ - ๖/๑ ม. ๔ - ๖/๒ ม. ๔ - ๖/๓ ม. ๔ - ๖/๔	การศึกษาเรื่อง โคลงนิราศนรินทร์ ต้องฝึกอ่านออกเสียงบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพ และ การเขียนบันทึกความรู้จากการศึกษาค้นคว้า การแต่งบทร้อยกรอง รวมทั้งวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น วิเคราะห์ลักษณะเด่นของเรื่อง เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิต วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ และสังเคราะห์ข้อคิดจากเรื่องเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรจริง	๘	๑๕
สอบปลายภาค				-	๓๐
รวมตลอดทั้งภาคเรียน				๔๐	๑๐๐

วิเคราะห์คะแนนตัวชี้วัด

วิชาภาษาไทย (ท ๓๓๑๐๒)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

ภาคเรียนที่ ๒

เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

อัตราส่วนคะแนนระหว่างภาค ต่อ ปลายภาค = ๗๐ : ๓๐

ข้อ	ตัวชี้วัด	เวลาเรียน	คะแนนระหว่างเรียน	คะแนนกลางภาคเรียน	คะแนนปลายภาคเรียน	วิธีการประเมิน			คะแนนรวม
						K	P	A	
๑	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง ไพเราะ และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	๒	๖	-	-	๓	๒	๑	๖
๒	อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อ ความ และรายงาน	๒	๖	-	-	๔	๒	-	๖
๓	สังเคราะห์ความรู้จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มาพัฒนาต้นพัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ	๒	๔	-	-	๒	๒	-	๔
๔	ผลิตงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ	๒	๔	-	-	๒	๒	-	๔
๕	ประเมินงานเขียนของผู้อื่น แล้วนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง	๒	๕	-	-	๒	๒	๑	๕
๖	พูดในโอกาสต่าง ๆ พูดแสดงทรรศนะโต้แย้ง โน้มน้าวใจ และเสนอแนวคิดใหม่ ด้วยภาษาถูกต้องเหมาะสม	๓	๒	-	๖	๔	๓	๑	๘
๗	มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๒	-	๔	-	๒	๒	-	๔
๘	วิเคราะห์หัตถิพจน์ของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น	๔	-	๖	๔	๕	๓	๒	๑๐
๙	วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์	๒	๗	-	-	๔	๒	๑	๗
๑๐	วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น	๔	๑๐	-	-	๕	๓	๒	๑๐

๑๑	วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดี เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทาง ประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคม ในอดีต	๔	-	๑๐	-	๕	๓	๒	๑๐
๑๒	วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ของวรรณคดีและ วรรณกรรมในฐานะที่เป็นมรดกทาง วัฒนธรรมของชาติ	๕	-	-	๑๐	๕	๓	๒	๑๐
๑๓	สังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดี และ วรรณกรรมเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง	๔	-	-	๑๐	๕	๓	๒	๑๐
๑๔	ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยาน ตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มี คุณค่าตามความสนใจ และนำไปใช้ อ้างอิง	๒	๖	-	-	๓	๒	๑	๖
รวม		๔๐	๕๐	๒๐	๓๐	๕๑	๓๔	๑๕	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชา

รหัสวิชา ท ๓๒๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย ๓
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๔๐ ชั่วโมง จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษาการอ่านวรรณกรรมร้อยแก้วประเภทสารคดี บทความ เรื่องสั้น อ่านร้อยกรองประเภทโคลง ฉันท์ กาพย์ ร่าย ลิลิต โดยตีความ แปลความ วิเคราะห์ วิจัยอย่างมีวิจารณญาณและมีประสิทธิภาพ การใช้แหล่งความรู้พัฒนาประสบการณ์อ่าน มีมารยาทและนิสัยรักการอ่าน การเขียนสะกดคำ เรียงความ ย่อความ จดหมายราชการ สารคดี อธิบาย แสดงพรรณนา เขียน โฉมหน้าใจ เขียนเชิงสร้างสรรค์เชิงวิชาการ การใช้กระบวนการเขียน พัฒนางานเขียน มีข้อมูลสารสนเทศ อ้างอิงในการเขียน การใช้ตัวเลขไทย มีมารยาทและนิสัยรักการเขียน การฟัง พูด คู่มือรูปแบบต่างๆ นำความรู้ ข้อมูลในการฟังมาตัดสินใจ วิเคราะห์วิจารณ์และแสดงความคิดเห็น การดู การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ มีมารยาทในการฟัง การพูด และการดู ธรรมชาติและลักษณะของภาษาไทย คำ กลุ่มคำ การวิเคราะห์สังเคราะห์ประโยค ประโยคตามเจตนาของผู้ส่งสาร การใช้ภาษาสร้างมนุษยสัมพันธ์ การแสดงความคิดเห็นเชิงโต้แย้ง การเปลี่ยนแปลงของภาษา การแต่คำประพันธ์ประเภทร่าย การรวบรวมวรรณกรรมพื้นบ้าน การใช้ทักษะภาษาและเทคโนโลยีพัฒนาความรู้ การใช้ภาษาพูด การเขียนในการสื่อสาร สร้างสรรค์งานวิชาการ เห็นคุณค่าตัวเลขไทย การใช้ภาษาพัฒนาบุคลิกภาพ การใช้ภาษาในวงการต่างๆ การอ่านพิจารณาพรรณนาประเภท เรื่องสั้น นวนิยาย บทความ ประวัติวรรณคดีและวรรณคดีสมัยต่างๆ การอ่านร้อยกรองประเภทโคลง ร่าย ลิลิต

โดยใช้ทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง การพูด การดู สื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้ทักษะชีวิต การใช้เทคโนโลยีและการปฏิบัติ

เพื่อนำ ความรู้จากการอ่านไปใช้พัฒนาการพูด การเขียน การตัดสินใจ แก้ปัญหาและการดำเนินชีวิต มีความใฝ่รู้ มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริต รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ อยู่อย่างพอเพียงมุ่งมั่นในการทำงาน มีจิตสาธารณะมีนิสัยรักการอ่านและมีความภูมิใจในภาษาประจำชาติ

รหัสตัวชี้วัด

- ท ๑.๑ ม.๕/๑, ม.๕/๓, ม.๕/๕, ม.๕/๗
ท ๒.๑ ม.๕/๔, ม.๕/๕
ท ๓.๑ ม.๕/๑, ม.๕/๒, ม.๕/๖
ท ๔.๑ ม.๕/๒, ม.๕/๓, ม.๕/๕
ท ๕.๑ ม.๕/๑, ม.๕/๒, ม.๕/๓

รวมทั้งหมด ๑๕ ตัวชี้วัด

วิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ และแนวการจัดการเรียนรู้

วิชาภาษาไทย (ท ๓๒๑๐๑)
ภาคเรียนที่ ๑กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง/ภาคเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕
จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ การอ่าน							
แผนการจัดการ การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา เรียน (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน	คะแนน ระหว่าง เรียน	คะแนน กลาง ภาค	คะแนน ปลาย ภาค
๑	อ่านออกเสียงบทร้อย แก้วและบทร้อยกรองได้ อย่างถูกต้องไพเราะและ เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	-การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วประเภท ต่างๆ เช่น บทความ นวนิยาย และความเรียง	๔	๘	๘	-	-
๒	วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่ อ่านในทุก ๆ ด้าน อย่าง มีเหตุผล	การอ่านจับใจความจาก สื่อต่าง ๆ เช่น - ข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในชุมชน - บทความ - นิทาน	๒	๖	๖	-	-
๓	วิเคราะห์ วิวิจารณ์ แสดง ความคิดเห็นโต้แย้ง เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและ เสนอความคิดใหม่อย่าง มีเหตุผล	การอ่านจับใจความจาก สื่อต่าง ๆ เช่น - เรื่องสั้น - นวนิยาย - วรรณกรรมพื้นบ้าน - วรรณคดีในบทเรียน	๒	๕	๕	-	-
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ การเขียน							
๔	อ่านเรื่องต่างๆแล้วเขียน กรอบแนวคิดผังความคิด บันทึกย่อความและ รายงาน	การอ่านจับใจความจาก สื่อต่าง ๆ เช่น - วรรณคดีในบทเรียน - บทโฆษณา - สารคดี - บันทึกคดี - ปาฐกถา - พระบรมราโชวาท	๒	๖	-	๖	-

๕	ผลงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ	การเขียนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น - สารคดี - บันทึกคดี	๒	๔	๔	-	-
๖	ประเมินงานเขียนของผู้อื่นแล้วนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง	การประเมินคุณค่างานเขียนในด้านต่าง ๆ เช่น - แนวคิดของผู้เขียน - การใช้ถ้อยคำ - การเรียบเรียง - สำนวนโวหาร - กลวิธีในการเขียน	๒	๔	๔	-	-
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด							
๗	สรุปแนวคิดและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู	การพูดสรุปแนวคิดและการแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู	๓	๘	๒	๖	-
๘	วิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษาและความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล	การวิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษา และความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดู	๒	๗	๗	-	-
๙	มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	มารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๓	๘	๔	๔	-
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย							
๑๐	ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคตรงตามวัตถุประสงค์	การใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยค - คำและสำนวน - การร้อยเรียงประโยค - การเพิ่มคำ - การใช้คำ - การเขียนสะกดคำ	๔	๘	-	-	๘
๑๑	ใช้ภาษาเหมาะสมแก่โอกาสกาลเทศะและบุคคลรวมทั้งคำราชาศัพท์อย่างเหมาะสม	ระดับของภาษา คำราชาศัพท์	๓	๘	๘	-	-
๑๒	วิเคราะห์อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น	อิทธิพลของภาษาต่างประเทศ และภาษาถิ่น	๓	๘	-	-	๘

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม							
๑๓	วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและ วรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น	หลักการวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมเบื้องต้น - จุดมุ่งหมายการต่างวรรณคดีและวรรณกรรม - การพิจารณารูปแบบของวรรณคดีและวรรณกรรม - การพิจารณาเนื้อหาและกลวิธีในวรรณคดีและวรรณกรรม - การวิเคราะห์และการวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม	๒	๖	๒	๔	-
๑๔	วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต	การวิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับเหตุการณ์ประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต	๓	๖	-	-	๖
๑๕	วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีและวรรณกรรมในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ	การวิเคราะห์และประเมินคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรม - ด้านวรรณศิลป์ - ด้านสังคมและวัฒนธรรม	๓	๘	-	-	๘
รวม			๔๐	๑๐๐	๕๐	๒๐	๓๐

วิเคราะห์คะแนนตัวชี้วัด

วิชาภาษาไทย (ท ๓๒๑๐๑)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

ภาคเรียนที่ ๑

เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

อัตราส่วนคะแนนระหว่างภาค ต่อ ปลายภาค = ๗๐ : ๓๐

ข้อ	ตัวชี้วัด	เวลาเรียน	คะแนนระหว่างเรียน	คะแนนกลางภาคเรียน	คะแนนปลายภาคเรียน	วิธีการประเมิน			คะแนนรวม
						K	P	A	
๑	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง ไพเราะ และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	๔	๘	-	-	๕	๒	๑	๘
๒	วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในหลายๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	๒	๖	-	-	๔	๒	-	๖
๓	วิเคราะห์ วิวิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้ง กับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล	๒	๕	-	-	๓	๒	-	๕
๔	อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อ ความ และรายงาน	๒		๖		๓	๒	๑	๖
๕	ผลิตงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ	๒	๔	-	-	๒	๑	๑	๔
๖	ประเมินงานเขียนของผู้อื่นแล้วนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง	๒	๔	-	-	๒	๒	-	๔
๗	สรุปแนวคิดและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู	๓	๒	๖	-	๔	๓	๑	๘
๘	วิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษา และความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล	๒	๗	-	-	๔	๒	๑	๗
๙	มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด	๓	๔	๔	-	๔	๓	๑	๘
๑๐	ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยค ตรงตามวัตถุประสงค์	๔	-	-	๘	๕	๓	-	๘
๑๑	ใช้ภาษาเหมาะสมแก่โอกาสกาลเทศะและบุคคล รวมทั้งคำราชาศัพท์อย่างเหมาะสม	๓	๘	-	-	๔	๓	๑	๘
๑๒	วิเคราะห์อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น	๓	-	-	๘	๔	๓	๑	๘

ข้อ	ตัวชี้วัด	เวลาเรียน	คะแนนระหว่างเรียน	คะแนนกลางภาคเรียน	คะแนนปลายภาคเรียน	วิธีการประเมิน			คะแนนรวม
						K	P	A	
๑๓	วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม ตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น	๒	๒	๔	-	๔	๒	-	๖
๑๔	วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดี เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต	๓	-	-	๖	๔	๒	-	๖
๑๕	วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ ของวรรณคดีและวรรณกรรมในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ	๓	-	-	๘	๔	๓	๑	๘
	รวม	๔๐	๕๐	๒๐	๓๐	๕๖	๓๕	๙	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชา

รหัสวิชา ท ๓๒๑๐๒ รายวิชา ภาษาไทย ๔
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๔๐ ชั่วโมง จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษาการอ่านวรรณกรรมร้อยแก้วประเภทสารคดี บทความ เรื่องสั้น อ่านร้อยกรองประเภทโคลง ฉันท์ กาพย์ ร่าย ลิลิต โดยตีความ แปลความ วิเคราะห์ วิจัยอย่างมีวิจารณญาณและมีประสิทธิภาพ การใช้แหล่งความรู้พัฒนาประสบการณ์อ่าน มีมารยาทและนิสัยรักการอ่านการเขียนสะกดคำ เรียงความ ย่อความ จดหมายราชการ สารคดี อธิบาย แสดงทรรศนะ เขียนโน้มน้าวใจ เขียนเชิงสร้างสรรค์ เชิงวิชาการ การใช้กระบวนการเขียน พัฒนางานเขียน มีข้อมูลสารสนเทศอ้างอิงในการเขียน การใช้ตัวเลขไทย มีมารยาทและนิสัยรักการเขียน การฟัง พูด คู่มือรูปแบบต่างๆ นำความรู้ ข้อมูลในการฟังมาตัดสินใจ วิเคราะห์วิจารณ์และแสดงความคิดเห็น การดู การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ มีมารยาทในการฟัง การพูด และการดูธรรมชาติและลักษณะของภาษาไทย คำ กลุ่มคำ การวิเคราะห์สังเคราะห์ประโยค ประโยคตามเจตนาของผู้ส่งสาร การใช้ภาษาสร้างมนุษยสัมพันธ์ การแสดงความคิดเห็นเชิงโต้แย้ง การเปลี่ยนแปลงของภาษา การแต่คำ ประพันธ์ประเภทร้อย การรวบรวมวรรณกรรมพื้นบ้าน การใช้ทักษะภาษาและเทคโนโลยีพัฒนาความรู้ การใช้ภาษาพูด การเขียนในการสื่อสาร สร้างสรรค์งานวิชาการ เห็นคุณค่าตัวเลขไทย การใช้ภาษาพัฒนาบุคลิกภาพ การใช้ภาษาในวงการต่างๆการอ่านพิจารณาวรรณกรรมประเภท เรื่องสั้น นวนิยาย บทความ ประวัติวรรณคดี และวรรณคดีสมัยต่างๆ การอ่านร้อยกรองประเภทโคลง ร่าย ลิลิต

โดยใช้หลักการวิจารณ์ วรรณศิลป์เบื้องต้น การประเมินค่าทางด้านวรรณศิลป์ และคุณค่าด้านสังคม ศึกษาปัจจัยแวดล้อมที่ทำให้เกิดวรรณคดี ประวัติวรรณคดีสมัยอยุธยาตอนกลาง ตอนปลาย สมัยกรุงธนบุรี และวิวัฒนาการของวรรณคดี

เพื่อนำความรู้จากการอ่านไปใช้พัฒนาการพูด การเขียน การตัดสินใจ แก้ปัญหาและการดำเนินชีวิต มีความใฝ่รู้ มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริต รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ อยู่อย่างพอเพียงมุ่งมั่นในการทำงาน มีจิตสาธารณะมีนิสัยรักการอ่านและมีความภูมิใจในภาษาประจำชาติ

รหัสตัวชี้วัด

- ท ๑.๑ ม.๕/๒, ม.๕/๔, ม.๕/๖, ม.๕/๘ , ม.๕/๙
ท ๒.๑ ม.๕/๑, ม.๕/๒, ม.๕/๓, ม.๕/๖, ม.๕/๗, ม.๕/๘
ท ๓.๑ ม.๕/๕
ท ๔.๑ ม.๕/๑, ม.๕/๖ , ม.๕/๗
ท ๕.๑ ม.๕/๔, ม.๕/๕ , ม.๕/๖

รวม ๑๘ ตัวชี้วัด

วิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ และแนวการจัดการเรียนรู้

วิชาภาษาไทย (ท ๓๒๑๐๒)
ภาคเรียนที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕
จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ การอ่าน							
แผนการจัดการ จัดการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา เรียน (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน	คะแนน ระหว่าง เรียน	คะแนน กลาง ภาค	คะแนน ปลาย ภาค
๑	ตีความ แปลความ และขยายความ เรื่องที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อ ต่าง ๆ เช่น - ข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อ อิเล็กทรอนิกส์ และ แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ใน ชุมชน - บทความ - นิทาน - เรื่องสั้น - นวนิยาย	๒	๖	๖	-	-
๒	คาดคะเนเหตุการณ์จาก เรื่องที่อ่าน และ ประเมินค่าเพื่อนำ ความรู้ความคิดไปใช้ ตัดสินใจแก้ปัญหาใน การดำเนินชีวิต	การอ่านจับใจความจากสื่อ ต่าง ๆ เช่น - วรรณกรรมพื้นบ้าน - วรรณคดีในบทเรียน - บทโฆษณา	๒	๖	-	๖	-
๓	ตอบคำถามจากการ อ่านงานเขียนประเภท ต่าง ๆ ภายในเวลาที่ กำหนด	การอ่านจับใจความจากสื่อ ต่าง ๆ เช่น - สารคดี - บันทึกคดี - ปาฐกถา	๒	๕	๕	-	-
๔	สังเคราะห์ความรู้จาก การอ่านสื่อสิ่งพิมพ์สื่อ อิเล็กทรอนิกส์ และ แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และ พัฒนาทางอาชีพ	การอ่านจับใจความจากสื่อ ต่าง ๆ เช่น - คำบรรยาย - คำสอน - บทร้อยกรองร่วมสมัย - บทเพลง - บทอาเศียรวาท - คำขวัญ	๒	๖	-	๖	-
๕	มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน	๒	๒	๒	-	-

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ การเขียน							
๖	เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูลและสาระสำคัญชัดเจน	การเขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ เช่น - บรรยาย - พรรณนา - แสดงทรรศนะ - โต้แย้ง - โน้มน้าว - เชิญชวน - ประกาศ - จดหมายกิจธุระ	๒	๔	๔	-	-
๗	เขียนเรียงความ	การเขียนเรียงความ	๒	๖	๖	-	-
๘	เขียนย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบ และเนื้อหาหลากหลาย	การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - กวีนิพนธ์ และวรรณคดี - เรื่องสั้น สารคดี นวนิยาย บทความทางวิชาการ และวรรณกรรมพื้นบ้าน	๒	๔	๔	-	-
๙	เขียนรายงานการศึกษา ค้นคว้าเรื่องที่สนใจตามหลักการเขียนเชิงวิชาการและใช้ข้อมูลสารสนเทศ อ้างอิงอย่างถูกต้อง	- การเขียนรายงานเชิงวิชาการ - การเขียนอ้างอิงข้อมูลสารสนเทศ	๒	๗	๗	-	-
๑๐	บันทึกการศึกษา ค้นคว้า เพื่อนำไปพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ	การเขียนบันทึกความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่ หลากหลาย	๒	๕	๕	-	-
๑๑	มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน	๒	๓	๓	-	-
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด							
๑๒	พูดในโอกาสต่าง ๆ พูดแสดงทรรศนะ โต้แย้ง โน้มน้าวใจ และเสนอแนวคิดใหม่ด้วยภาษาถูกต้องเหมาะสม	การพูดในโอกาสต่าง ๆ เช่น - การพูดในที่ประชุมชน - การพูดอภิปราย - การพูดแสดงทรรศนะ - การพูดโน้มน้าวใจ	๓	๘	๔	๔	

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย							
๑๓	อธิบายธรรมชาติของภาษา พลังของภาษา และลักษณะของภาษา	ธรรมชาติของภาษา พลังของภาษา ลักษณะของภาษา - เสียงในภาษา - ส่วนประกอบของภาษา - องค์ประกอบของพยางค์และคำ	๓	๘	-	-	๘
๑๔	อธิบายและวิเคราะห์หลักการสร้างคำในภาษาไทย	หลักการสร้างคำในภาษาไทย	๒	๖	-	-	๖
๑๕	วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์	การประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์	๒	๔	๔	-	-
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม							
๑๖	สังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	การสังเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม	๒	๔	-	-	๔
๑๗	รวบรวมวรรณกรรมพื้นบ้านและอธิบายภูมิปัญญาทางภาษา	วรรณกรรมพื้นบ้านที่แสดงถึง - ภาษากับวัฒนธรรม - ภาษาถิ่น	๓	๘	-	๔	๔
๑๘	ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ และนำไปใช้อ้างอิง	บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ	๓	๘	-	-	๘
รวม			๔๐	๑๐๐	๕๐	๒๐	๓๐

วิเคราะห์คะแนนตัวชี้วัด

วิชาภาษาไทย (ท ๓๒๑๐๒)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

ภาคเรียนที่ ๒

เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

อัตราส่วนคะแนนระหว่างภาค ต่อ ปลายภาค = ๗๐ : ๓๐

ข้อ	ตัวชี้วัด	เวลาเรียน	คะแนนระหว่างเรียน	คะแนนกลางภาคเรียน	คะแนนปลายภาคเรียน	วิธีการประเมิน			คะแนนรวม
						K	P	A	
๑	ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน	๒	๖			๓	๒	๑	๖
๒	คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิด ไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต	๒		๖		๓	๒	๑	๖
๓	ตอบคำถามจากการอ่านประเภทต่างๆ ภายในเวลาที่กำหนด	๒	๕			๓	๒		๕
๔	สังเคราะห์ความรู้จากการอ่าน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ต่างๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ	๒		๖		๓	๒	๑	๖
๕	มีมารยาทในการอ่าน	๒	๒			๒			๒
๖	เขียนสื่อสารในรูปแบบต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูลและสาระสำคัญชัดเจน	๒	๔			๒	๒		๔
๗	เขียนเรียงความ	๒	๖			๒	๒	๒	๖
๘	เขียนย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบและเนื้อหาหลากหลาย	๒	๔			๒	๒		๔
๙	เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าเรื่องที่สนใจ ตามหลักการเขียนเชิงวิชาการ และใช้ข้อมูล สารสนเทศอ้างอิงอย่างถูกต้อง	๒	๗			๓	๒	๒	๗
๑๐	บันทึกการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำไปพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ	๒	๕			๒	๒	๑	๕
๑๑	มีมารยาทในการเขียน	๒	๓			๒	๑		๓
๑๒	พูดในโอกาสต่าง ๆ พูดแสดงทรรศนะโต้แย้ง โน้มน้าวใจ และเสนอแนวคิดใหม่ ด้วยภาษาถูกต้องเหมาะสม	๓	๔	๔		๓	๓	๒	๘

ข้อ	ตัวชี้วัด	เวลาเรียน	คะแนนระหว่างเรียน	คะแนนกลางภาคเรียน	คะแนนปลายภาคเรียน	วิธีการประเมิน			คะแนนรวม
						K	P	A	
๑๓	อธิบายธรรมชาติของภาษา พลังของภาษาและลักษณะของภาษา	๓			๘	๓	๓	๒	๘
๑๔	อธิบายและวิเคราะห์หลักการสร้างคำในภาษาไทย	๒			๖	๓	๓		๖
๑๕	วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์	๒	๔			๒	๒		๔
๑๖	สังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	๒			๔	๒	๒		๔
๑๗	รวบรวมวรรณกรรมพื้นบ้านและอธิบายภูมิปัญญาทางภาษา	๓		๔	๔	๓	๓	๒	๘
๑๘	ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ และนำไปใช้อ้างอิง	๓			๘	๓	๓	๒	๘
	รวม	๔๐	๕๐	๒๐	๓๐	๔๖	๓๘	๑๖	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท ๓๓๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
เวลา ๔๐ ชั่วโมง

ศึกษา วิเคราะห์ และฝึกทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด การวิเคราะห์และประเมินค่าวรรณคดีและวรรณกรรม โดยฝึกทักษะเกี่ยวกับอ่านออกเสียง ตีความ แปลความ และขยายความ ตอบคำถาม คาดคะเนเหตุการณ์เรื่องที่อ่าน วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดเห็นใหม่อย่างมีเหตุผล ฝึกทักษะการเขียนบรรยาย เขียนพรรณนา โน้มน้าว โครงการและรายงานการดำเนินโครงการ รายงานการประชุม เขียนบันทึกคดี ประเมินคุณค่างานเขียนในด้านต่างๆ ฝึกทักษะการพูดสรุปแนวคิด แสดงความคิดเห็นและประเมินเรื่องที่ฟังและดู พูดในโอกาสต่างๆ และศึกษาเกี่ยวกับระดับของภาษา อิทธิพลของภาษาต่างประเทศ แต่งบทร้อยกรองประเภทฉันท์

วิเคราะห์วิถีไทยประเมินค่าความรู้และข้อคิดจากวรรณคดีวรรณกรรมเรื่องขุนช้างขุนแผน สามก๊กไตรภูมิพระร่วงท่องจำบทอาขยานที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ โดยใช้กระบวนการอ่าน เพื่อสร้างความรู้ความคิดนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต กระบวนการเขียน เขียนสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการฟัง การดู และการพูด สามารถเลือกฟัง ดู และพูดแสดงความรู้ ความคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณและสร้างสรรค์ เพื่อให้เข้าใจธรรมชาติภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง รักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ และมีนิสัยรักการอ่าน การเขียน มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด

ตัวชี้วัด

ท ๑.๑	ม.๖/๑	ม.๖/๒	ม.๖/๔	ม.๖/๖	
ท ๒.๑	ม.๖/๑				
ท ๓.๑	ม.๖/๑	ม.๖/๒	ม.๖/๓		
ท ๔.๑	ม.๖/๓	ม.๖/๔	ม.๖/๕		
ท ๕.๑	ม.๖/๑	ม.๖/๒	ม.๖/๓	ม.๖/๔	ม.๖/๖

รวม ๑๕ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖รหัสวิชา ท ๓๓๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
เวลา ๔๐ ชั่วโมง

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	การอ่านวิจารณ์	ท ๑.๑ ม. ๖/๒ ม. ๖/๔ ม. ๖/๖	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ ผู้อ่านต้องตีความ แปลความ ขยายความ คาดคะเน เหตุการณ์ ตอบคำถาม และประเมินค่า เพื่อนำความรู้ ความคิดไปแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต	๔	
๒	การเขียนเพื่อสื่อสาร	ท ๒.๑ ม. ๖/๑	การเขียนเพื่อสื่อสารในรูปแบบต่างๆ เช่น กาเขียนบรรยาย การเขียนพรรณนา การเขียนโครงการ รายงานการดำเนินโครงการ และรายงานการประชุม ผู้เขียนจะต้องเขียนให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการเขียน มีการใช้ภาษา ที่เรียบเรียงอย่างถูกต้องเหมาะสม โดยมีข้อมูล และสาระสำคัญชัดเจน	๖	
๓	การฟังและดูอย่างมีประสิทธิภาพ	ท ๓.๑ ม. ๖/๑ ม. ๖/๒ ม. ๖/๓	การฟังและการดูข้อมูลข่าวสารต่างๆ จะต้องสรุปแนวคิดและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและแล้ววิเคราะห์แนวคิดการใช้ภาษา และความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟัง และดูอย่างมีประสิทธิภาพ	๗	
๔	ระดับภาษาและอิทธิพลของการใช้ภาษา	ท ๔.๑ ม. ๖/๓ ม. ๖/๕	ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการสื่อสารของคนไทย ผู้ใช้ภาษาจึงควรเลือกใช้ระดับภาษาให้เหมาะสมตามสัมพันธภาพระหว่างบุคคล และต้องเข้าใจลักษณะคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย และวิเคราะห์อิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย	๓	
๕	เสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา	ท ๑.๑ ม. ๖/๑ ท ๕.๑ ม. ๖/๑ ม. ๖/๒ ม. ๖/๓ ม. ๖/๔ ม. ๖/๖	การอ่านออกเสียงบทเสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอนขุนช้างถวายฎีกา จะต้องอ่านอย่างถูกต้อง ไพเราะเหมาะสม วิเคราะห์วิจารณ์ตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น และลักษณะเด่น โดยเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต คุณค่าด้านวรรณศิลป์ในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ มีการสังเคราะห์ข้อคิด เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทอาขยานที่มีคุณค่า เพื่อนำไปใช้อ้างอิง	๘	
๖	สามก๊ก ตอนกวนอูไปรับราชการกับโจโฉ	ท ๑.๑ ม. ๖/๑ ท ๕.๑ ม. ๖/๑ ม. ๖/๒ ม. ๖/๓ ม. ๖/๔	การอ่านออกเสียงเรื่อง สามก๊ก ตอนกวนอูไปรับราชการกับโจโฉ จะต้องอ่านอย่างถูกต้องเหมาะสม วิเคราะห์วิจารณ์ตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น และลักษณะเด่น โดยเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมจีนในอดีต คุณค่าด้านวรรณศิลป์และสังเคราะห์ข้อคิด เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	๘	

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๗	ไตรภูมิพระร่วง ตอนมนุสสภูมิ	ท ๕.๑ ม. ๖/๑ ม. ๖/๒ ม. ๖/๓ ม. ๖/๔	การศึกษาเรื่อง ไตรภูมิพระร่วง ตอนมนุสสภูมิ จะต้องวิเคราะห์วิจารณ์ตามหลักการวิจารณ์ เบื้องต้น วิเคราะห์ลักษณะเด่น โดยเชื่อมโยงกับ การเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิต ของสังคมในอดีต คุณค่าด้านวรรณคดีศิลป์ ในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ และ ยังต้องมีการสังเคราะห์ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง เพื่อ นำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนิน ชีวิตประจำวัน	๔	
รวม				๔๐	

โครงสร้างการสอน

รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท ๓๓๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
เวลา ๔๐ ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้	แผนการจัด การเรียนรู้	วิธีสอน/กระบวนการจัด การเรียนรู้	ทักษะการคิด	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ การอ่านวินิจสาร	๑. การอ่านแปลความ ตีความ และ ขยาย ความ	- วิธีสอนแบบสืบเสาะหา ความรู้ (Inquiry Method : ๕E)	๑. ทักษะการแปลความ ๒. ทักษะการสร้างความรู้ ๓. ทักษะการตีความ ๔. ทักษะการสรุปลง ความเห็น ๕. ทักษะการประยุกต์ใช้ ความรู้	๑-๒
	๒. การอ่านเพื่อ คาดคะเนเหตุการณ์	- วิธีสอนแบบ SQ๔R	๑. ทักษะการตีความ ๒. ทักษะการแปลความ ๓. ทักษะการสร้างความรู้ ๔. ทักษะการสรุปลง ความเห็น ๕. ทักษะการประยุกต์ใช้ ความรู้	๑
	๓. การอ่านเพื่อ ประเมินค่า	- วิธีสอนโดยการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือ : เทคนิคคู่คิด สี่สหาย	๑. ทักษะการตีความ ๒. ทักษะการแปลความ ๓. ทักษะการสร้างความรู้ ๔. ทักษะการสรุปลง ความเห็น ๕. ทักษะการประยุกต์ใช้ ความรู้	๑
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ การเขียนเพื่อสื่อสาร	๑. การใช้โวหารและ โวหารภาพพจน์	- วิธีสอนแบบสืบเสาะหา ความรู้ (Inquiry Method: ๕E)	๑. ทักษะการเขียน ๒. ทักษะการจัดระเบียบ	๑-๒
	๒. การเขียนโครงการ และรายงานโครงการ	- วิธีสอนโดยเน้นกระบวนการ : กระบวนการเรียนความรู้ ความเข้าใจ	- ทักษะการเขียน	๑-๒
	๓. การเขียนรายงาน การประชุม	- วิธีสอนโดยเน้นกระบวนการ : กระบวนการเรียนความรู้ ความเข้าใจ	- ทักษะการเขียน	๑-๒
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ การฟังและดูอย่างมี ประสิทธิภาพ	๑. ความหมายและ แนวทางฝึกทักษะ การฟังและดูอย่างมี ประสิทธิภาพ	- วิธีสอนแบบสืบเสาะหา ความรู้ (Inquiry Method : ๕E)	๑. ทักษะการประเมิน ๒. ทักษะการนำความรู้ไป ใช้	๑
	๒. แนวทางการประเมิน ค่าเรื่องที่ฟังและดู	- วิธีสอนโดยการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือ : เทคนิคคู่คิด	๑. ทักษะการประเมิน ๒. ทักษะการนำความรู้ไป ใช้	๑

หน่วยการเรียนรู้	แผนการจัดการ การเรียนรู้	วิธีสอน/กระบวนการจัด การเรียนรู้	ทักษะการคิด	เวลา (ชั่วโมง)
	๓. การประเมินค่า การฟังและดูข่าว	- วิธีสอนโดยใช้ทักษะ กระบวนการเผชิญ สถานการณ์	๑. ทักษะการสรุปลง ความเห็น ๒. ทักษะการวิเคราะห์ ๓. ทักษะกระบวนการคิด อย่างมีวิจารณญาณ	๑
	๔. การประเมินค่า การฟังและดูโฆษณา	- วิธีสอนแบบกระบวนการ กลุ่มสัมพันธ์	๑. ทักษะการสรุปลง ความเห็น ๒. ทักษะการวิเคราะห์ ๓. ทักษะกระบวนการคิด อย่างมีวิจารณญาณ	๑
	๕. การประเมินค่า การฟังและดูเพลง	- วิธีสอนโดยเน้นกระบวนการ : กระบวนการเรียนความรู้ ความเข้าใจ	๑. ทักษะการสรุปลง ความเห็น ๒. ทักษะการวิเคราะห์ ๓. ทักษะกระบวนการคิด อย่างมีวิจารณญาณ	๑
	๖. การประเมินค่า การฟังและดูละคร	- วิธีสอนแบบกระบวนการ กลุ่มสัมพันธ์	๑. ทักษะการสรุปลง ความเห็น ๒. ทักษะการวิเคราะห์ ๓. ทักษะกระบวนการคิด อย่างมีวิจารณญาณ	๑-๒
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ระดับภาษาและ อิทธิพลของการใช้ ภาษา	๑. ระดับภาษาและคำราชา ศัพท์	- วิธีสอนแบบสืบเสาะหา ความรู้ (Inquiry Method : ๕E)	๑. ทักษะการวิเคราะห์ ๒. ทักษะการประยุกต์ใช้ ความรู้ ๓. ทักษะการทำให้กระจ่าง	๑
	๒. อิทธิพลของ ภาษาต่างประเทศ ใน ภาษาไทย	- วิธีสอนแบบโมเดลชิปปา (CIPPA Model)	๑. ทักษะการวิเคราะห์ ๒. ทักษะการประยุกต์ใช้ ความรู้ ๓. ทักษะการทำให้ กระจ่าง	๑
	๓. ภาษาถิ่น	- วิธีสอนโดยการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือ : เทคนิคการต่อ เรื่องราว (Jigsaw)	๑. ทักษะการวิเคราะห์ ๒. ทักษะการทำให้ กระจ่าง	๑
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เสภาเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน ตอนขุนช้าง ถวายนกกา	๑. ความเป็นมาและ ประวัติผู้แต่ง	- วิธีสอนแบบสืบเสาะหา ความรู้ (Inquiry Method : ๕E)	๑. ทักษะการวิเคราะห์ ๒. ทักษะการตีความ ๓. ทักษะการ เปรียบเทียบ ๔. ทักษะการสร้างความรู้	๑-๒
	๒. สรุปเนื้อหาและ คำศัพท์	- วิธีสอนแบบกระบวนการ กลุ่มสัมพันธ์	๑. ทักษะการวิเคราะห์ ๒. ทักษะการตีความ ๓. ทักษะการสังเคราะห์ ๔. ทักษะการประเมิน ๕. ทักษะการประยุกต์ใช้ ความรู้	๑-๒

หน่วยการเรียนรู้	แผนการจัด การเรียนรู้	วิธีสอน/กระบวนการจัด การเรียนรู้	ทักษะการคิด	เวลา (ชั่วโมง)
	๓. วรรณศิลป์และ รสแห่งวรรณคดี	- วิธีสอนโดยเน้นกระบวนการ : กระบวนการกลุ่ม	๑. ทักษะการวิเคราะห์ ๒. ทักษะการตีความ ๓. ทักษะการสังเคราะห์ ๔. ทักษะการประเมิน ๕. ทักษะการประยุกต์ใช้ ความรู้	๑-๒
	๔. คุณค่าและข้อคิด	- วิธีสอนโดยการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือ : เทคนิคคู่คิด	๑. ทักษะการวิเคราะห์ ๒. ทักษะการสังเคราะห์ ๓. ทักษะการประเมิน ๔. ทักษะการประยุกต์ใช้ ความรู้	๑-๒
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ สามก๊ก ตอนกวนอู ไปรับราชการกับโจโฉ	๑. ความเป็นมา	- วิธีสอนโดยการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือ : เทคนิคเล่าเรื่อง รอบวง	๑. ทักษะการ เปรียบเทียบ ๒. ทักษะการตีความ ๓. ทักษะการวิเคราะห์ ๔. ทักษะการสร้างความรู้ ๕. ทักษะกระบวนการคิด อย่างมี วิจารณญาณ	๑-๒
	๒. เนื้อหาและ ศัพท์สำนวน	- วิธีสอนแบบสืบเสาะหา ความรู้ (Inquiry Method : ๕E)	๑. ทักษะการตีความ ๒. ทักษะการวิเคราะห์ ๓. ทักษะกระบวนการคิด อย่างมี วิจารณญาณ	๑-๒
	๓. ภาษาและโวหาร	- วิธีสอนแบบกระบวนการ กลุ่มสัมพันธ์	๑. ทักษะการตีความ ๒. ทักษะการวิเคราะห์ ๓. ทักษะการเชื่อมโยง ๔. ทักษะการประเมิน	๑-๒
	๔. คุณค่าและข้อคิด	- วิธีสอนโดยการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือ : เทคนิคคู่คิด สี่สหาย	๑. ทักษะการวิเคราะห์ ๒. ทักษะการเชื่อมโยง ๓. ทักษะการประเมิน ๔. ทักษะการประยุกต์ใช้ ความรู้ ๕. ทักษะกระบวนการคิด อย่างมี วิจารณญาณ	๑-๒
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ ไตรภูมิพระร่วง ตอนมนุสสุภูมิ	๑. ความเป็นมาและ ประวัติผู้แต่ง	- วิธีสอนโดยการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือ : เทคนิคการต่อ เรื่องราว (Jigsaw)	๑. ทักษะการสร้างความรู้ ๒. ทักษะการวิเคราะห์	๑-๒
	๒. การพิจารณาเนื้อหา และคำศัพท์	- วิธีสอนแบบกระบวนการ กลุ่มสัมพันธ์	๑. ทักษะการตีความ ๒. ทักษะการวิเคราะห์ ๓. ทักษะการสังเคราะห์ ๔. ทักษะการนำความรู้ ไปใช้	๑-๒

วิเคราะห์คะแนนตัวชี้วัด

วิชาภาษาไทย (ท ๓๓๑๐๑)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

อัตราส่วนคะแนนระหว่างภาค ต่อ ปลายภาค = ๗๐ : ๓๐

ข้อ	ตัวชี้วัด	เวลาเรียน	คะแนนระหว่างเรียน	คะแนนกลางภาคเรียน	คะแนนปลายภาคเรียน	วิธีการประเมิน			คะแนนรวม
						K	P	A	
๑	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง ไพเราะและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	๒	๖	-	-	๓	๒	๑	๖
๒	ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน	๒	๖	-	-	๔	๒	-	๖
๓	คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต	๒	๔	-	-	๒	๒	-	๔
๔	ตอบคำถามจากการอ่านงานเขียนประเภทต่าง ๆ ภายในเวลาที่กำหนด	๒	-	-	๔	๒	๒	-	๔
๕	เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้องมีข้อมูลและสาระสำคัญชัดเจน	๒	๕	-	-	๒	๒	๑	๕
๖	สรุปแนวคิดและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู	๓	๒	-	๖	๔	๓	๑	๘
๗	วิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษา และความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล	๒	๔	-	-	๒	๒	-	๔
๘	ประเมินเรื่องที่ฟังและดู แล้วกำหนด แนวทางนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	๓	-	-	๔				๔

ข้อ	ตัวชี้วัด	เวลาเรียน	คะแนนระหว่างเรียน	คะแนนกลางภาคเรียน	คะแนนปลายภาคเรียน	วิธีการประเมิน			คะแนนรวม
						K	P	A	
๙	ใช้ภาษาเหมาะสมแก่โอกาสกาลเทศะและบุคคล รวมทั้งคำราชาศัพท์อย่างเหมาะสม	๒	๗	-	-	๔	๒	๑	๗
๑๐	วิเคราะห์อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น	๔	-	๑๐	-	๕	๓	๒	๑๐
๑๑	วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น	๔	๑๐	-	-	๕	๓	๒	๑๐
๑๒	วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต	๔	-	๑๐	-	๕	๓	๒	๑๐
๑๓	วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีและวรรณกรรมในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ	๓	-	-	๑๐	๕	๓	๒	๑๐
๑๔	สังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	๓	-	-	๖				๖
๑๕	ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ และนำไปใช้อ้างอิง	๒	๖	-	-	๓	๒	๑	๖
รวม		๔๐	๕๐	๒๐	๓๐		๓๔	๑๕	๑๐๐

ก่อนกลางภาค ตัวชี้วัดที่	๑	๒	๓	๕	๗
	๖	๖	๔	๕	๔ (๒๕)
หลังกลางภาค	๖	๙	๑๑	๑๕	
	๒	๗	๑๐	๖	(๒๕)

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท ๓๓๑๐๒
ภาคเรียนที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
เวลา ๔๐ ชั่วโมง/ปี

ศึกษา วิเคราะห์ และฝึกทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด การวิเคราะห์และประเมินค่าวรรณคดีและวรรณกรรม โดยฝึกทักษะเกี่ยวกับอ่านออกเสียง ตอบคำถาม คาดคะเนเหตุการณ์เรื่องที่อ่าน วิเคราะห์วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล ฝึกทักษะการเขียนบรรยาย เขียนพรรณนา โน้มน้าว โครงการและรายงานการดำเนินโครงการ รายงานการประชุม เขียนบันทึกคดี ประเมินคุณค่างานเขียนในด้านต่างๆ ฝึกทักษะการพูดสรุปแนวคิด แสดงความคิดเห็นและประเมินเรื่องที่ฟังและดูพูดในโอกาสต่างๆ และศึกษาเกี่ยวกับระดับของภาษา อิทธิพลของภาษาต่างประเทศ แต่งบทร้อยกรองประเภทฉันท์

วิเคราะห์วิถีไทย ประเมินค่าความรู้และข้อคิดจากวรรณคดีวรรณกรรมเรื่อง กาพย์เห่เรือ สามัคคีเภทคำฉันท์ ไตรภูมิพระร่วง ท่องจำบทอาขยานที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

โดยใช้กระบวนการอ่าน เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต กระบวนการเขียนเขียนสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการฟัง การดู และการพูด สามารถเลือกฟัง ดู และพูดแสดงความรู้ ความคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณและสร้างสรรค์ เพื่อให้เข้าใจธรรมชาติภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง รักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ และมีนิสัยรักการอ่าน การเขียน มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด

ตัวชี้วัด

ท ๑.๑	ม.๖/๑	ม.๖./๗	ม.๖/๘
ท ๒.๑	ม.๖/๔	ม.๖/๕	
ท ๓.๑	ม.๖/๕	ม.๖/๖	
ท ๔.๑	ม.๖/๕	ม.๔-๖/๗	
ท ๕.๑	ม.๖/๑	ม.๖/๒	ม.๖/๓
		ม.๖/๔	ม.๖/๖

รวม ๑๔ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท ๓๓๑๐๒
ภาคเรียนที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
เวลา ๔๐ ชั่วโมง/ปี

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๑	การอ่านในชีวิตประจำวัน	ท ๑.๑ ม. ๖/๗ ม. ๖/๘ ท ๔.๑ ม. ๖/๗	การอ่านเรื่องต่างๆ นั้น ต้องมีการสังเคราะห์ ความรู้จากการอ่าน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่างๆ มาพัฒนา ตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ ซึ่งการอ่านเรื่องต่างๆ จะต้องรู้วิธีการเขียนกรอบแนวคิด และผังความคิด	๕	
๒	การเขียนบันทึก	ท ๒.๑ ม. ๖/๔	บันทึกเป็นงานเขียนสร้างสรรค์ซึ่งการเขียน บันทึกนั้นควรเข้าใจถึงองค์ประกอบและวิธีเขียน บันทึกเพื่อให้การสร้างสรรค์งานเขียน นั้นมีคุณภาพ	๔	
๓	การประเมินคุณค่า งานเขียน	ท ๒.๑ ม. ๖/๕	การประเมินคุณค่าเรื่องสั้นและการประเมินคุณค่ากวีนิพนธ์ เป็นการศึกษาวิเคราะห์ งานเขียน ทั้งด้านแนวคิด การใช้ภาษา กลวิธี การแต่ง รวมถึงคุณค่าที่ได้รับจากงานเขียน เพื่อนำไปใช้ ประเมินงานเขียนที่ได้อ่าน และนำไปใช้พัฒนางานของตนเอง	๔	
๔	การพูดอภิปราย การพูดแสดงทรรศนะ และการโต้แย้ง	ท ๓.๑ ม. ๖/๕ ม. ๖/๖	การพูดอภิปราย พูดแสดงทรรศนะ และการโต้แย้ง เป็นการพูดในโอกาสต่างๆ ผู้พูดต้องเสนอแนวคิดใหม่ใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสม และมีมารยาทในการพูด	๔	
๕	การแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท	ท ๔.๑ ม. ๖/๔	การแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันทจะต้องทราบถึงลักษณะการบังคับทางฉันทลักษณ์ของฉันทแต่ละประเภท	๓	
๖	กาพย์เห่เรือ	ท ๑.๑ ม. ๖/๑ ท ๕.๑ ม. ๖/๑ ม. ๖/๒ ม. ๖/๓ ม. ๖/๔ ม. ๖/๖	การอ่านออกเสียงบทร้อยกรองเรื่อง กาพย์เห่เรือ จะต้องอ่านอย่างถูกต้อง ไพเราะเหมาะสม วิเคราะห์วิจารณ์ตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น และลักษณะเด่น โดยเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต คุณค่าด้านวรรณศิลป์ในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ มีการสังเคราะห์ข้อคิด เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทอาขยานที่มีคุณค่า เพื่อนำไปใช้อ้างอิง	๘	
๗	สามัคคีเภทคำฉันท์	ท ๑.๑ ม. ๖/๑ ท ๕.๑ ม. ๖/๑ ม. ๖/๒ ม. ๖/๓ ม. ๖/๔	การอ่านออกเสียงบทร้อยกรองเรื่อง สามัคคีเภท คำฉันท์ จะต้องอ่านอย่างถูกต้อง ไพเราะเหมาะสม วิเคราะห์วิจารณ์ตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น วิเคราะห์ลักษณะเด่น โดยเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของ	๘	

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
		ม. ๖/๖	สังคมในอดีต คุณค่าด้านวรรณคดีศิลป์ในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ และยังต้องมีการสังเคราะห์ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน และท่องจำบทอาขยานที่มีคุณค่าเพื่อนำไปใช้อ้างอิง		
๘	ไตรภูมิพระร่วง ตอนมนุสสภูมิ	ท ๕.๑ ม. ๖/๑ ม. ๖/๒ ม. ๖/๓ ม. ๖/๔	การศึกษาเรื่อง ไตรภูมิพระร่วง ตอนมนุสสภูมิ จะต้องวิเคราะห์วิจารณ์ตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น วิเคราะห์ลักษณะเด่น โดยเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต คุณค่าด้านวรรณคดีศิลป์ในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ และยังต้องมีการสังเคราะห์ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน	๘	

โครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท ๓๓๑๐๒
ภาคเรียนที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๔๐ ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้	แผนการจัดการเรียนรู้	วิธีสอน/กระบวนการจัดการเรียนรู้	ทักษะการคิด	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ การอ่านในชีวิตประจำวัน	๑.การอ่านเพื่อสังเคราะห์ความรู้	- วิธีสอนแบบกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์	๑. ทักษะการวิเคราะห์ ๒. ทักษะการสังเคราะห์ ๓. ทักษะการสร้างความรู้ ๔. ทักษะการประยุกต์ใช้ความรู้	๑
	๒.การสังเคราะห์ความรู้จากสื่อ	- วิธีสอนแบบโมเดลซิปปา (CIPPA Model)	๑. ทักษะการวิเคราะห์ ๒. ทักษะการสังเคราะห์ ๓. ทักษะการสร้างความรู้ ๔. ทักษะการประยุกต์ใช้ความรู้	๑-๒
	๓.การเขียนกรอบแนวคิดจากการอ่าน	- วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Method : ๕E)	๑. ทักษะการวิเคราะห์ ๒. ทักษะการสังเคราะห์ ๓. ทักษะการสร้างความรู้ ๔. ทักษะการประยุกต์ใช้ความรู้	๑-๒
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ การเขียนบันเทิงคดี	๑.ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับบันเทิงคดี	- วิธีสอนแบบกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์	๑. ทักษะการเขียน ๒. ทักษะการเชื่อมโยง ๓. ทักษะกระบวนการคิดสร้างสรรค์	๑-๒
	๒.การเขียนเรื่องสั้น	- วิธีสอนโดยเน้นกระบวนการ : กระบวนการปฏิบัติ	๑. ทักษะการเขียน ๒. ทักษะการเชื่อมโยง ๓. ทักษะกระบวนการคิดสร้างสรรค์	๑-๒
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ การประเมินคุณค่า งานเขียน	๑.การประเมินคุณค่าเรื่องสั้น	- วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Method : ๕E)	๑. ทักษะการประเมิน ๒. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	๑-๒
	๒. การประเมินคุณค่ากวีนิพนธ์	- วิธีสอนแบบโมเดลซิปปา (CIPPA Model)	๑. ทักษะการประเมิน ๒. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	๑-๒
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ การพูดอภิปราย การพูดแสดงทรรศนะ และการโต้แย้ง	๑.การพูดอภิปราย	- วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Method : ๕E)	๑. ทักษะการพูด ๒. ทักษะการให้เหตุผล ๓. ทักษะการเชื่อมโยง ๔. ทักษะการประเมิน ๕. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	๑
	๒.การพูดแสดงทรรศนะ	- วิธีสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ : เทคนิคคู่คิดสี่สหาย	๑. ทักษะการพูด ๒. ทักษะการให้เหตุผล ๓. ทักษะการเชื่อมโยง	๑

หน่วยการเรียนรู้	แผนการจัดการเรียนรู้	วิธีสอน/กระบวนการจัดการเรียนรู้	ทักษะการคิด	เวลา (ชั่วโมง)
			๔. ทักษะการประเมิน ๕. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	
	๓.การโต้แย้ง	- วิธีสอนโดยเน้นกระบวนการ : กระบวนการเรียนความรู้ความเข้าใจ	๑. ทักษะการพูด ๒. ทักษะการให้เหตุผล ๓. ทักษะการเชื่อมโยง ๔. ทักษะการประเมิน ๕. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	๑
	๔.ฝึกปฏิบัติทักษะการพูดแบบต่างๆ	- วิธีสอนโดยเน้นกระบวนการ : กระบวนการปฏิบัติ	๑. ทักษะการพูด ๒. ทักษะการให้เหตุผล ๓. ทักษะการเชื่อมโยง ๔. ทักษะการประเมิน ๕. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	๑
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ การแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท	๑.เรียนรู้เรื่องคำประพันธ์ประเภทฉันท	- วิธีสอนแบบบรรยาย	๑. ทักษะการเขียน ๒. ทักษะกระบวนการคิดสร้างสรรค์ ๓. ทักษะการประเมิน	๑
	๒.การแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท	- วิธีสอนโดยเน้นกระบวนการ : กระบวนการปฏิบัติ	๑. ทักษะการเขียน ๒. ทักษะกระบวนการคิดสร้างสรรค์ ๓. ทักษะการประเมิน	๑-๒
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ กาพย์เห่เรือ	๑.การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง	- วิธีสอนโดยเน้นกระบวนการ : กระบวนการปฏิบัติ	๑. ทักษะการเปรียบเทียบ ๒. ทักษะการวิเคราะห์ ๓. ทักษะการสร้างความรู้ ๔. ทักษะการประเมิน	๑
	๒.ความเป็นมาและประวัติผู้แต่ง	- วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Method : ๕E)	๑. ทักษะการตีความ ๒. ทักษะการวิเคราะห์ ๓. ทักษะกระบวนการคิดอย่างมี วิจารณญาณ	๑
	๓.สรุปเนื้อหาและคำศัพท์	- วิธีสอนแบบกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์	๑. ทักษะการตีความ ๒. ทักษะการวิเคราะห์ ๓. ทักษะกระบวนการคิดอย่างมี วิจารณญาณ	๑-๒
	๔.คุณค่าด้านวรรณศิลป์	- วิธีสอนโดยเน้นกระบวนการ : กระบวนการกลุ่ม	๑. ทักษะการตีความ ๒. ทักษะการวิเคราะห์ ๓. ทักษะการสังเคราะห์ ๔. ทักษะการประเมิน ๕. ทักษะการประยุกต์ใช้ความรู้	๑-๒
	๕.คุณค่าและข้อคิด	- วิธีสอนแบบกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์	๑. ทักษะการวิเคราะห์ ๒. ทักษะการเชื่อมโยง ๓. ทักษะการประเมิน	๑-๒

หน่วยการเรียนรู้	แผนการจัดการเรียนรู้	วิธีสอน/กระบวนการจัดการเรียนรู้	ทักษะการคิด	เวลา (ชั่วโมง)
			๔. ทักษะการประยุกต์ใช้ความรู้ ๕. ทักษะกระบวนการคิดอย่างมี วิจารณญาณ	
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ สามัคคีเภทคำฉันท์	๑.การอ่านออกเสียงคำประพันธ์ประเภทฉันท์	- วิธีสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ : เทคนิคคูคิด	๑. ทักษะการเปรียบเทียบ ๒. ทักษะการวิเคราะห์ ๓. ทักษะการสร้างความรู้ ๔. ทักษะการประเมิน	๑
	๒.ความเป็นมาและประวัติผู้แต่ง	- วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Method : ๕E)	๑. ทักษะการเปรียบเทียบ ๒. ทักษะการตีความ ๓. ทักษะการวิเคราะห์ ๔. ทักษะการสร้างความรู้	๑
	๓.สรุปเนื้อหาและคำศัพท์	- วิธีสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ : เทคนิคคูคิดสี่สหาย	๑. ทักษะการตีความ ๒. ทักษะการวิเคราะห์ ๓. ทักษะการสังเคราะห์ ๔. ทักษะการประเมิน ๕. ทักษะการประยุกต์ใช้ความรู้	๑-๒
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ ไตรภูมิพระร่วง ตอนมนุสสภูมิ	๑.ความเป็นมาและประวัติผู้แต่ง	- วิธีสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ : เทคนิคการต่อเรื่องราว (Jigsaw)	๑. ทักษะการสร้างความรู้ ๒. ทักษะการวิเคราะห์	๑-๒
	๒.การพิจารณาเนื้อหาและคำศัพท์	- วิธีสอนแบบกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์	๑. ทักษะการตีความ ๒. ทักษะการวิเคราะห์ ๓. ทักษะการสังเคราะห์ ๔. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	๑-๒

วิเคราะห์คะแนนตัวชี้วัด

วิชาภาษาไทย (ท ๓๓๑๐๒)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๒

เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

อัตราส่วนคะแนนระหว่างภาค ต่อ ปลายภาค = ๗๐ : ๓๐

ข้อ	ตัวชี้วัด	เวลาเรียน	คะแนนระหว่างเรียน	คะแนนกลางภาคเรียน	คะแนนปลายภาคเรียน	วิธีการประเมิน			คะแนนรวม
						K	P	A	
๑	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง ไพเราะ และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	๒	๖	-	-	๓	๒	๑	๖
๒	อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงาน	๒	๖	-	-	๔	๒	-	๖
๓	สังเคราะห์ความรู้จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ	๒	๔	-	-	๒	๒	-	๔
๔	ผลิตงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ	๒	๔	-	-	๒	๒	-	๔
๕	ประเมินงานเขียนของผู้อื่น แล้วนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง	๒	๕	-	-	๒	๒	๑	๕
๖	พูดในโอกาสต่าง ๆ พูดแสดงทรรศนะโต้แย้ง โน้มน้าวใจ และเสนอแนวคิดใหม่ ด้วยภาษาถูกต้องเหมาะสม	๓	๒	-	๖	๔	๓	๑	๘
๗	มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๒	-	๔	-	๒	๒	-	๔
๘	วิเคราะห์หัตถิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น	๔	-	๖	๔	๕	๓	๒	๑๐
๙	วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์	๒	๗	-	-	๔	๒	๑	๗
๑๐	วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น	๔	๑๐	-	-	๕	๓	๒	๑๐
๑๑	วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทาง	๔	-	๑๐	-	๕	๓	๒	๑๐

ข้อ	ตัวชี้วัด	เวลา เรียน	คะแนน ระหว่าง เรียน	คะแนน กลาง ภาค เรียน	คะแนน ปลาย ภาค เรียน	วิธีการประเมิน			คะแนน รวม
						K	P	A	
	ประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต								
๑๒	วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีและวรรณกรรมในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ	๕	-	-	๑๐	๕	๓	๒	๑๐
๑๓	สังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดี และวรรณกรรมเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	๔	-	-	๑๐	๕	๓	๒	๑๐
๑๔	ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ และนำไปใช้อ้างอิง	๒	๖	-	-	๓	๒	๑	๖
	รวม	๔๐	๕๐	๒๐	๓๐	๕๑	๓๔	๑๕	๑๐๐

อภิธานศัพท์

กระบวนการเขียน

กระบวนการเขียนเป็นการคิดเรื่องที่จะเขียนและรวบรวมความรู้ในการเขียน กระบวนการเขียน มี ๕ ขั้นตอนดังนี้

๑. การเตรียมการเขียน เป็นขั้นเตรียมพร้อมที่จะเขียนโดยเลือกหัวข้อเรื่องที่จะเขียน บนพื้นฐานของประสบการณ์ กำหนดรูปแบบการเขียน รวบรวมความคิดในการเขียน อาจใช้วิธีการอ่านหนังสือ สนทนา จัดหมวดหมู่ความคิด โดยเขียนเป็นแผนภาพความคิด จัดบันทึกความคิดที่จะเขียนเป็นรูปหัวข้อเรื่องใหญ่ หัวข้อย่อย และรายละเอียดคร่าวๆ

๒. การยกร่างข้อเขียน เมื่อเตรียมหัวข้อเรื่องและความคิดรูปแบบการเขียนแล้วให้นำความคิดมาเขียนตามรูปแบบที่กำหนดเป็นการยกร่างข้อเขียน โดยคำนึงถึงว่าจะเขียนให้ใครอ่าน จะใช้ภาษาอย่างไรให้เหมาะสมกับเรื่องและเหมาะสมกับผู้อื่น จะเริ่มต้นเขียนอย่างไร มีหัวข้อเรื่องอย่างไร ลำดับความคิดอย่างไร เชื่อมโยงความคิดอย่างไร

๓. การปรับปรุงข้อเขียน เมื่อเขียนยกร่างแล้วอ่านทบทวนเรื่องที่เขียน ปรับปรุงเรื่องที่เขียนเพิ่มเติมความคิดให้สมบูรณ์ แก้ไขภาษา สำนวนโวหาร นำไปให้เพื่อนหรือผู้อื่นอ่าน นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงอีกครั้ง

๔. การบรรณาธิการกิจ นำข้อเขียนที่ปรับปรุงแล้วมาตรวจทานคำผิด แก้ไขให้ถูกต้อง แล้วอ่านตรวจทานแก้ไขข้อเขียนอีกครั้ง แก้ไขข้อผิดพลาดทั้งภาษา ความคิด และการเว้นวรรคตอน

๕. การเขียนให้สมบูรณ์ นำเรื่องที่แก้ไขปรับปรุงแล้วมาเขียนเรื่องให้สมบูรณ์ จัดพิมพ์ วาดรูปประกอบ เขียนให้สมบูรณ์ด้วยลายมือที่สวยงามเป็นระเบียบ เมื่อพิมพ์หรือเขียนแล้วตรวจทานอีกครั้งให้สมบูรณ์ก่อนจัดทำรูปเล่ม

กระบวนการคิด

การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นกระบวนการคิด คนที่จะคิดได้ดีต้องเป็นผู้ฟัง ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้เขียนที่ดี บุคคลที่จะคิดได้ดีจะต้องมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานในการคิด บุคคลจะมีความสามารถในการรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า จะต้องมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานที่นำมาช่วยในการคิดทั้งสิ้น การสอนให้คิดควรให้ผู้เรียนรู้จักคัดเลือกข้อมูล ถ่ายทอด รวบรวม และจำข้อมูลต่างๆ สมองของมนุษย์จะเป็นผู้บริโภคข้อมูลข่าวสาร และสามารถแปลความข้อมูลข่าวสาร และสามารถนำมาใช้อ้างอิงการเป็นผู้ฟัง ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้เขียนที่ดี จะต้องสอนให้เป็นผู้บริโภคข้อมูลข่าวสารที่ดีและเป็นนักคิดที่ดีด้วยกระบวนการสอนภาษาจึงต้องสอนให้ผู้เรียนเป็นผู้รับรู้ข้อมูลข่าวสารและมีทักษะการคิด นำข้อมูลข่าวสารที่ได้จากการฟังและการอ่านนำมาสู่การฝึกทักษะการคิด นำการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มาสอนในรูปแบบบูรณาการทักษะ ตัวอย่าง เช่น การเขียนเป็นกระบวนการคิดในการวิเคราะห์ การแยกแยะ การสังเคราะห์ การประเมินค่า การสร้างสรรค์ ผู้เขียนจะนำความรู้และประสบการณ์สู่การคิดและแสดงออกตามความคิดของตนเสมอ ต้องเป็นผู้อ่านและผู้ฟังเพื่อรับรู้ข่าวสารที่จะนำมาวิเคราะห์และสามารถแสดงทรรศนะได้

กระบวนการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการซึ่งผู้อ่านสร้างความหมายหรือพัฒนา การตีความระหว่างการอ่านผู้อ่านจะต้องรู้หัวข้อเรื่อง รู้จุดประสงค์ของการอ่าน มีความรู้ทางภาษาที่ใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้ในหนังสือที่อ่าน โดยใช้ประสบการณ์เดิมเป็นประสบการณ์ทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน กระบวนการอ่านมีดังนี้

๑. การเตรียมการอ่าน ผู้อ่านจะต้องอ่านชื่อเรื่อง หัวข้อย่อยจากสารบัญเรื่อง อ่านคำนำ ให้ทราบจุดมุ่งหมายของหนังสือ ตั้งจุดประสงค์ของการอ่านจะอ่านเพื่อความเพลิดเพลินหรืออ่านเพื่อหาความรู้ วางแผนการอ่านโดยอ่านหนังสือตอนใดตอนหนึ่งว่าความยากง่ายอย่างไร หนังสือมีความยากมากน้อยเพียงใด รูปแบบ

ของหนังสือเป็นอย่างไร เหมาะกับผู้อ่านประเภทใด เดาความเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เตรียมสมุด ดินสอ สำหรับจดบันทึกข้อความหรือเนื้อเรื่องที่สำคัญขณะอ่าน

๒. การอ่าน ผู้อ่านจะอ่านหนังสือให้ตลอดเล่มหรือเฉพาะตอนที่ต้องการอ่าน ขณะอ่านผู้อ่านจะใช้ความรู้จากการอ่านคำ ความหมายของคำมาใช้ในการอ่าน รวมทั้งการรู้จักแบ่งวรรคตอนด้วย การอ่านเร็วจะมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ดีกว่าผู้อ่านช้า ซึ่งจะสะกดคำอ่านหรืออ่านย้อนไปย้อนมา ผู้อ่านจะใช้บริบทหรือคำแวดล้อมช่วยในการตีความหมายของคำเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน

๓. การแสดงความคิดเห็น ผู้อ่านจะจดบันทึกข้อความที่มีความสำคัญ หรือเขียนแสดง ความคิดเห็นตีความข้อความที่อ่าน อ่านซ้ำในตอนที่ไมเข้าใจเพื่อทำความเข้าใจให้ถูกต้อง ขยายความคิดจากการอ่านจับคู่กับเพื่อนสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตั้งข้อสังเกตจากเรื่องที่อ่าน ถ้าเป็นการอ่านบทกลอนจะต้องอ่านทำนองเสนาะต่างๆ เพื่อฟังเสียงการอ่านและเกิดจินตนาการ

๔. การอ่านสำรวจ ผู้อ่านจะอ่านซ้ำโดยเลือกอ่านตอนใดตอนหนึ่ง ตรวจสอบคำและภาษา ที่ใช้สำรวจโครงเรื่องของหนังสือเปรียบเทียบหนังสือที่อ่านกับหนังสือที่เคยอ่าน สำรวจและเชื่อมโยงเหตุการณ์ในเรื่องและการลำดับเรื่อง และสำรวจคำสำคัญที่ใช้ในหนังสือ

๕. การขยายความคิด ผู้อ่านจะสะท้อนความเข้าใจในการอ่าน บันทึกข้อคิดเห็น คุณค่าของเรื่องเชื่อมโยงเรื่องราวในเรื่องกับชีวิตจริง ความรู้สึกจากการอ่าน จัดทำโครงงานหลักการอ่าน เช่น วาดภาพ เขียนบทละคร เขียนบันทึกรายงานการอ่าน อ่านเรื่องอื่นๆ ที่ผู้เขียนคนเดียวกันแต่ง อ่านเรื่องเพิ่มเติม เรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ได้ความรู้ที่ชัดเจนและกว้างขวางขึ้น

การเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์ และจินตนาการในการเขียน เช่น การเขียนเรียงความ นิทาน เรื่องสั้น นวนิยาย และบทร้อยกรอง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ผู้เขียนจะต้องมีความคิดดี มีจินตนาการดี มีคลังคำอย่างหลากหลาย สามารถนำคำมาใช้ ในการเขียน ต้องใช้เทคนิคการเขียน และใช้ถ้อยคำอย่างสละสลวย

การดู

การดูเป็นการรับสารจากสื่อภาพและเสียง และแสดงทรรศนะได้จากการรับรู้สาร ตีความ แปลความ วิเคราะห์ และประเมินคุณค่าสารจากสื่อ เช่น การดูโทรทัศน์ การดูคอมพิวเตอร์ การดูละคร การดูภาพยนตร์ การดูหนังสือการ์ตูน (แม้ไม่มีเสียงแต่มีถ้อยคำอ่านแทนเสียงพูด) ผู้ดูจะต้องรับรู้สาร จากการดูและนำมาวิเคราะห์ ตีความ และประเมินคุณค่าของสารที่เป็นเนื้อเรื่องโดยใช้หลักการพิจารณาวรรณคดีหรือการวิเคราะห์วรรณคดีเบื้องต้น เช่น แนวคิดของเรื่อง ฉากที่ประกอบเรื่องสมเหตุสมผล กิริยาท่าทาง และการแสดงออกของตัวละครมีความสมจริงกับบทบาท โครงเรื่อง เพลง แสง สี เสียง ที่ใช้ประกอบการแสดงให้อารมณ์แก่ผู้ดูสมจริงและสอดคล้องกับยุคสมัยของเหตุการณ์ที่จำลองสู่บทละคร คุณค่าทางจริยธรรม คุณธรรม และคุณค่าทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อผู้ดูหรือผู้ชม ถ้าเป็นการดูข่าวและเหตุการณ์ หรือการอภิปราย การใช้ความรู้หรือเรื่องที่เป็นสารคดี การโฆษณาทางสื่อจะต้องพิจารณาเนื้อหาสาระว่าสมควรเชื่อถือได้หรือไม่ เป็นการโฆษณาชวนเชื่อหรือไม่ ความคิดสำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้มาก และการดูละครเวที ละครโทรทัศน์ ดูข่าวทางโทรทัศน์จะเป็นประโยชน์ได้รับความสนุกสนาน ต้องดูและวิเคราะห์ ประเมินค่า สามารถแสดงทรรศนะของตนได้อย่างมีเหตุผล

การตีความ

การตีความเป็นการใช้ความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านและการใช้บริบท ได้แก่ คำที่แวดล้อมข้อความ ทำความเข้าใจข้อความหรือกำหนดความหมายของคำให้ถูกต้อง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ ให้ความหมายว่า การตีความหมาย ชี้อธิบายหรือกำหนดความหมาย ให้ความหมายหรืออธิบาย ใช้หรือปรับให้เข้าใจเจตนา และความมุ่งหมายเพื่อความถูกต้อง

การเปลี่ยนแปลงของภาษา

ภาษาย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา คำคำหนึ่งในสมัยหนึ่งเขียนอย่างหนึ่ง อีกสมัยหนึ่งเขียนอีกอย่างหนึ่ง คำว่า ประเทศ แต่เดิมเขียน ประเทศ คำว่า ปักข์ใต้ แต่เดิมเขียน ปักใต้ ในปัจจุบันเขียน ปักข์ใต้ คำว่า ลุ่ม ลึก แต่ก่อนเขียน ลุ่มรก ภาษาจึงมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งความหมายและการเขียน บางครั้งคำบางคำ เช่น คำว่า หล่อน เป็นคำสรรพนามแสดงถึงคำพูด สรรพนามบุรุษที่ ๓ ที่เป็นคำสุภาพ แต่เดิมนี้นี้คำว่า หล่อน มีความหมายในเชิงดูแคลน เป็นต้น

การสร้างสรรค

การสร้างสรรค คือ การรู้จักเลือกความรู้ ประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมมาเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ ความคิดใหม่ หรือสิ่งแปลกใหม่ที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม บุคคลที่จะมีความสามารถในการสร้างสรรคจะต้องเป็นบุคคลที่มีความคิดอิสระอยู่เสมอ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มองโลกในแง่ดี คิดไตร่ตรอง ไม่ตัดสินใจสิ่งใดง่ายๆ การสร้างสรรคของมนุษย์จะเกี่ยวเนื่องกันกับความคิด การพูด การเขียน และการกระทำเชิงสร้างสรรค ซึ่งจะต้องมีการคิดเชิงสร้างสรรคเป็นพื้นฐาน

ความคิดเชิงสร้างสรรคเป็นความคิดที่พัฒนามาจากความรู้และประสบการณ์เดิม ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของการพูด การเขียน และการกระทำเชิงสร้างสรรค

การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรคเป็นการแสดงออกทางภาษาที่ใช้ภาษาขัดเกลาให้ไพเราะ งดงาม เหมาะสม ถูกต้องตามเนื้อหาที่พูดและเขียน

การกระทำเชิงสร้างสรรคเป็นการกระทำที่ไม่ซ้ำแบบเดิมและคิดค้นใหม่แปลกไปจากเดิม และเป็นประโยชน์ที่สูงขึ้น

ข้อมูลสารสนเทศ

ข้อมูลสารสนเทศ หมายถึง เรื่องราว ข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่สามารถ สื่อความหมายด้วยการพูดบอกเล่า บันทึกเป็นเอกสาร รายงาน หนังสือ แผนที่ แผนภาพ ภาพถ่าย บันทึกด้วยเสียงและภาพ บันทึกด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นการเก็บเรื่องราวต่างๆ บันทึกไว้เป็นหลักฐานด้วยวิธีต่างๆ

ความหมายของคำ

คำที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารมีความหมายแบ่งได้เป็น ๓ ลักษณะ คือ

๑. ความหมายโดยตรง เป็นความหมายที่ใช้พูดจากันตรงตามความหมาย คำหนึ่งๆ นั้น อาจมีความหมายได้หลายความหมาย เช่น คำว่า กา อาจมีความหมายถึง ภาชนะใส่น้ำ หรืออาจหมายถึง นกชนิดหนึ่ง ตัวสีดำ ร้อง กา กา เป็นความหมายโดยตรง

๒. ความหมายแฝง คำอาจมีความหมายแฝงเพิ่มจากความหมายโดยตรง มักเป็นความหมายเกี่ยวกับความรู้สึก เช่น คำว่า ชี้นี้นิว กับ ประหยัด หมายถึง ไม่ใช่จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย เป็นความหมายตรง แต่ความรู้สึกต่างกัน ประหยัดเป็นสิ่งที่ดี แต่ชี้นี้นิวเป็นสิ่งที่ไม่ดี

๓. ความหมายในบริบท คำบางคำมีความหมายตรง เมื่อรวมกับคำอื่นจะมีความหมายเพิ่มเติมกว้างขึ้น หรือแคบลงได้ เช่น คำว่า ดี เด็กดี หมายถึง วานอนนอนง่าย เสียงดี หมายถึง ไพเราะ ดินสอดี หมายถึง เขียนได้ดี สุขภาพดี หมายถึง ไม่มีโรค ความหมายบริบทเป็นความหมายเช่นเดียวกับความหมายแฝง

คุณค่าของงานประพันธ์

เมื่อผู้อ่านอ่านวรรณคดีหรือวรรณกรรมแล้วจะต้องประเมินงานประพันธ์ ให้เห็นคุณค่าของงานประพันธ์ ทำให้ผู้อ่านอ่านอย่างสนุก และได้รับประโยชน์จากการอ่านงานประพันธ์ คุณค่าของงานประพันธ์แบ่งได้เป็น ๒ ประการ คือ

๑. คุณค่าด้านวรรณศิลป์ ถ้าอ่านบทร้อยกรองก็จะพิจารณากลวิธีการแต่ง การเลือกเฟ้นถ้อยคำมาใช้ได้ไพเราะ มีความคิดสร้างสรรค์ และให้ความสะท้อนอารมณ์ ถ้าเป็นบทร้อยแก้วประเภทสารคดี รูปแบบการเขียนจะเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง วิธีการนำเสนอน่าสนใจ เนื้อหามีความถูกต้อง ใช้ภาษาสละสลวยชัดเจน การนำเสนอมีความคิดสร้างสรรค์ ถ้าเป็นร้อยแก้วประเภทบันเทิงคดี องค์ประกอบของเรื่องไม่ว่าเรื่องสั้น นวนิยาย นิทาน จะมีแก่นเรื่อง โครงเรื่องตัวละครมีความสัมพันธ์กัน กลวิธีการแต่งแปลกใหม่ น่าสนใจ ปมขัดแย้งในการแต่งสร้างความสะท้อนอารมณ์ การใช้ถ้อยคำสร้างภาพได้ชัดเจน คำพูดในเรื่องเหมาะสมกับบุคลิกของ ตัวละครมีความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับชีวิตและสังคม

๒. คุณค่าด้านสังคม เป็นคุณค่าทางด้านวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ ชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ และคุณค่าทางจริยธรรม คุณค่าด้านสังคม เป็นคุณค่าที่ผู้อ่านจะ เข้าใจชีวิตทั้งในโลกทัศน์และชีวิตทัศน์ เข้าใจการดำเนินชีวิตและเข้าใจเพื่อนมนุษย์ดีขึ้น เนื้อหาย่อมเกี่ยวข้องกับการช่วยจรรโลงใจแก่ผู้อ่าน ช่วยพัฒนาสังคม ช่วยอนุรักษ์สิ่งมีคุณค่าของชาติบ้านเมือง และสนับสนุนค่านิยมอันดีงาม

โครงการ

โครงการเป็นการจัดการเรียนรู้วิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนด้วยการค้นคว้า ลงมือปฏิบัติจริง ในลักษณะของการสำรวจ ค้นคว้า ทดลอง ประดิษฐ์คิดค้น ผู้เรียนจะรวบรวมข้อมูล นำมาวิเคราะห์ ทดสอบเพื่อแก้ปัญหาข้อใจ ผู้เรียนจะนำความรู้จากชั้นเรียนมาบูรณาการในการแก้ปัญหา ค้นหาคำตอบ เป็นกระบวนการค้นพบนำไปสู่การเรียนรู้ ผู้เรียนจะเกิดทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการจัดการ ผู้สอนจะเข้าใจผู้เรียน เห็นรูปแบบการเรียนรู้ การคิด วิธีการทำงานของผู้เรียน จากการสังเกตการทำงานของผู้เรียน

การเรียนรู้แบบโครงการเป็นการเรียนแบบศึกษาค้นคว้าวิธีการหนึ่ง แต่เป็นการศึกษาค้นคว้าที่ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนมีเหตุผล สรุปเรื่องราวอย่างมีกฎเกณฑ์ ทำงานอย่างมีระบบ การเรียนแบบโครงการไม่ใช่การศึกษาค้นคว้าจัดทำรายงานเพียงอย่างเดียว ต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูลและมีการสรุปผล

ทักษะการสื่อสาร

ทักษะการสื่อสาร ได้แก่ ทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ซึ่งเป็นเครื่องมือของการส่งสารและการรับสาร การส่งสาร ได้แก่ การส่งความรู้ ความเชื่อ ความคิด ความรู้สึกด้วยการพูด และการเขียน ส่วนการรับสาร ได้แก่ การรับความรู้ ความเชื่อ ความคิด ด้วยการอ่านและการฟัง การฝึกทักษะการสื่อสารจึงเป็นการฝึกทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ให้สามารถ รับสารและส่งสารอย่างมีประสิทธิภาพ

ธรรมชาติของภาษา

ธรรมชาติของภาษาเป็นคุณสมบัติของภาษาที่สำคัญ มีคุณสมบัติพอสรุปได้ คือ

ประการ ที่หนึ่ง ทุกภาษาจะประกอบด้วยเสียงและความหมาย โดยมีระเบียบแบบแผนหรือกฎเกณฑ์ในการใช้ อย่างเป็นระบบ

ประการที่สอง ภาษามีพลังในการออกงานมีรู้สิ้นสุด หมายถึง มนุษย์สามารถใช้ภาษา สื่อความหมายได้โดยไม่สิ้นสุด

ประการที่สาม ภาษาเป็นเรื่องของการใช้สัญลักษณ์ร่วมกันหรือสมมติร่วมกัน และมีการรับรู้สัญลักษณ์หรือสมมติร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจตรงกัน

ประการที่สี่ ภาษาสามารถใช้ภาษาพูดในการติดต่อสื่อสาร ไม่จำกัดเพศของผู้ส่งสาร ไม่ว่าหญิง ชาย เด็ก ผู้ใหญ่ สามารถผลัดกันในการส่งสารและรับสารได้

ประการที่ห้า ภาษาพูดย่อมใช้ได้ทั้งในปัจจุบัน อดีตและอนาคต ไม่จำกัดเวลาและสถานที่

ประการที่หก ภาษาเป็นเครื่องมือการถ่ายทอดวัฒนธรรม และวิชาความรู้ต่างๆ ประการ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการสร้างสรรค์สิ่งใหม่

แนวคิดในวรรณกรรม

แนวคิดในวรรณกรรมหรือแนวเรื่องในวรรณกรรมเป็นความคิดสำคัญในการผูกเรื่องให้ดำเนินเรื่องไปตามแนวคิด หรือเป็นความคิดที่สอดแทรกในเรื่องใหญ่ แนวคิดย่อมเกี่ยวข้องกับมนุษย์และสังคม เป็นสารที่ผู้เขียนส่งให้ผู้อ่าน เช่น ความดีย่อมชนะความชั่ว ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว ความยุติธรรมทำให้โลกสันติสุข คนเราพ้นความตายไปไม่ได้ เป็นต้น ฉะนั้นแนวคิดเป็นสารที่ผู้เขียนต้องการส่งให้ผู้อ่านทราบ เช่น ความดี ความยุติธรรม ความรัก เป็นต้น

บริบท

บริบทเป็นคำที่แวดล้อมข้อความที่อ่าน ผู้อ่านจะใช้ความรู้สึกละประสบการณ์มากำหนดความหมายหรือความเข้าใจ โดยนำคำแวดล้อมมาช่วยประกอบความรู้และประสบการณ์ เพื่อทำความเข้าใจหรือความหมายของคำ

พลังของภาษา

ภาษาเป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตของมนุษย์ มนุษย์จึงสามารถเรียนรู้ภาษาเพื่อการดำรงชีวิต เป็นเครื่องมือของการสื่อสารและสามารถพัฒนาภาษาของตนได้ ภาษาช่วยให้คนรู้จักคิดและแสดงออกของความคิดด้วยการพูด การเขียน และการกระทำซึ่งเป็นผลจากการคิด ถ้าไม่มีภาษา คนจะคิดไม่ได้ ถ้าคนมีภาษาน้อยมีคำศัพท์น้อย ความคิดของคนก็จะแคบไม่กว้างไกล คนที่ใช้ภาษาได้ดีจะมีความคิดดีด้วย คนจะใช้ความคิดและแสดงออกทางความคิดเป็นภาษา ซึ่งส่งผลไปสู่การกระทำ ผลของการกระทำส่งผลไปสู่ความคิด ซึ่งเป็นพลังของภาษา ภาษาจึงมีบทบาทสำคัญต่อมนุษย์ ช่วยให้มนุษย์พัฒนาความคิด ช่วยดำรงสังคมให้มนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุข มีมิตรต่อกัน ช่วยเหลือกันด้วยการใช้ภาษาติดต่อสื่อสารกัน ช่วยให้คนปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม ภาษาช่วยให้มนุษย์เกิดการพัฒนา ใช้ภาษาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การอภิปรายโต้แย้งเพื่อนำไปสู่ผลสรุป มนุษย์ใช้ภาษาในการเรียนรู้ จดบันทึกความรู้ แสวงหาความรู้ และช่วยจรรโลงใจ ด้วยการอ่านบทกลอน ร้องเพลง ภาษายังมีพลังในตัวของมันเอง เพราะภาพย่อมประกอบด้วยเสียงและความหมาย การใช้ภาษาใช้ถ้อยคำทำให้เกิดความรู้สึกต่อผู้รับสาร ให้เกิดความงอกเงยตึงเครียดหรือเกิด ความชื่นชอบ ความรักย่อมเกิดจากภาษาทั้งสิ้น ที่นำไปสู่ผลสรุปที่มีประสิทธิภาพ

ภาษาถิ่น

ภาษาถิ่นเป็นภาษาพื้นเมืองหรือภาษาที่ใช้ในท้องถิ่น ซึ่งเป็นภาษาดั้งเดิมของชาวพื้นบ้านที่ใช้พูดจากันในหมู่เหล่าของตน บางครั้งจะใช้คำที่มีความหมายต่างกันไปเฉพาะถิ่น บางครั้งคำที่ใช้พูดจากันเป็นคำเดียว ความหมายต่างกันแล้วยังใช้สำเนียงที่ต่างกัน จึงมีคำกล่าวที่ว่า “สำเนียง บอกภาษา” สำเนียงจะบอกว่าเป็นภาษาอะไร และผู้พูดเป็นคนถิ่นใด อย่างไรก็ตามภาษาถิ่นในประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นภาษาถิ่นเหนือ ถิ่นอีสาน ถิ่นใต้สามารถสื่อสารเข้าใจกันได้ เพียงแต่สำเนียงแตกต่างกันไปเท่านั้น

ภาษาไทยมาตรฐาน

ภาษาไทยมาตรฐานหรือบางที่เรียกว่า ภาษาไทยกลางหรือภาษาราชการ เป็นภาษาที่ใช้ สื่อสารกันทั่วประเทศและเป็นภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้คนไทยสามารถใช้ภาษาราชการ ในการติดต่อสื่อสารสร้างความสัมพันธ์ ความเป็นชาติไทย ภาษาไทยมาตรฐานก็คือภาษาที่ใช้กันในเมืองหลวง ที่ใช้ติดต่อกันทั้งประเทศ มีคำและสำเนียงภาษาที่เป็นมาตรฐาน ต้องพูดให้ชัดถ้อยชัดคำได้ตามมาตรฐานของภาษาไทย ภาษากลางหรือภาษาไทยมาตรฐานมีความสำคัญในการสร้างความเป็นปึกแผ่น วรรณคดีมีการถ่ายทอดกันมาเป็นวรรณคดีประจำชาติจะใช้ภาษาที่เป็นภาษาไทยมาตรฐานในการสร้างสรรค์งานประพันธ์ ทำให้วรรณคดีเป็นเครื่องมือในการศึกษาภาษาไทยมาตรฐานได้

ภาษาพูดกับภาษาเขียน

ภาษาพูดเป็นภาษาที่ใช้พูดจากัน ไม่เป็นแบบแผนภาษา ไม่พิถีพิถันในการใช้แต่ใช้สื่อสารกันได้ดี สร้างความรู้สึกที่เป็นกันเอง ใช้ในหมู่เพื่อนฝูง ในครอบครัว และติดต่อสื่อสารกันอย่างไม่เป็นทางการ การใช้ภาษาพูดจะใช้ภาษาที่เป็นกันเองและสุภาพ ขณะเดียวกันก็คำนึงว่าพูดกับบุคคลที่มีฐานะต่างกัน การใช้ถ้อยคำก็ต่างกันไปด้วย ไม่คำนึงถึงหลักภาษาหรือระเบียบแบบแผนการใช้ภาษามากนัก

ส่วนภาษาเขียนเป็นภาษาที่ใช้เคร่งครัดต่อการใช้ถ้อยคำ และคำนึงถึงหลักภาษา เพื่อใช้ในการสื่อสารให้ถูกต้องและใช้ในการเขียนมากกว่าพูด ต้องใช้ถ้อยคำที่สุภาพ เขียนให้เป็นประโยค เลือกใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในการสื่อสาร เป็นภาษาที่ใช้ในพิธีการต่างๆ เช่น การกล่าวรายงาน กล่าวปราศรัย กล่าวสดุดี การประชุมอภิปราย การปาฐกถา จะระมัดระวังการใช้คำที่ไม่จำเป็นหรือ คำฟุ่มเฟือย หรือการเล่นคำจนกลายเป็นการพูดหรือเขียนเล่นๆ

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) บางครั้งเรียกว่า ภูมิปัญญาชาวบ้าน เป็นกระบวนทัศน์ (Paradigm) ของคนในท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคน คนกับธรรมชาติ เพื่อความอยู่รอด แต่คนในท้องถิ่นจะสร้างความรู้จากประสบการณ์และการปฏิบัติ เป็นความรู้ ความคิด ที่นำมาใช้ในท้องถิ่นของตนเพื่อการดำรงชีวิตที่เหมาะสมและสอดคล้องกับธรรมชาติ ผู้รู้จึงกลายเป็น ปราชญ์ชาวบ้านที่มีความรู้เกี่ยวกับภาษา ยารักษาโรคและการดำเนินชีวิตในหมู่บ้านอย่างสงบสุข

ภูมิปัญญาทางภาษา

ภูมิปัญญาทางภาษาเป็นความรู้ทางภาษา วรรณกรรมท้องถิ่น บทเพลง สุภาษิต คำพังเพยในแต่ละท้องถิ่น ที่ได้ใช้ภาษาในการสร้างสรรค์ผลงานต่างๆ เพื่อใช้ประโยชน์ในกิจกรรมทางสังคมที่ต่างกัน โดยนำภูมิปัญญาทางภาษาในการสั่งสอนอบรมพิธีการต่างๆ การบันเทิงหรือการละเล่น มีการแต่งเป็นคำประพันธ์ในรูปแบบต่างๆ ทั้งนิทาน นิทานปรัมปรา ตำนาน บทเพลง บทร้องเล่น บทเห่กล่อม บทสวดต่างๆ บททำขวัญ เพื่อประโยชน์ทางสังคมและเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมประจำถิ่น

ระดับภาษา

ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่คนในสังคมจะต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องกับสถานการณ์และโอกาสที่ใช้ภาษา บุคคลและประชุมชน การใช้ภาษาจึงแบ่งออกเป็นระดับของการใช้ภาษาได้หลายรูปแบบ ตำราแต่ละเล่มจะแบ่งระดับภาษาแตกต่างกันตามลักษณะของสัมพันธภาพของบุคคลและสถานการณ์

การแบ่งระดับภาษาประมวลได้ดังนี้

๑. การแบ่งระดับภาษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

๑.๑ ภาษาที่ไม่เป็นทางการหรือภาษาที่เป็นแบบแผน เช่น การใช้ภาษาในการประชุม ในการกล่าวสุนทรพจน์ เป็นต้น

๑.๒ ภาษาที่ไม่เป็นทางการหรือภาษาที่ไม่เป็นแบบแผน เช่น การใช้ภาษาในการสนทนา การใช้ภาษาในการเขียนจดหมายถึงผู้คุ้นเคย การใช้ภาษาในการเล่าเรื่องหรือประสบการณ์ เป็นต้น

๒. การแบ่งระดับภาษาที่เป็นพิธีการกับระดับภาษาที่ไม่เป็นพิธีการ การแบ่งภาษาแบบนี้เป็นการแบ่งภาษาตามความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นระดับ ดังนี้

๒.๑ ภาษาระดับพิธีการ เป็นภาษาแบบแผน

๒.๒ ภาษาระดับกึ่งพิธีการ เป็นภาษากึ่งแบบแผน

๒.๓ ภาษาระดับที่ไม่เป็นพิธีการ เป็นภาษาไม่เป็นแบบแผน

๓. การแบ่งระดับภาษาตามสภาพแวดล้อม โดยแบ่งระดับภาษาในระดับย่อยเป็น ๕ ระดับ คือ

๓.๑ ภาษาระดับพิธีการ เช่น การกล่าวปราศรัย การกล่าวเปิดงาน

- ๓.๒ ภาษาระดับทางการ เช่น การรายงาน การอภิปราย
- ๓.๓ ภาษาระดับกึ่งทางการ เช่น การประชุมอภิปราย การปาฐกถา
- ๓.๔ ภาษาระดับการสนทนา เช่น การสนทนากับบุคคลอย่างเป็นทางการ
- ๓.๕ ภาษาระดับกันเอง เช่น การสนทนาพูดคุยในหมู่เพื่อนฝูงในครอบครัว

วิจารณ์ญาณ

วิจารณ์ญาณ หมายถึง การใช้ความรู้ ความคิด ทำความเข้าใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีเหตุผล การมีวิจารณ์ญาณต้องอาศัยประสบการณ์ในการพิจารณาตัดสินสารด้วยความรอบคอบ และอย่างชาญฉลาดเป็นเหตุเป็นผล

กระบวนการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้สอนจะต้องศึกษาวิเคราะห์ จุดหมายของหลักสูตร และมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย รวมทั้งเอกสารประกอบหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง เพื่อวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในส่วนบทบาทของผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากผู้อบอกความรู้แก่ผู้เรียน เป็นผู้สนับสนุน เสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายแก่ผู้เรียน โดยดำเนินการดังนี้

๑. เลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนต้องเลือกรูปแบบการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่หลากหลาย และเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น กิจกรรมการเรียนรู้แบบทดลอง แบบโครงงาน แบบศูนย์ การเรียนแบบสืบสวนสอบสวน แบบอภิปราย แบบสำรวจ แบบร่วมมือ เป็นต้น

๒. คิดค้นเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนสามารถคิดค้นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รูปแบบอื่น ๆ และนำมาใช้ให้เหมาะสมกับปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความรู้ ความสามารถด้านเนื้อหา ความสนใจและวัย ผู้เรียน ความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ แต่ละช่วงชั้น เวลา สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสภาพแวดล้อมของ โรงเรียนและชุมชน

๓. จัดกระบวนการเรียนรู้ การจัดกระบวนการเรียนรู้มีหลายรูปแบบ ผู้สอนสามารถเลือก นำมาใช้หรือปรับใช้ โดยคำนึงถึงสภาพและลักษณะของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้ อย่างมีความสุขดังนี้

๓.๑ การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน เป็นการจัดประสบการณ์ตรงให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติเหมือนกับการทำงานในชีวิตจริงให้รู้วิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างเป็นระบบรู้จักวิธีการวางแผนคิดวิเคราะห์ ประเมินผล การปฏิบัติงานได้ด้วยตนเองและการฝึกเป็นผู้นำและผู้ตามลักษณะของโครงงานเป็นเรื่องของการศึกษา ค้นคว้า ทดลอง ตรวจสอบ สมมติฐาน โดยอาศัย การศึกษาวิเคราะห์ ใช้ทักษะกระบวนการ

๓.๒ การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ เป็นวิธีการหรือการพัฒนาพฤติกรรมที่จะ ช่วยให้การดำเนินงานเป็นกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คือ ได้ผลงาน ความรู้สึก และความสัมพันธ์ที่ดีระหว่าง ผู้ร่วมงานลักษณะของการสอนแบบนี้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมการเรียน อย่างทั่วถึงยึดกลุ่มร่วมกันเรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ช่วยให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมของตนเองและผู้อื่นผู้เรียนค้นหาคำตอบได้ด้วยตนเองจนสามารถนำความรู้ความ เข้าใจจากการปฏิบัติงานไปใช้ในชีวิตประจำวันและอยู่ในสังคมได้อย่างสันติสุข

๓.๓ การกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิด มีวิธีการหลากหลาย วิธีการหนึ่ง คือ การใช้ คำถาม การตั้งคำถามโดยใช้หมวดความคิด ๖ ใบ เป็นการใช้คำถามอย่างสร้างสรรค์

กิจกรรมที่พัฒนาทักษะความคิดในการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้สอนจะต้องใช้คำพูดและวิธีการต่าง ๆ กระตุ้นให้ นักเรียนคิด ลงมือปฏิบัติ ประเมิน ปรับปรุง แก้ไข พัฒนางานของตน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เช่น กิจกรรมการอภิปราย การวิเคราะห์ การวิจารณ์ การค้นคว้า การทำโครงงาน ฯลฯ นอกจากนี้ผู้สอนยังต้อง สอดแทรกคุณธรรมในกระบวนการคิดควบคู่ไปด้วย เช่น ความรับผิดชอบ ความอดทน ความ

เพียรพยายาม นอกจากนี้ควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนใช้ความคิดอย่างมีวิจารณญาณในการแก้ปัญหา การตัดสินใจ การวางแผนดำเนินชีวิตในอนาคตเพื่อให้อยู่ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุข

๓.๔ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ตลอดจนชุมชนมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทย เพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพในการใช้ภาษา ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ด้วยการจัดกิจกรรมในห้องเรียน ในโรงเรียน และในชุมชน เช่น การเล่าเรื่อง การอภิปราย การวิจารณ์ การโต้วาที การคัดลายมือ การเขียนเรียงความ การทำโครงการ การประกวดการอ่าน การศึกษาค้นคว้าและการแข่งขันตอบคำถาม การอ่านทำนองเสนาะ

๓.๕ การพัฒนาการเรียนรู้การใช้ภาษา จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจธรรมชาติของภาษา วัฒนธรรมการใช้ภาษา เกิดความตระหนักว่าภาษามีความสำคัญและมีพลังกิจกรรมการพัฒนาการเรียนรู้หลักทางภาษาจำเป็นต้องจัดควบคู่และสัมพันธ์กับกิจกรรมพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทุกกิจกรรม

๓.๖ การพัฒนาการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรม เป็นการเรียนรู้เรื่องราวที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของคนไทยในยุคสมัยต่าง ๆ และเป็นการปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งในสุนทรียภาพของภาษาไทยเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต โดยปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน การจัดกิจกรรมจึงควรเน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะภาษาเพื่อเรียนรู้เนื้อหาสาระด้วยการอ่านพิจารณา วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ประเมินค่าวรรณคดีและวรรณกรรมอย่างมีเหตุผล มีการนำเสนอ ความเข้าใจ ความซาบซึ้ง ข้อคิดและประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การรายงาน การจัดแสดง การสร้างสรรค์วรรณกรรมทั้งร้อยแก้ว และร้อยกรอง ฯลฯ ทั้งนี้จะเกิดผลทำให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านและการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเป็นแนวทางในการผลิตผลงานเพื่อพัฒนาตนเองและสังคม

๓.๗ การพัฒนาการเรียนรู้ภูมิปัญญาทางภาษา ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวิถีชีวิตและศิลปะการใช้ภาษาของคนในท้องถิ่น การจัดกิจกรรมจำเป็นต้องให้ผู้เรียนใช้ทักษะภาษาเพื่อการเรียนรู้ เช่น การสัมภาษณ์ การรายงาน การทำโครงการ การจัดการแสดง เป็นต้น โรงเรียนและชุมชน จะต้องร่วมกันจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น เพื่ออนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาทางภาษา

วิธีการที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ผู้สอนสามารถนำมาใช้ได้อย่างกว้างขวาง โดยใช้เทคนิควิธีการอย่างหลากหลายที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและเรียนอย่างมีความสุข ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมของผู้เรียนและธรรมชาติ ของสาระการเรียนรู้ที่เรียนเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งต้องดำเนินการควบคู่กันไป การบูรณาการหรือการประสมประสานการวัดและประเมินผลกับการเรียนการสอนเข้าด้วยกันจะส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาหลายประการ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ซึ่งเป็นศูนย์กลางการพัฒนานั้น การวัดและการประเมินผลจะมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งนี้เพราะการวัดและประเมินผลและการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดโดยการประเมินจะมีผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการเรียนรู้ ทางตรงก็คือ จะให้ข้อมูลย้อนกลับที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ส่วนผลทางอ้อมคือ จะเป็นสิ่งชี้แนะการเรียนการสอน ดังนั้นผู้จัดการศึกษาจึงสามารถนำผลทั้งสองลักษณะที่เกิดขึ้นมาทำให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง ต่อการจัดการศึกษาได้

๑. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาไทย

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นงานที่ยากซึ่งต้องการความเข้าใจที่ถูกต้องแท้จริงเกี่ยวกับการทำงานของภาษาและการพัฒนาทางภาษา ดังนั้นผู้ปฏิบัติหน้าที่วัดผลการเรียนรู้ด้านภาษาจำเป็นต้องเข้าใจหลักการของการเรียนรู้ภาษา เพื่อเป็นพื้นฐานการดำเนินงานดังนี้

๑.๑ ทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียน ดู มีความสำคัญเท่า ๆ กัน และทักษะเหล่านี้ มีความเกี่ยวเนื่องกัน และความก้าวหน้าของทักษะหนึ่ง จะมีผลต่อการพัฒนาทักษะอื่น ๆ

๑.๒ ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาความสามารถทางภาษา เช่นเดียวกับทักษะการคิด ทักษะทางสังคม เมื่อผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาตามความต้องการที่แท้จริงของตนเอง และในสภาพการณ์จริงทั้งในบริบททางวิชาการในห้องเรียนและชุมชนที่กว้างออกไป

๑.๓ ผู้เรียนต้องเรียนรู้การใช้ภาษาพูด ภาษาเขียนอย่างถูกต้อง ด้วยการฝึกฝน มิใช่การเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาแต่อย่างใดเดียว การเรียนการใช้ภาษาที่ประกอบด้วยไวยากรณ์ การสะกดคำ และเครื่องหมายต่าง ๆ จะค่อย ๆ เพิ่มขึ้น เมื่อผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางภาษาของตน

๑.๔ ผู้เรียนทุกคนต้องผ่านขั้นตอนการพัฒนาทางภาษา เช่นเดียวกัน แต่จะต่างกันในเรื่องจังหวะก้าว และวิธีการเรียนรู้

๑.๕ ภาษาและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดหลักสูตรที่ให้ความสำคัญให้ความสำคัญกับความเคารพ และเห็นคุณค่าของเชื้อเชื้อ วัฒนธรรม ภูมิหลังทางภาษา และความหลากหลายของภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเอง และกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้

๒. หลักการของการประเมินผลในชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ

- ประการแรก : การประเมินผลในชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ จะต้องส่งเสริมการเรียนรู้ ของผู้เรียน
- ประการที่สอง : การประเมินผลจะต้องใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย
- ประการที่สาม : การประเมินผลต้องมีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้ และยุติธรรม

๓. การวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการประเมินผลการเรียน

หลังจากที่ผู้สอนกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว ผู้สอนจะต้องพิจารณา กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการเรียนรู้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าว ทั้งนี้โดยพิจารณาองค์ประกอบสำคัญต่อไปนี้

๓.๑ ผลการเรียนรู้ที่ต้องการจากกิจกรรมการเรียนการสอน คืออะไร

ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการเรียนรู้ได้มาจากมาตรฐานการเรียนรู้ระดับต่าง ๆ ซึ่งถูกกำหนดไว้โดยครอบคลุมความรู้ ทักษะ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ต่าง ๆ ผลการเรียนรู้ที่

คาดหวัง จะนำไปสู่การเลือกวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ เช่น ผู้สอน กำหนดว่า ผลการเรียนรู้ที่ต้องการ คือ ความสามารถในการเขียนบทความเพื่อนำมา ชักชวน ผู้สอนจะต้องเก็บรวบรวมตัวอย่างผลงานที่เคยมอบหมายให้ผู้จัดทำเกี่ยวกับเรื่องนี้ และ ประเมินโดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด ผลการประเมินจึงจะเที่ยงตรง เชื่อถือได้ แต่ถ้าผู้สอนใช้ แบบทดสอบชนิดเลือกตอบในการเก็บรวบรวมข้อมูล ถือว่าผู้สอนใช้วิธีการไม่เหมาะสม

๓.๒ ความมุ่งหมายของการประเมินคืออะไร และใครจะเป็นผู้นำผลการประเมินไปใช้

ความมุ่งหมายของการประเมินและผู้จะนำผลการประเมินไปใช้ จะช่วยให้สามารถเลือกใช้วิธีการประเมินได้เหมาะสม รวมทั้งสามารถกำหนดแนวทางในการรายงานผลการประเมินได้

การประเมินเพื่อวินิจฉัยจุดเด่น-ด้อย ในการเรียน กับ การประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนมีความมุ่งหมายต่างกัน การประเมินเพื่อวินิจฉัย ต้องการข้อมูลเพื่อการปรับปรุงพัฒนาผู้เรียน ดังนั้นวิธีการประเมินจะมีลักษณะที่มุ่งเน้นในรายละเอียดทุกขั้นตอนแห่งการเรียนรู้ เพื่อเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนของผู้เรียน เหมาะที่จะนำมาใช้ระหว่างกระบวนการเรียนการสอน ส่วนการประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนจะเป็นการประเมินสรุปผลการเรียนรู้ทั้งหมด แนวทางการวัดจึงมีลักษณะที่นำมาเฉพาะเป้าหมายหลักสำคัญที่จะแสดงภาพรวมเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนตามความคาดหวังมาประเมิน เป็นต้น

๔. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการเรียนของผู้เรียน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ถูกนำมาใช้ในการประเมินโดยทั่วไป เช่น การสังเกต การตรวจงาน ผลงาน การทดสอบความรู้ การตรวจสอบการปฏิบัติ และการแสดงออก อย่างไรก็ตาม มีการนำเสนอแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยพิจารณาจากเป้าประสงค์ของการประเมินที่เฉพาะเจาะจงในรายละเอียด เพื่อข้อมูลที่ได้จะสามารถนำมาใช้ประโยชน์ต่อการปรับปรุงพัฒนากระบวนการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริงดังนี้

๔.๑ การให้ตอบแบบทดสอบ ทั้งในลักษณะที่เป็นแบบเลือกคำตอบ ได้แก่ ข้อสอบ แบบเลือกตอบ ถูก – ผิด และข้อสอบชนิดให้ผู้สอบสร้างคำตอบ ได้แก่ เติมข้อความในช่องว่างคำตอบสั้นเป็นประโยค เป็นข้อความ เป็นแผนภูมิ

๔.๒ การดูจากผลงาน เช่น เรียงความ รายงานการวิจัย บันทึกประจำวัน รายงาน การทดลอง บทละคร บทร้อยกรอง แฟ้มผลงาน เป็นต้น ผลงานจะเป็นสิ่งแสดงให้เห็นการนำความรู้และทักษะไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้เรียน

๔.๓ ดูการปฏิบัติ โดยผู้สอนสามารถสังเกตการณ์นำทักษะและความรู้ไปใช้โดยตรงในสถานการณ์ที่ให้ปฏิบัติจริง วิธีการนี้ถูกนำไปใช้อย่างกว้างขวางในการประเมินการปฏิบัติที่มี ระเบียบ ข้อบังคับ เช่น การร้องเพลง ดนตรี พลศึกษา การไต่สวน การกล่าวสุนทรพจน์ ละครเวที

๔.๔ ดูกระบวนการวิธีการนี้จะให้ข้อมูล เกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ กระบวนการคิดของผู้เรียนมากกว่าที่จะดูผลงานหรือการปฏิบัติ ซึ่งจะช่วยให้ทราบกระบวนการคิดที่ผู้เรียนใช้ วิธีการที่ พบว่าครูผู้สอนใช้วิธีการที่ พบว่าครูผู้สอนใช้อยู่ประจำในกระบวนการเรียนการสอนคือ การให้นักเรียนคิดตั้ง ๆ การตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ โดยครูจะเป็นผู้สังเกตวิธีการคิดของผู้เรียน วิธีการเช่นนี้เป็นกระบวนการที่จะให้ข้อมูลเพื่อการวินิจฉัย และเป็นข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างต่อเนื่องซึ่งเหมาะกับการประเมินพัฒนาการด้านคุณธรรม จริยธรรม และลักษณะนิสัย

จากแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการประเมินผลการเรียนรู้อย่างข้างต้นสามารถนำมาพิจารณา กำหนดแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลทักษะทางภาษาได้ ได้การสังเกต ผ่านพฤติกรรมปฏิบัติต่าง ๆ เช่น การเล่าเรื่อง การให้คำชี้แจง การเล่าประสบการณ์ การร่วมกิจกรรมต่าง ๆ การปฏิสัมพันธ์กับกลุ่ม/ บุคคล หากผลการเรียนรู้ที่ต้องการจากการเรียน คือความรู้ ความคิดเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษา การใช้ภาษา วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการประเมินที่เหมาะสม คือ การใช้ข้อสอบ ซึ่งอาจเป็นแบบเลือกตอบ หรือให้สร้างคำตอบ

๕. การรายงาน ผลการประเมิน

วิธีการรายงานผลการประเมินมีหลายลักษณะ ซึ่งจะเป็นไปตามลักษณะผลการเรียนรู้ที่ต้องการประเมิน วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล จุดประสงค์ของการประเมินและผู้ใช้ ข้อมูลผลการประเมิน รูปแบบการรายงานผลประเมินที่ใช้โดยทั่วไปขณะนี้คือ

- การรายงานในรูปคะแนน ได้แก่ คะแนนร้อยละ คะแนนรวม
- การรายงานในรูประดับผลการเรียน เป็นตัวอักษร ตัวเลข
- การรายงานในรูปมาตรวัดที่แสดงพัฒนาการ/ความสามารถ ในลักษณะ rubric
- รายงานโดยเขียนบอกเล่า
- การให้ข้อคิดเห็นโดยการเขียน
- การรายงานด้วยวาจา

๖. ข้อพึงปฏิบัติ

เป้าหมายของการจัดการศึกษา คือ พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถและ ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม ตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนจำเป็นต้องวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประเมิน ให้สอดคล้องกัน เพื่อให้ได้ข้อมูล ที่จะนำไปสู่การประเมินความรู้ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ความสามารถในการใช้ภาษาสามารถประเมินได้จากการรวบรวม การสังเกต การปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ทั้งในขณะที่ผู้สอนจัดกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งถือว่าอยู่ในบริบทที่ผู้สอนได้จัดหรือจำลองขึ้นมาและในขณะที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติในสภาพที่เป็นจริงจากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ รอบตัว ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนได้เป็นอย่างดีพร้อม ๆ กับการประเมินความรู้ความสามารถทางภาษา ผู้สอนสามารถประเมินพัฒนาการด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ต้องการปลูกฝังให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนด้วย

ท้ายที่สุดใครขอให้ผู้สอนได้นำผลการประเมินมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนอย่างจริงจัง มิใช่การประเมินเพื่อนำมาใช้เพื่อการตัดสินเพื่อเลื่อนชั้น หรือเพื่อการผ่านประการเดียว เพราะหลักการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ความสำคัญต่อการประเมินเพื่อปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนเป็นประเด็นหลัก

แหล่งการเรียนรู้

แหล่งการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้ดังนี้

๑. ห้องสมุด เป็นแหล่งการเรียนรู้และเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษาที่ผู้เรียนจะใช้ในการศึกษาค้นคว้า ใช้ในการอ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ การจัดห้องวิชาการต่างๆ เป็นส่วนหนึ่งของห้องสมุดหรือเป็นแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา จะทำให้ผู้เรียนได้ประโยชน์จากการเรียนและในปัจจุบันการใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นคว้าหาความรู้มีความสำคัญมากขึ้น สถานศึกษาจำเป็นต้องพิจารณาจัดไว้ให้เพียงพอ และอบรมให้มีการใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ทรัพยากรบุคคล เช่น ผู้ปกครอง และคนในชุมชนที่มีความรู้ความสามารถด้านภาษาและภูมิปัญญาทางภาษา ภาษาถิ่น เพลงพื้นบ้าน พิธีกรรมต่าง ๆ ครูภาษาไทย ควรจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ซึ่งสามารถเชิญมาให้ความรู้ในโรงเรียน

๓. สื่อการเรียนการสอน เป็นสื่อกลางที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนเนื้อหาประสบการณ์ แนวคิด ทักษะ และเจตคติระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยเน้นบทบาทของผู้เรียนที่เป็นผู้กระทำหรือใช้สื่อ เพื่อให้ความรู้ ทักษะกระบวนการ และความรู้สึกรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ บรรลุมาตรฐานของการเรียนรู้

๓.๑ ความสำคัญของการใช้สื่อการเรียนการสอน

เนื่องจากการเรียนการสอนเป็นกระบวนการสื่อสารความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ ความคิดเห็น ตลอดจนเจตคติ ซึ่งอาจทำได้หลายวิธี และอาจใช้เครื่องมือประกอบการสอนต่าง ๆ อีกมากมาย ดังนั้นการสอนโดยการบรรยาย หรือการใช้หนังสือเรียนเพียงเล่มเดียวไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุจุดหมายตามที่คาดหวังได้ เพราะในสังคมปัจจุบันเป็นยุคสมัยที่ข้อมูลข่าวสารความรู้สมัยใหม่ ตลอดจนเทคโนโลยีการสื่อสารได้แผ่ขยายกว้างขวางอย่างไม่มีขอบเขตจำกัด จำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพความสามารถของผู้เรียนอย่างเต็มที่ให้มีนิสัยใฝ่รู้ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองโดยให้แหล่งความรู้ที่มีรูปแบบหลากหลาย กล่าวคือ การเรียนการสอน จำเป็นต้องเลือกสรรสื่อการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนรู้ด้วยตนเองมีโอกาสเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น และมีความรับผิดชอบที่จะสร้างองค์ความรู้ตนเอง

๓.๒ ประเภทของสื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอน จำแนกตามลักษณะของสื่อที่นำไปใช้มี ๕ ประเภท คือ

๑. สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นสื่อที่ใช้ระบบการพิมพ์ เช่น หนังสือเรียน คู่มือ หนังสือเสริมประสบการณ์ ฯลฯ

๒. สื่อวัสดุอุปกรณ์ เป็นสื่อสิ่งของต่าง ๆ เช่น ของจริง หุ่นจำลอง แผนภูมิ แผนที่ตารางที่สถิติกราฟ ฯลฯ

๓. สื่อโสตทัศนอุปกรณ์ เป็นสื่อที่นำเสนอด้วยเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น ภาพเลื่อน (Slide) แถบเสียง แถบบันทึกภาพ สื่อประเภทอื่น ๆ อาทิ สื่อมัลติมีเดีย ฐานข้อมูล คอมพิวเตอร์ ฯลฯ

๔. สื่อกิจกรรม เป็นสื่อประเภทวิธีการที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติ ฝึกทักษะ ซึ่งต้องใช้ กระบวนการคิด การปฏิบัติ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้ของผู้เรียน เช่น เกม เพลง บทบาทสมมติ แบบทดสอบ แผนการสอน ใบความรู้ ใบงาน ฯลฯ

๕. สื่อบริบท เป็นสื่อที่ส่งเสริมการเรียนการสอน ได้แก่ สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ แหล่งวิทยาการ หรือแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ บุคคล ห้องสมุด ชุมชน สังคม วัฒนธรรม เครือข่ายคอมพิวเตอร์ ฯลฯ

นอกจากแหล่งการเรียนรู้ที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้ได้จากภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ในบ้าน ในสถานที่ต่าง ๆ ภาษาที่ใช้ในคอมพิวเตอร์ ซึ่งได้จากการใช้อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ วิทยุ วารสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ รวมทั้งการแสวงหาความรู้จากการไปทัศนศึกษาตามสถานที่ต่าง ๆ ด้วย

คณะผู้จัดทำ

๑.	พระครูพิสัยสารคุณ / อมาตย์	ผู้อำนวยการ	ประธานกรรมการ
๒.	นายกิตติพันธ์ สีลาดหา	รองผู้อำนวยการ	กรรมการ
๓.	นางพัฒนา สืบเมืองชัย	รองผู้อำนวยการ	กรรมการ
๔.	นางสาวตรุณมณี โพธิ์ศรี	ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการ	กรรมการ
๕.	นายนราศักดิ์ ไชยน้อย	ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการ	กรรมการ
๖.	นางธัญจิรา ศรีพารา	ครู	กรรมการ
๗.	นายปัญญา ประวรินทร์	ครู	กรรมการ
๘.	นางวาลิกา สารพิมพ์	ครู	กรรมการ
๙.	นายประยงค์ ศิริทรัพย์	ครู	กรรมการ
๑๐.	นางศุภาพร ตุ่มทอง	ครู	กรรมการ
๑๑.	นางสาวศุภาพิชญ์ ชินวงษ์	ครู	กรรมการ
๑๒.	นายธนพัฒน์ ปุริศรี	ครู	กรรมการ
๑๓.	นายจักรวาล เจริญไชย	ครู	กรรมการ
๑๔.	นายพิรพัฒน์ ใหม้คามิ	ครู	กรรมการและเลขานุการ

หลักสูตรโรงเรียนมัธยมวัดกลางโกสุม
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
กระทรวงศึกษาธิการ